COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.7.2021
COM(2021) 420 final

2021/0239 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2021) 391 final} - {SWD(2021) 190 final} - {SWD(2021) 191 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Spălarea banilor și finanțarea terorismului reprezintă o amenințare gravă la adresa integrității economiei și a sistemului financiar al UE și a securității cetățenilor săi. Potrivit estimărilor Europol, aproximativ 1 % din produsul intern brut anual al Uniunii Europene este „identificat ca fiind implicat în activități financiare suspecte”[1]. În iulie 2019, în urma mai multor cazuri notorii de suspiciune de spălare de bani în care erau implicate instituții de credit din Uniune, Comisia a adoptat un pachet[2] de analiză a eficacității regimului UE de combatere a spălării banilor/finanțării terorismului (CSB/CFT), în vigoare la momentul respectiv, și a concluzionat că sunt necesare reforme. În acest context, Strategia UE privind o uniune a securității[3] pentru perioada 2020-2025 a evidențiat importanța consolidării cadrului UE pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, pentru a-i proteja pe europeni de terorism și de criminalitatea organizată.

La 7 mai 2020, Comisia a prezentat un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului[4]. În planul de acțiune respectiv, Comisia s-a angajat să ia măsuri pentru a consolida normele UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și punerea lor în aplicare și a definit șase priorități sau piloni:

1. asigurarea punerii în aplicare efective a actualului cadru CSB/CFT al UE;
2. stabilirea unui cadru unic de reglementare la nivelul UE în materie de CSB/CFT;
3. instituirea unei supravegheri în materie de CSB/CFT la nivelul UE;
4. instituirea unui mecanism de sprijin și de cooperare pentru unitățile de informații financiare;
5. consolidarea dispozițiilor de drept penal și a schimbului de informații la nivelul Uniunii;
6. consolidarea dimensiunii internaționale a cadrului CSB/CFT al UE.

În timp ce pilonii 1, 5 și 6 ai planului de acțiune sunt în curs de punere în aplicare, ceilalți piloni necesită o acțiune legislativă. Prezenta propunere de regulament face parte dintr-un pachet de patru propuneri legislative privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, care este considerat un ansamblu coerent, în vederea punerii în aplicare a Planului de acțiune al Comisiei din 7 mai 2020, creând un nou cadru instituțional și de reglementare mai coerent în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului la nivelul UE. Pachetul cuprinde:

---

1 Europol, raportul „From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact”, („De la suspiciune la acțiune: transformarea informațiilor financiare într-un impact operațional mai amplu”), 2017.

2 Comunicarea Comisiei – Către o mai bună punere în aplicare a cadrului UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (COM/2019/360 final), Raport al Comisiei privind evaluarea unor presupuse cazuri recente de spălare de bani care implică instituții de credit din UE, (COM/2019/373 final), Raport de evaluare a cadrului pentru cooperarea dintre unitățile de informații financiare (COM/2019/371 final); Raport de evaluare supranațională a riscurilor (COM/2019/370 final).

3 COM(2020) 605 final.

4 Comunicarea Comisiei privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului (C/2020/2800), JO C 164, 13.5.2020, p. 21-33.

– prezenta propunere de regulament privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor (SB) și finanțării terorismului (FT);

– o propunere de directivă[5] de instituire a mecanismelor pe care statele membre ar trebui să le instituie pentru a preveni utilizarea sistemului financiar în scopul spălării banilor/finanțării terorismului și de abrogare a Directivei (UE) 2015/849[6];

– o propunere de regulament de înființare a Autorității UE de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului („AMLA”)[7] și

– o propunere de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847 de extindere a cerințelor de trasabilitate la criptoactive[8].

Prezenta propunere legislativă, împreună cu propunerea de directivă și propunerea de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847, îndeplinește obiectivul de instituire a unui cadru unic de reglementare la nivelul UE (pilonul 2).

Atât Parlamentul European, cât și Consiliul și-au exprimat sprijinul pentru planul stabilit de Comisie în cadrul planului de acțiune din mai 2020. În rezoluția sa din 10 iulie 2020, Parlamentul European a solicitat consolidarea normelor Uniunii și a salutat planurile de revizuire a structurii instituționale a UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului[9]. La 4 noiembrie 2020, Consiliul ECOFIN a adoptat concluzii care sprijină fiecare dintre pilonii planului de acțiune al Comisiei[10].

Necesitatea unor norme armonizate la nivelul întregii piețe interne este coroborată de elementele de probă furnizate în rapoartele din 2019 elaborate de Comisie. Aceste rapoarte au identificat faptul că, deși cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2015/849 sunt ample, lipsa de aplicabilitate directă și de granularitate a acestora a condus la o fragmentare a aplicării lor la nivel național, precum și la interpretări divergente. Această situație nu permite abordarea eficace a situațiilor transfrontaliere și, prin urmare, nu se asigură o protecție adecvată a pieței interne. De asemenea, apar costuri și sarcini suplimentare pentru operatorii care furnizează servicii transfrontaliere și se creează condiții de arbitraj de reglementare.

Pentru a aborda aspectele menționate anterior și a evita divergențele de reglementare, toate normele care se aplică sectorului privat au fost transferate în prezenta propunere de regulament privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, în timp ce organizarea sistemului instituțional de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului la nivel național este prevăzută într-o directivă, recunoscând necesitatea de flexibilitate pentru statele membre în acest domeniu.

Cu toate acestea, prezenta propunere nu se limitează la a transfera dispozițiile actualei Directive privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului într-un regulament; se efectuează o serie de modificări de fond pentru a se ajunge la un nivel mai ridicat de

---

5 COM/2021/423 final.

6 Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

7 COM/2021/421 final.

8 COM/2021/422 final.

9 Rezoluția Parlamentului European din 10 iulie 2020 referitoare la o politică cuprinzătoare a Uniunii privind prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului – Planul de acțiune al Comisiei și alte evoluții recente (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

10 Concluziile Consiliului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, 12608/20.

armonizare și convergență în aplicarea normelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în întreaga UE:

– pentru a atenua riscurile noi și emergente, lista entităților obligate este extinsă pentru a include prestatorii de servicii de criptoactive, dar și alte sectoare, cum ar fi platformele de finanțare participativă și operatorii din domeniul migrației;

– pentru a asigura aplicarea consecventă a normelor pe piața internă, cerințele referitoare la politicile, controalele și procedurile interne sunt clarificate, inclusiv în cazul grupurilor, iar măsurile de precauție privind clientela devin mai detaliate, cu cerințe mai clare în funcție de nivelul de risc al clientului;

– cerințele referitoare la țările terțe sunt revizuite pentru a se asigura că măsurile de precauție sporite sunt aplicate țărilor care reprezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii;

– cerințele referitoare la persoanele expuse politic fac obiectul unor clarificări minore, în special în ceea ce privește definiția unei persoane expuse politic;

– cerințele privind beneficiarii reali sunt raționalizate pentru a asigura un nivel adecvat de transparență în întreaga Uniune și sunt introduse noi cerințe în ceea ce privește persoanele desemnate și entitățile străine pentru a atenua riscul ca infractorii să se ascundă în spatele nivelurilor intermediare;

– pentru a ghida mai clar raportarea tranzacțiilor suspecte, sunt clarificate semnalele de alertă care duc la suspiciuni, în timp ce cerințele de publicare și schimbul de informații în sectorul privat rămân neschimbate;

– pentru a asigura coerența deplină cu normele UE privind protecția datelor, se introduc cerințe pentru prelucrarea anumitor categorii de date cu caracter personal și se prevede un termen mai scurt pentru păstrarea datelor cu caracter personal;

– măsurile de atenuare a utilizării abuzive a instrumentelor la purtător sunt consolidate și se introduce o dispoziție care limitează utilizarea numerarului pentru tranzacțiile cu valoare mare, având în vedere efectul scăzut dovedit al abordării actuale care se bazează pe comercianții de bunuri pentru punerea în aplicare a cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește plățile mari în numerar.

Normele de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului direct aplicabile, prevăzute în cadrul unui regulament, mai detaliate decât cele prevăzute în prezent în Directiva (UE) 2015/849, nu numai că vor promova convergența aplicării măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în toate statele membre, ci vor oferi, de asemenea, un cadru coerent în raport cu care AMLA, în calitate de supraveghetor direct al anumitor entități obligate, va fi în măsură să monitorizeze aplicarea normelor respective.

• **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere are ca punct de plecare Directiva (UE) 2015/849 în vigoare, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843[11]. Deși păstrează actuala abordare cuprinzătoare și bazată pe riscuri, prezenta propunere aprofundează și consolidează respectiva abordare cu scopul de a asigura o mai mare eficacitate și coerență transfrontalieră a aplicării cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Plecând de la modificările introduse prin Directiva (UE) 2018/843, prezenta propunere raționalizează transparența

[11] Toate trimiterile la „legislația actuală a UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului” din prezenta expunere de motive ar trebui considerate trimiteri la această directivă.

proprietății efective la nivelul pieței interne, abordând acele aspecte în care lipsa de granularitate a creat posibilități ca infractorii să exploateze veriga cea mai slabă. Prezenta propunere trebuie privită ca parte a unui pachet, împreună cu celelalte propuneri legislative care o însoțesc, pe deplin coerente unele cu altele.

Prezenta propunere este în concordanță cu cele mai recente modificări aduse recomandărilor Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), în special în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare al entităților care fac obiectul cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru a include prestatorii de servicii de criptoactive și măsurile care trebuie luate de entitățile obligate pentru a evalua și a atenua riscurile de eludare a sancțiunilor financiare specifice. În conformitate cu standardele GAFI, prezenta propunere asigură o abordare coerentă în întreaga Uniune în ceea ce privește atenuarea riscurilor care decurg din acțiuni la purtător și warante pe acțiuni la purtător. Dincolo de standardele GAFI, prezenta propunere abordează riscurile care sunt specifice Uniunii sau care au un impact la nivelul Uniunii, cum ar fi cele care decurg din sistemele de migrație sau din plățile mari în numerar.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Legislația UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului interacționează cu mai multe acte legislative ale UE din domeniul serviciilor financiare și al dreptului penal. Este vorba de actele legislative ale UE privind plățile și transferurile de fonduri (Directiva privind serviciile de plată, Directiva privind conturile de plăți, Directiva privind moneda electronică[12]). În continuare sunt prezentate câteva exemple de asigurare a coerenței cu alte acte legislative ale UE:

– includerea prestatorilor de servicii de criptoactive în rândul entităților care fac obiectul normelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și introducerea unor cerințe privind informațiile pentru transferurile de active virtuale vor completa recentul pachet privind finanțele digitale din 24 septembrie 2020[13] și vor asigura coerența deplină între cadrul UE și standardele GAFI;

– abordarea adoptată pentru identificarea entităților care fac obiectul normelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului va asigura, de asemenea, coerența cu Regulamentul recent adoptat privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă[14], în sensul că acesta supune normelor UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului platformele de finanțare participativă care nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv, având în vedere că anumite garanții în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sunt prevăzute în regulamentul respectiv pentru platformele de finanțare participativă care fac obiectul acestuia;

– modificările aduse normelor referitoare la măsurile de precauție privind clientela (MPC) includ dispoziții pentru o mai bună încadrare a MPC în cazurile în care se efectuează procese la distanță de onboarding pentru clienți, în concordanță cu modificarea propusă de Comisie la Regulamentul e-IDAS în ceea ce privește un cadru pentru o identitate digitală europeană[15], inclusiv portofelele de identitate

12 Directivele (UE) 2015/2366, 2014/92 și, respectiv, 2009/110.

13 În special Propunerea de regulament privind piețele criptoactivelor, COM/2020/593 final.

14 Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 octombrie 2020 privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă pentru afaceri și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 și a Directivei (UE) 2019/1937 (JO L 347, 20.10.2020, p. 1).

15 Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și

digitală europeană și serviciul de încredere relevant, în special atestările electronice ale atributelor. Acest aspect este în conformitate cu Strategia privind finanțele digitale[16].

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Prezenta propunere de regulament se întemeiază pe articolul 114 din TFUE, același temei juridic ca în cazul actualului cadru juridic al UE privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Articolul 114 este adecvat având în vedere amenințarea semnificativă la adresa pieței interne cauzată de spălarea banilor și finanțarea terorismului, precum și pierderile economice și perturbarea funcționării pieței unice și prejudiciile aduse reputației la nivel transfrontalier pe care le poate genera la nivelul Uniunii.

• Subsidiaritate

În conformitate cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității, astfel cum sunt enunțate la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii. Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

Pachetul din 2019 al Comisiei privind combaterea spălării banilor a evidențiat modul în care infractorii au putut exploata diferențele dintre regimurile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din statele membre. Fluxurile de bani iliciți și finanțarea terorismului pot prejudicia stabilitatea și reputația sistemului financiar al Uniunii și pot amenința buna funcționare a pieței interne. Măsurile adoptate exclusiv la nivel național ar putea avea efecte negative asupra pieței interne și ar putea contribui la fragmentare. Acțiunea UE este justificată pentru a menține condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune – entitățile din toate statele membre fiind supuse unui set coerent de obligații în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Caracterul transfrontalier al unui număr mare de activități de spălare a banilor și de finanțare a terorismului face ca buna cooperare dintre supraveghetorii naționali și unitățile de informații financiare să fie esențială pentru prevenirea acestor infracțiuni. Multe entități care fac obiectul obligațiilor în materie de combatere a spălării banilor desfășoară activități transfrontaliere, iar abordările diferite ale supraveghetorilor naționali și ale unităților de informații financiare le împiedică să realizeze practici optime de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului la nivel de grup.

• Proporționalitate

Proporționalitatea a făcut parte integrantă din evaluarea impactului care însoțește propunerea și toate opțiunile propuse în diferite domenii de reglementare au fost evaluate în raport cu obiectivul proporționalității. Caracterul transfrontalier al unui număr mare de activități de spălare a banilor și de finanțare a terorismului necesită o abordare coerentă și consecventă în toate statele membre, bazată pe un set unic de norme, sub forma unui cadru unic de reglementare. Cu toate acestea, prezenta propunere nu adoptă o abordare de armonizare maximă, deoarece este incompatibilă cu natura fundamentală bazată pe riscuri a regimului UE de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. În domeniile în care riscurile

---

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 în ceea ce privește instituirea unui cadru pentru identitatea digitală europeană, COM/2021/281 final.

[16] Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind finanțele digitale, COM/2020/591 final.

naționale specifice justifică acest lucru, statele membre au în continuare libertatea de a introduce norme care le depășesc pe cele prevăzute în prezenta propunere.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament al Parlamentului European și al Consiliului este un instrument adecvat pentru a contribui la crearea unui cadru unic de reglementare, fiind aplicabil direct și imediat, și eliminând astfel posibilele diferențe de aplicare în diferite state membre din cauza divergențelor în materie de transpunere. De asemenea, este necesar un set de norme direct aplicabile la nivelul UE pentru a permite supravegherea la nivelul UE a anumitor entități obligate, aspect care este propus în proiectul de regulament de instituire a AMLA care însoțește prezenta propunere.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Nu a avut încă loc o evaluare *ex post* completă a regimului actual al UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, date fiind evoluțiile legislative recente. Directiva (UE) 2015/849 a fost adoptată la 20 mai 2015, termenul de transpunere pentru statele membre fiind 26 iunie 2017. Directiva (UE) 2018/843 a fost adoptată la 30 mai 2018, termenul de transpunere fiind 10 ianuarie 2020. Controlul transpunerii este încă în desfășurare. Cu toate acestea, comunicarea Comisiei din iulie 2019 și rapoartele însoțitoare menționate mai sus servesc drept evaluare a eficacității regimului UE de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în vigoare la momentul respectiv.

- **Consultări cu părțile interesate**

Strategia de consultare care sprijină prezenta propunere a fost alcătuită dintr-o serie de componente:

– o consultare privind foaia de parcurs care anunță planul de acțiune al Comisiei. Consultarea, pe portalul „Exprimați-vă părerea” al Comisiei, s-a desfășurat în perioada 11 februarie-12 martie 2020 și s-au primit 42 de contribuții de la o serie de părți interesate;

– o consultare publică privind acțiunile prezentate în planul de acțiune, deschisă publicului larg și tuturor grupurilor de părți interesate, a fost lansată la 7 mai 2020 și deschisă până la 26 august. S-au primit 202 contribuții oficiale în urma consultării;

– o consultare specifică a statelor membre și a autorităților competente în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Statele membre au avut ocazia de a-și exprima punctele de vedere în cadrul diferitelor reuniuni ale Grupului de experți privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, iar unitățile de informații financiare din UE și-au adus contribuția în cadrul reuniunilor Platformei FIU și prin intermediul documentelor scrise. Discuțiile au fost sprijinite de consultări specifice ale statelor membre și ale autorităților competente, utilizând chestionare;

– o cerere de aviz din partea Autorității Bancare Europene, formulată în martie 2020. ABE și-a prezentat avizul la 10 septembrie;

– la 23 iulie 2020, AEPD a emis un aviz privind planul de acțiune al Comisiei;

– la 30 septembrie 2020, Comisia a organizat o conferință la nivel înalt, care a reunit reprezentanți ai autorităților naționale și ai UE, deputați în Parlamentul European,

reprezentanți ai sectorului privat și ai societății civile, precum și reprezentanți ai mediului academic.

Contribuția părților interesate la planul de acțiune a fost, în linii mari, pozitivă.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pentru elaborarea prezentei propuneri, Comisia s-a bazat pe elemente de probă calitative și cantitative culese din surse recunoscute, inclusiv pe avizul tehnic al Autorității Bancare Europene. Informații privind aplicarea normelor în materie de combatere a spălării banilor au fost obținute, de asemenea, de la statele membre prin intermediul chestionarelor.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este însoțită de o evaluare a impactului[17], care a fost prezentată Comitetului de control normativ (CCN) la 6 noiembrie 2020 și a fost aprobată la 4 decembrie 2020. Aceeași evaluare a impactului însoțește și celelalte propuneri legislative care sunt prezentate împreună cu prezenta propunere. În avizul său pozitiv, Comitetul de control normativ a propus diferite îmbunătățiri legate de prezentarea evaluării impactului; acestea au fost integrate.

În evaluarea impactului, Comisia a luat în considerare trei probleme: lipsa unor norme clare și coerente, supravegherea inconsecventă în cadrul pieței interne și coordonarea insuficientă și schimbul insuficient de informații între unitățile de informații financiare. Prima dintre aceste probleme este relevantă pentru prezenta propunere; cu privire la această problemă au fost luate în considerare următoarele opțiuni:

1. normele UE ar rămâne în forma în care sunt, fără a se aduce modificări;

2. asigurarea unui nivel mai ridicat de armonizare a normelor care se aplică entităților obligate și lăsarea detalierii competențelor și obligațiilor autorităților competente în sarcina statelor membre;

3. asigurarea unui nivel mai ridicat de armonizare a normelor care se aplică entităților care fac obiectul obligațiilor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și a competențelor și obligațiilor supraveghetorilor și ale unităților de informații financiare.

Pe baza rezultatelor evaluării impactului, opțiunea 3 este opțiunea preferată. Prin introducerea unei abordări coerente și mai detaliate a normelor la nivelul UE, s-ar permite eliminarea fragmentării actuale, atât în ceea ce privește obligațiile în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru entitățile obligate, cât și activitățile autorităților competente. Pentru entitățile obligate care sunt active la nivel transfrontalier, se vor crea condiții de concurență echitabile în ceea ce privește normele în materie de combatere a

[17] Document de lucru al serviciilor Comisiei – Raport de evaluare a impactului care însoțește pachetul de propuneri legislative ale Comisiei privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT) și asigurarea respectării legii, inclusiv:
- Proiectul de regulament privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;
- Proiectul de directivă privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și de abrogare a Directivei (UE) 2015/849;
- Proiectul de regulament de creare a unei autorități a UE pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, sub forma unei agenții de reglementare;
- Proiectul de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847;
- Proiectul de modificare a Directivei 2019/1153 de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni.

spălării banilor și a finanțării terorismului și se vor genera economii în ceea ce privește costurile de punere în aplicare. Va fi promovată o mai bună detectare și descurajare a activităților de SB/FT.

Anexa VI la evaluarea impactului examinează diferitele domenii pentru o mai bună armonizare a normelor, inclusiv lista entităților obligate, măsurile de precauție privind clientela, pragul de precauție privind clientela pentru tranzacțiile ocazionale, politicile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, cerințele privind controalele și cerințele de procedură, prestatorii de servicii de criptoactive și transparența proprietății efective.

Anexa VIII la evaluarea impactului analizează o abordare revizuită față de țările terțe care reprezintă o amenințare pentru sistemul financiar al Uniunii și pentru piața internă în ansamblu; prezenta propunere pune în aplicare această nouă abordare.

Anexa IX la evaluarea impactului analizează introducerea unor limite pentru tranzacțiile cu valoare mare în numerar; prezenta propunere pune în aplicare această nouă abordare.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Deși, astfel cum s-a menționat mai sus, nu a avut loc încă nicio evaluare *ex post* formală sau verificare a adecvării legislației UE existente în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, se pot face o serie de observații cu privire la elementele propunerii care vor continua simplificarea și vor îmbunătăți eficiența. În primul rând, înlocuirea anumitor norme ale unei directive cu norme mai armonizate și direct aplicabile ale unui regulament va elimina necesitatea unor lucrări de transpunere în statele membre și va facilita desfășurarea activității economice pentru entitățile transfrontaliere din UE. În plus, eliminarea din domeniul de aplicare al cadrului UE de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului a comercianților de bunuri, legată de interdicția propusă privind operațiunile în numerar de peste 10 000 EUR, îi va scuti pe acești comercianți de sarcina administrativă a aplicării cerințelor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește operațiunile în numerar care depășesc 10 000 EUR. În fine, gradul mai mare de armonizare a normelor privind combaterea spălării banilor într-o serie de domenii specifice va facilita punerea în aplicare a politicilor interne, a controalelor și a procedurilor la nivel de grup în cadrul pieței interne.

- **Drepturi fundamentale**

UE se angajează să respecte standarde ridicate de protecție a drepturilor fundamentale. În special, sunt introduse garanții pentru prelucrarea datelor cu caracter personal de către entitățile obligate pentru a asigura respectarea cerințelor relevante în materie de protecție a datelor[18], în special în ceea ce privește anumite categorii de date cu caracter personal de natură mai sensibilă.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Prezentul regulament nu are implicații bugetare.

[18] Regulamentul general privind protecția datelor [Regulamentul (UE) 2016/679].

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Propunerea include un plan general de monitorizare și evaluare a impactului asupra obiectivelor specifice, impunând Comisiei obligația să efectueze o primă revizuire după cinci ani de la data aplicării regulamentului (și, ulterior, o dată la trei ani) și să prezinte rapoarte Parlamentului European și Consiliului cu privire la principalele sale constatări. Propunerea de directivă privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului care însoțește prezenta propunere conține aceleași dispoziții privind evaluarea, iar evaluarea celor două instrumente poate fi combinată într-un singur raport. Evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Obiectul și domeniul de aplicare, inclusiv lista entităților obligate

Deși majoritatea definițiilor sunt preluate din legislația actuală a UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, se adaugă, se adaptează sau se actualizează o serie de definiții.

Gama de entități definite ca entități obligate în temeiul legislației actuale a UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și, prin urmare, supuse normelor UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului se modifică după cum urmează: domeniul de aplicare al prestatorilor de servicii de criptoactive este aliniat cu cel al Grupului de Acțiune Financiară Internațională și, prin urmare, este extins în comparație cu directiva actuală; se adaugă furnizorii de servicii de finanțare participativă care nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2020/1503; se adaugă creditorii pentru credite ipotecare și credite de consum, precum și intermediarii de credite ipotecare și de consum care nu sunt instituții de credit sau instituții financiare pentru a se asigura condiții de concurență echitabile între operatorii care furnizează același tip de servicii; se adaugă operatorii implicați în numele resortisanților țărilor terțe în contextul sistemelor de acordare a dreptului de ședere investitorilor[19]; comercianții de bunuri sunt eliminați (până în prezent, aceștia aveau obligația de a raporta tranzacțiile în numerar cu o valoare de peste 10 000 EUR), cu excepția comercianților de metale și pietre prețioase, care, având în vedere expunerea sectorului la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, ar trebui să aplice în continuare cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

Controale și proceduri în materie de politici interne

Cerința ca entitățile obligate să instituie o politică pentru a identifica și a evalua riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă, printr-o abordare bazată pe riscuri, și pentru a atenua aceste riscuri se bazează pe legislația actuală a UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, dar oferă mai multă claritate în ceea ce privește cerințele. Entitățile obligate trebuie să ia toate măsurile la nivelul conducerii lor pentru a pune în aplicare politicile, controalele și procedurile interne, inclusiv numirea unui manager responsabil cu funcția de conformitate, și să se asigure că personalul responsabil este format în mod corespunzător. Cerința de a aloca un membru al personalului pentru rolul de

[19] Comisia consideră că sistemele de dobândire a cetățeniei prin investiție, și anume sistemele care oferă cetățenia unui stat membru în schimbul unor plăți și investiții prestabilite, nu respectă principiul cooperării loiale [articolul 4 alineatul (3) din TUE] și nici statutul fundamental al cetățeniei Uniunii, astfel cum este prevăzut în tratate (articolul 20 din TFUE). În consecință, Comisia nu propune reglementarea unor astfel de sisteme.

coordonator al funcției de conformitate și sarcinile acestuia sunt clarificate. Sunt oferite clarificări în ceea ce privește cerințele care se aplică grupurilor, care urmează să fie completate în continuare de standarde tehnice de reglementare care detaliază cerințele minime, rolul entităților-mamă care nu sunt ele însele entități obligate și condițiile în care alte structuri, cum ar fi rețelele și parteneriatele, ar trebui să aplice măsuri la nivel de grup. Cerințele aplicabile grupurilor cu sucursale care își desfășoară activitatea în țări terțe sunt menținute.

Măsuri de precauție privind clientela

Deși majoritatea dispozițiilor referitoare la măsurile de precauție privind clientela sunt preluate din legislația UE existentă în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în prezenta propunere sunt prevăzute o serie de clarificări și detalii suplimentare în ceea ce privește MPC. Obiectivul fundamental al MPC este clarificat ca fiind acela de a obține suficiente cunoștințe despre clienți care să le permită entităților obligate să determine riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului ale relațiilor de afaceri sau ale tranzacțiilor ocazionale și să decidă măsurile de atenuare corespunzătoare pe care trebuie să le aplice. Sunt prevăzute dispoziții mai precise și mai detaliate privind identificarea clientului și verificarea identității clientului. Sunt clarificate condițiile de utilizare a mijloacelor de identificare electronică, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014[20]. AMLA are competența și obligația de a elabora standarde tehnice de reglementare privind seturile de date standard pentru identificarea persoanelor fizice și juridice; aceste standarde tehnice de reglementare vor include măsuri simplificate specifice de precauție privind clientela pe care entitățile obligate le pot pune în aplicare în cazul unor situații cu risc mai redus identificate în evaluarea supranațională a riscurilor pe care Comisia trebuie să o elaboreze. Normele privind măsurile de precauție simplificate și sporite sunt detaliate.

Politica privind țările terțe

Politica privind țările terțe este adaptată. Comisia va identifica țările terțe fie luând în considerare identificarea publică efectuată de către organismul de standardizare internațional relevant (GAFI), fie pe baza propriei evaluări autonome. Țările terțe astfel identificate de Comisie vor face obiectul a două seturi diferite de consecințe, proporțional cu riscul pe care îl reprezintă pentru sistemul financiar al Uniunii: (i) țări terțe care fac obiectul tuturor măsurilor de precauție sporite și al contramăsurilor suplimentare specifice fiecărei țări și (ii) țări terțe care fac obiectul unor măsuri de precauție sporite specifice fiecărei țări. În principiu, țările terțe „care fac obiectul unui apel la acțiune” din partea GAFI vor fi identificate de Comisie ca țări terțe cu risc ridicat. Având în vedere caracterul persistent al deficiențelor strategice grave ale cadrului CSB/CFT al țărilor respective, acestora li se vor aplica toate măsurile de precauție sporite, precum și contramăsuri specifice fiecărei țări, astfel încât să se atenueze în mod proporțional amenințarea. Țările terțe cu deficiențe în materie de conformitate în ceea ce privește regimurile lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, definite ca fiind „supuse unei monitorizări sporite” de către GAFI, vor fi în principiu identificate de Comisie și vor face obiectul unor măsuri de precauție sporite specifice fiecărei țări, proporționale cu riscurile. Comisia poate identifica, de asemenea, țările terțe care nu figurează pe lista GAFI, dar care reprezintă o amenințare specifică la adresa sistemului financiar al Uniunii și care, pe baza amenințării respective, vor face obiectul fie al unor măsuri de precauție sporite specifice fiecărei țări, fie, după caz, al tuturor măsurilor de precauție sporite

[20] Inclusiv modificările preconizate în Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 în ceea ce privește instituirea unui cadru pentru identitatea digitală europeană, COM/2021/281 final.

și al contramăsurilor. La evaluarea nivelului de amenințare generat de aceste țări terțe, Comisia se poate baza pe expertiza tehnică a AMLA. În fine, AMLA va elabora orientări privind riscurile, tendințele și metodele în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, care nu au o dimensiune specifică fiecărei țări, ci mai degrabă provin din zone geografice din afara Uniunii și va oferi consultanță în consecință entităților obligate cu privire la oportunitatea de a pune în aplicare măsuri de atenuare a acestora. Această abordare revizuită față de țările terțe are scopul de a garanta că amenințările externe la adresa sistemului financiar al Uniunii și buna funcționare a pieței interne sunt atenuate în mod eficace, prin punerea în aplicare a unei abordări armonizate la nivelul UE și prin asigurarea unui grad mai mare de granularitate și proporționalitate în definirea consecințelor asociate includerii pe listă, în funcție de senzitivitatea la risc.

Persoane expuse politic (PEP)

Dispozițiile privind persoanele expuse politic se bazează pe legislația actuală privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, statele membre având obligația de a întocmi liste de funcții care conferă statutul de persoană expusă politic pe teritoriul lor și entitățile obligate având obligații de a supune persoanele expuse politic unor măsuri de precauție sporite privind clientela, în virtutea unei abordări bazate pe riscuri. Cerințele aplicabile persoanelor care nu mai dețin funcții publice importante sunt prevăzute în legislație.

Recurgere la terți și externalizare

Pe baza normelor actuale, propunerea clarifică condițiile respective de recurgere la măsurile de precauție privind clientela deja aplicate de alte entități obligate și de externalizare a funcțiilor către alte entități sau prestatori de servicii. Propunerea susține că, în orice caz, responsabilitatea finală pentru conformitatea cu normele revine entității obligate. Trebuie aplicată o abordare bazată pe riscuri, iar prestatorilor situați în țări terțe cu risc ridicat, în țări cu deficiențe în materie de conformitate, precum și în orice altă țară care reprezintă o amenințare pentru sistemul financiar al Uniunii nu trebuie să li se acorde încredere sau să li se externalizeze funcții.

Informații privind beneficiarul real

Dispozițiile privind informațiile referitoare la beneficiarul real din propunere se bazează pe cele din legislația actuală a UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv pe conceptul de beneficiar real și pe cerința ca toate entitățile corporative și alte entități juridice să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul real. Sunt prevăzute norme mai detaliate pentru identificarea beneficiarului (beneficiarilor) real (reali) al (ai) entităților corporative și (al) ai altor entități juridice și este prevăzută o abordare armonizată în ceea ce privește identificarea beneficiarilor reali. În ceea ce privește trusturile exprese și entitățile sau construcțiile juridice similare, sunt prevăzute dispoziții pentru a asigura identificarea coerentă a beneficiarilor reali în statele membre în situații similare, inclusiv o împuternicire pentru un act de punere în aplicare al Comisiei. Propunerea include cerințe de divulgare cu privire la acționarii nominali și directorii nominali și introduce obligații de înregistrare a beneficiarilor reali în Uniune pentru entitățile juridice din afara UE care fie intră într-o relație de afaceri cu o entitate obligată din UE, fie achiziționează bunuri imobile în Uniune.

Obligații de raportare

Dispozițiile privind raportarea tranzacțiilor suspecte către unitățile de informații financiare (sau către un organism de autoreglementare, în cazul în care un stat membru ar prevedea acest lucru) se bazează pe dispozițiile legislației actuale a UE în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Sunt prevăzute norme mai clare cu privire la modul în care

trebuie identificate tranzacțiile. Pentru a facilita respectarea de către entitățile obligate a obligațiilor lor de raportare și pentru a permite o funcționare mai eficace a activităților analitice și a cooperării unităților de informații financiare, AMLA va elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice un model comun pentru raportarea tranzacțiilor suspecte, care să fie utilizat ca bază unitară în întreaga UE.

Protecția datelor

Regulamentul general al UE privind protecția datelor [Regulamentul (UE) 2016/679] se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentei propuneri. Propunerea clarifică condițiile care se aplică prelucrării anumitor categorii de date cu caracter personal mai sensibile de către entitățile obligate. Entitățile obligate trebuie să păstreze evidențe ale anumitor date cu caracter personal timp de cinci ani.

Măsuri de atenuare a riscurilor de utilizare abuzivă a instrumentelor la purtător

Propunerea conține o dispoziție care împiedică comercianții de bunuri sau servicii să accepte plăți în numerar de peste 10 000 EUR pentru o singură achiziție, permițând în același timp statelor membre să mențină în vigoare plafoane mai mici pentru tranzacțiile cu valoare mare în numerar. Acest plafon nu se aplică operațiunilor private între persoane fizice. Comisia trebuie să evalueze beneficiile și impactul scăderii în continuare a acestui prag în termen de trei ani de la aplicarea regulamentului propus. Furnizarea și custodia portofelelor anonime pentru criptoactive sunt interzise. Societăților care nu sunt cotate la bursă li se interzice să emită acțiuni la purtător și au obligația de a înregistra acțiunile respective. Emiterea de warante pe acțiuni la purtător este permisă numai în formă intermediată.

Dispoziții finale

Sunt prevăzute dispoziții pentru adoptarea de către Comisie a actelor delegate în temeiul articolului 290 din tratat. Regulamentul va intra în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și va deveni aplicabil la 3 ani de la intrarea sa în vigoare. Comisia trebuie să revizuiască și să evalueze prezentul regulament în termen de cinci ani de la punerea sa în aplicare și, ulterior, o dată la trei ani.

2021/0239 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[2],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului[3] constituie principalul instrument juridic pentru prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. Directiva respectivă stabilește un cadru juridic cuprinzător, pe care Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului[4] l-a consolidat și mai mult prin abordarea riscurilor emergente și creșterea transparenței proprietății efective. În pofida rezultatelor obținute, experiența a arătat că ar trebui introduse îmbunătățiri suplimentare pentru a atenua în mod adecvat riscurile și pentru a detecta în mod eficace tentativele infracționale de utilizare abuzivă a sistemului financiar al Uniunii în scopuri infracționale.

---

1 JO C […], […], p. […].

2 JO C, , p. .

3 Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

4 Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 43).

(2) Principala provocare identificată în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor Directivei (UE) 2015/849 de stabilire a obligațiilor pentru actorii din sectorul privat, așa-numitele entități obligate, este lipsa de aplicabilitate directă a acestor norme și fragmentarea abordării la nivel național. Deși aceste norme au existat și au evoluat timp de trei decenii, ele sunt încă puse în aplicare într-un mod care nu este pe deplin consecvent cu cerințele unei piețe interne integrate. Prin urmare, este necesar ca normele privind aspectele reglementate în prezent de Directiva (UE) 2015/849, care pot fi direct aplicabile de către entitățile obligate în cauză, să fie abordate într-un nou regulament pentru a se obține uniformitatea dorită a aplicării.

(3) Acest nou instrument face parte dintr-un pachet cuprinzător care vizează consolidarea cadrului Uniunii în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Prezentul instrument alături de Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*, Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847 – COM/2021/422 final]* și Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de Combatere a Spălării Banilor – COM/2021/421 final]* vor forma cadrul juridic care reglementează cerințele în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului care trebuie îndeplinite de entitățile obligate și care stă la baza cadrului instituțional al Uniunii în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv instituirea Autorității de Combatere a Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (denumită în continuare „AMLA”).

(4) Spălarea banilor și finanțarea terorismului se produc deseori în context internațional. Măsurile adoptate la nivelul Uniunii, fără luarea în considerare a coordonării și cooperării internaționale, ar produce efecte foarte limitate. Prin urmare, măsurile adoptate de Uniune în domeniul respectiv ar trebui să fie compatibile cu acțiunile întreprinse la nivel internațional și cel puțin la fel de stricte ca acestea. Acțiunea Uniunii ar trebui să țină seama în continuare în mod special de recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și de instrumentele altor organisme internaționale active în lupta împotriva spălării banilor și finanțării terorismului. Cu scopul de a consolida eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului, actele juridice relevante ale Uniunii ar trebui, după caz, să fie aliniate la Standardele internaționale privind combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a proliferării adoptate de GAFI în februarie 2012 (denumite în continuare „recomandările revizuite ale GAFI”) și la modificările ulterioare ale acestor standarde.

(5) De la adoptarea Directivei (UE) 2015/849, evoluțiile recente ale cadrului de drept penal al Uniunii au contribuit la consolidarea prevenirii și combaterii spălării banilor, a infracțiunilor premisă și a finanțării terorismului. Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului[5] a condus la o înțelegere comună a infracțiunii de spălare a banilor și a infracțiunilor premisă ale acesteia. Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului[6] a definit infracțiunile financiare care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care ar trebui, de asemenea, să fie considerate infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor. Directiva (UE) 2017/541

[5] Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

[6] Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

a Parlamentului European și a Consiliului[7] a ajuns la o înțelegere comună a infracțiunii de finanțare a terorismului. Întrucât aceste concepte sunt clarificate în prezent în dreptul penal al Uniunii, nu mai este necesar ca normele Uniunii în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului să definească spălarea banilor, infracțiunile premisă ale acesteia sau finanțarea terorismului. În schimb, cadrul Uniunii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să fie pe deplin coerent cu cadrul de drept penal al Uniunii.

(6) Tehnologia continuă să evolueze, oferind sectorului privat oportunități de dezvoltare a unor noi produse și sisteme de schimb de fonduri sau de valori. Deși acesta este un fenomen pozitiv, el poate genera noi riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, întrucât infractorii reușesc în permanență să găsească modalități de exploatare a vulnerabilităților pentru a ascunde și a transfera fonduri ilicite în întreaga lume. Prestatorii de servicii de criptoactive și platformele de finanțare participativă sunt expuși la utilizarea abuzivă a unor noi canale pentru circulația banilor iliciți și sunt în măsură să detecteze astfel de mișcări și să atenueze riscurile. Prin urmare, domeniul de aplicare al legislației Uniunii ar trebui extins pentru a include aceste entități, în conformitate cu evoluțiile recente ale standardelor GAFI în ceea ce privește criptoactivele.

(7) Instituțiile și persoanele care intră sub incidența prezentului regulament joacă un rol esențial în calitate de gardieni ai sistemului financiar al Uniunii și, prin urmare, ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare cerințele prezentului regulament cu scopul de a-i împiedica pe infractori să spele produsele activitățile lor ilegale sau să finanțeze activități teroriste. De asemenea, ar trebui instituite măsuri pentru a atenua orice risc de nepunere în aplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice.

(8) Tranzacțiile financiare pot avea loc, de asemenea, în cadrul aceluiași grup ca mod de gestionare a finanțelor grupului. Cu toate acestea, astfel de tranzacții nu sunt efectuate în raport cu clienți și nu necesită aplicarea măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Pentru a asigura securitatea juridică, este necesar să se recunoască faptul că prezentul regulament nu se aplică activităților financiare sau altor servicii financiare care sunt prestate de membrii unui grup altor membri ai grupului respectiv.

(9) Persoanele care exercită profesii juridice liberale ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament atunci când participă la tranzacții financiare sau la tranzacții între societăți comerciale, inclusiv atunci când furnizează consultanță fiscală, în cazul în care există riscul ca serviciile furnizate de profesiile juridice respective să fie folosite în mod abuziv, în scopul spălării produselor activității infracționale sau în scopul finanțării terorismului. Cu toate acestea, ar trebui să existe scutiri de la orice obligație de raportare a informațiilor obținute fie înaintea unei proceduri judiciare, în timpul acesteia sau după încheierea acesteia, fie în cursul evaluării situației juridice a unui client, care ar trebui să facă obiectul secretului profesional al avocatului. Prin urmare, consultanța juridică ar trebui în continuare să facă obiectul obligației privind secretul profesional, cu excepția cazurilor în care membrul profesiei juridice participă la spălarea banilor sau la finanțarea terorismului, consultanța juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau membrul profesiei juridice are

[7] Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

cunoștință de faptul că intenția clientului este să obțină consultanță juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.

(10) Pentru a asigura respectarea drepturilor garantate prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), în cazul auditorilor, al experților contabili externi și al consilierilor fiscali care, în unele state membre, pot apăra sau reprezenta un client în contextul unei proceduri judiciare sau pot evalua situația juridică a unui client, informațiile pe care le obțin în exercitarea acestor funcții nu ar trebui să intre sub incidența obligațiilor de raportare.

(11) Directiva (UE) 2018/843 a fost primul instrument juridic care a abordat riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le prezintă criptoactivele în Uniune. Directiva respectivă a extins domeniul de aplicare al cadrului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului la două tipuri de prestatori de servicii de criptoactive: prestatorii implicați în servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și furnizorii de portofele digitale. Ca urmare a evoluțiilor tehnologice rapide și a progreselor înregistrate în ceea ce privește standardele GAFI, este necesar să se revizuiască această abordare. Un prim pas în completarea și actualizarea cadrului juridic al Uniunii a fost realizat prin Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de regulament privind piețele criptoactivelor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 – COM/2020/593 final]*, care a stabilit cerințe pentru prestatorii de servicii de criptoactive care doresc să solicite o autorizație pentru a-și putea furniza serviciile pe piața unică. Regulamentul respectiv a introdus, de asemenea, o definiție a criptoactivelor și a prestatorilor de servicii de criptoactive, înglobând o gamă mai largă de activități. Prestatorii de servicii de criptoactive care intră sub incidența Regulamentului *[a se introduce referința – Propunere de regulament privind piețele criptoactivelor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 – COM/2020/593 final]* ar trebui, de asemenea, să facă obiectul prezentului regulament, pentru a atenua orice risc de utilizare abuzivă a criptoactivelor în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.

(12) Vulnerabilitățile platformelor de finanțare participativă în raport cu riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt orizontale și afectează piața internă în ansamblu. Până în prezent, au apărut abordări divergente la nivelul statelor membre în ceea ce privește gestionarea acestor riscuri. Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului[8] armonizează abordarea în materie de reglementare în ceea ce privește investițiile în activități economice și platformele de finanțare participativă bazată pe creditare în întreaga Uniune și asigură existența unor garanții adecvate și coerente pentru a face față riscurilor potențiale de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Printre acestea, există cerințe pentru gestionarea fondurilor și a plăților în legătură cu toate tranzacțiile financiare executate pe platformele respective. Furnizorii de servicii de finanțare participativă trebuie fie să obțină o autorizație, fie să se asocieze unui prestator de servicii de plată sau unei instituții de credit pentru executarea tranzacțiilor respective. De asemenea, regulamentul stabilește garanții în cadrul procedurii de autorizare, al evaluării bunei reputații a conducerii și al procedurilor aferente măsurilor de precauție pentru dezvoltatorii de proiecte. Până la 10 noiembrie 2023, Comisia trebuie să evalueze în raportul său privind regulamentul respectiv dacă ar putea fi necesare garanții suplimentare. Prin urmare, este justificată nesupunerea platformelor de finanțare

[8] Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 octombrie 2020 privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă pentru afaceri și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 și a Directivei (UE) 2019/1937 (JO L 347, 20.10.2020, p. 1).

participativă autorizate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1503 legislației Uniunii în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(13) Platformele de finanțare participativă care nu sunt autorizate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1503 fie nu sunt reglementate în prezent, fie fac obiectul unor abordări divergente în materie de reglementare, inclusiv în ceea ce privește normele și procedurile de combatere a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Din considerente de coerență și pentru a se asigura că nu există riscuri necontrolate în mediul respectiv, este necesar ca toate platformele de finanțare participativă care nu sunt autorizate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1503 și care, prin urmare, nu fac obiectul garanțiilor sale să facă obiectul normelor Uniunii în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, pentru a atenua riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(14) Directiva (UE) 2015/849 urmărea să atenueze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le reprezentau plățile mari în numerar, prin includerea în categoria entităților obligate a persoanelor care comercializează bunuri atunci când efectuează sau încasează plăți în numerar în valoare de cel puțin 10 000 EUR, permițând în același timp statelor membre să introducă măsuri mai stricte. O astfel de abordare s-a dovedit a fi ineficientă, având în vedere înțelegerea și aplicarea necorespunzătoare a cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, lipsa supravegherii și numărul limitat de tranzacții suspecte raportate către unitatea de informații financiare. Pentru a atenua în mod adecvat riscurile care decurg din utilizarea abuzivă a unor sume mari în numerar, limita la nivelul Uniunii pentru tranzacțiile cu valoare mare în numerar ar trebui stabilită la peste 10 000 EUR. În consecință, persoanele care comercializează bunuri nu ar trebui să mai fie supuse obligațiilor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(15) Unele categorii de comercianți de bunuri sunt deosebit de expuse riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului din cauza valorii ridicate a bunurilor transportabile de mici dimensiuni pe care le comercializează. Din acest motiv, persoanele care comercializează metale prețioase și pietre prețioase ar trebui să facă obiectul cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(16) Operatorii din domeniul migrației prin investiție sunt societăți, organisme sau persoane private care acționează sau interacționează direct cu autoritățile competente ale statelor membre în numele resortisanților țărilor terțe sau care furnizează servicii de intermediere resortisanților țărilor terțe care doresc să obțină drepturi de ședere într-un stat membru în schimbul oricărui tip de investiții, inclusiv transferuri de capital, achiziționarea sau închirierea de proprietăți, investiții în obligațiuni de stat, investiții în entități corporative, donații sau dotări ale unei activități care contribuie la binele public și contribuții la bugetul de stat. Sistemele de dobândire a dreptului de ședere prin investiție prezintă riscuri și vulnerabilități în ceea ce privește spălarea banilor, corupția și evaziunea fiscală. Astfel de riscuri sunt exacerbate de drepturile transfrontaliere asociate cu reședința într-un stat membru. Prin urmare, este necesar ca operatorii din domeniul migrației prin investiție să fie supuși obligațiilor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice sistemelor de dobândire a cetățeniei prin investiție, care au ca rezultat dobândirea cetățeniei în schimbul unor astfel de investiții, întrucât astfel de sisteme trebuie considerate ca subminând statutul fundamental al cetățeniei Uniunii și cooperarea loială între statele membre.

(17) Consumatorii, creditorii ipotecari și intermediarii care nu sunt instituții de credit sau instituții financiare nu au făcut obiectul cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului la nivelul Uniunii, dar au fost supuși unor astfel de obligații în anumite state membre din cauza expunerii lor la riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. În funcție de modelul lor de afaceri, acești consumatori, creditori ipotecari și intermediari pot fi expuși unor riscuri semnificative de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Este important să se asigure faptul că entitățile care desfășoară activități similare care sunt expuse unor astfel de riscuri intră sub incidența cerințelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, indiferent dacă acestea se califică sau nu drept instituții de credit sau instituții financiare. Prin urmare, este oportun să se includă creditorii și intermediarii de credite de consum și de credite ipotecare care nu sunt instituții de credit sau instituții financiare, dar care, ca urmare a activităților lor, sunt expuși riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

(18) Pentru a asigura o abordare coerentă, este necesar să se clarifice care sunt entitățile din sectorul investițiilor care fac obiectul cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Deși organismele de plasament colectiv intrau deja în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2015/849, este necesar să se alinieze terminologia relevantă la legislația actuală a Uniunii privind fondurile de investiții, și anume Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului[9] și Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului[10]. Deoarece fondurile ar putea fi constituite fără personalitate juridică, este necesară, de asemenea, includerea administratorilor acestora în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să se aplice indiferent de forma în care unitățile sau acțiunile unui fond sunt puse la dispoziție pentru a fi achiziționate în Uniune, inclusiv în cazul în care unitățile sau acțiunile sunt oferite direct sau indirect investitorilor stabiliți în Uniune sau plasate la astfel de investitori la inițiativa administratorului sau în numele administratorului.

(19) Este important ca cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului să se aplice în mod proporțional și ca impunerea oricărei cerințe să fie proporțională cu rolul pe care entitățile obligate îl pot juca în prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. În acest scop, ar trebui să fie posibil ca statele membre, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri din prezentul regulament, să scutească anumiți operatori de la cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, în cazul în care activitățile pe care le desfășoară prezintă riscuri reduse de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și în cazul în care activitățile au un caracter limitat. Pentru a asigura aplicarea transparentă și coerentă a unor astfel de exceptări în întreaga Uniune, ar trebui instituit un mecanism care să permită Comisiei să verifice necesitatea derogărilor care urmează să fie acordate. De asemenea, Comisia ar trebui să publice anual respectivele derogări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.*

(20) Un set coerent de norme privind sistemele și controalele interne care se aplică tuturor entităților obligate care își desfășoară activitatea pe piața internă va consolida

---

9 Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

10 Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

conformitatea cu CSB/CFT și va spori eficacitatea supravegherii. Pentru a asigura atenuarea adecvată a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, entitățile obligate ar trebui să dispună de un cadru de control intern constând în politici, controale și proceduri bazate pe riscuri și o repartizare clară a responsabilităților în cadrul organizației. În conformitate cu abordarea bazată pe riscuri din prezentul regulament, politicile, controalele și procedurile respective ar trebui să fie proporționale cu natura și dimensiunea entității obligate și să răspundă riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă entitatea.

(21) O abordare adecvată bazată pe riscuri impune entităților obligate să identifice riscurile inerente de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă în contextul activității lor, pentru a le atenua în mod eficace și pentru a se asigura că politicile, procedurile și controalele lor interne sunt adecvate pentru a aborda aceste riscuri inerente. În acest sens, entitățile obligate ar trebui să țină seama de caracteristicile clienților lor, de produsele, serviciile sau tranzacțiile oferite, de țările sau zonele geografice în cauză și de canalele de distribuție utilizate. Având în vedere caracterul evolutiv al riscurilor, o astfel de evaluare a riscurilor ar trebui să fie actualizată periodic.

(22) Este necesar să se țină seama de caracteristicile și nevoile entităților obligate de dimensiuni mai mici și să se asigure un tratament adaptat nevoilor specifice ale acestora și naturii afacerii. Aceasta poate include scutirea anumitor entități obligate de la efectuarea unei evaluări a riscurilor în cazul în care riscurile implicate în sectorul în care entitatea își desfășoară activitatea sunt bine înțelese.

(23) GAFI a elaborat standarde pentru jurisdicții în scopul de a identifica și a evalua riscurile de posibilă neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice legate de finanțarea proliferării, precum și în scopul de a lua măsuri de atenuare a acestor riscuri. Aceste noi standarde introduse astăzi de GAFI nu înlocuiesc și nici nu subminează cerințele stricte existente privind obligația țărilor de a pune în aplicare sancțiuni financiare specifice pentru a se conforma regulamentelor relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea, eliminarea și stoparea proliferării armelor de distrugere în masă și a finanțării acesteia. Aceste obligații existente, astfel cum sunt puse în aplicare la nivelul Uniunii prin Deciziile 2010/413/PESC[11] și (PESC) 2016/849[12] ale Consiliului, precum și prin Regulamentele (UE) nr. 267/2012[13] și (UE) 2017/1509[14] ale Consiliului, rămân obligații stricte bazate pe norme, având caracter obligatoriu pentru toate persoanele fizice și juridice din Uniune.

(24) Pentru a reflecta cele mai recente evoluții la nivel internațional, prezentul regulament a introdus o cerință de identificare, înțelegere, gestionare și atenuare a riscurilor de posibilă neaplicare sau eludare a sancțiunilor financiare specifice legate de finanțarea proliferării la nivelul entităților obligate.

---

11 2010/413/PESC: Decizia Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, 27.7.2010, p. 39).

12 Decizia (PESC) 2016/849 a Consiliului din 27 mai 2016 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene și de abrogare a Deciziei 2013/183/PESC (JO L 141, 28.5.2016, p. 79).

13 Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, 24.3.2012, p. 1).

14 Regulamentul (UE) 2017/1509 al Consiliului din 30 august 2017 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 329/2007 (JO L 224, 31.8.2017, p. 1).

(25) Este important ca entitățile obligate să ia toate măsurile la nivelul conducerii lor pentru a pune în aplicare politici, controale și proceduri interne și pentru a pune în aplicare cerințele în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. În vreme ce o persoană la nivel de conducere ar trebui să fie identificată ca fiind responsabilă cu punerea în aplicare a politicilor, a controalelor și a procedurilor entității obligate, responsabilitatea pentru conformitatea cu cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să revină în ultimă instanță organului de conducere al entității. Sarcinile legate de punerea zilnică în aplicare a politicilor, controalelor și procedurilor entității obligate în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui încredințate unui coordonator al funcției de conformitate.

(26) Pentru punerea în aplicare efectivă a măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, este, de asemenea, vital ca angajații entităților obligate, precum și agenții și distribuitorii acestora, care au un rol în punerea lor în aplicare, să înțeleagă cerințele și politicile, controalele și procedurile interne în vigoare la nivelul entității. În acest sens, entitățile obligate ar trebui să instituie măsuri, inclusiv programe de formare.

(27) Persoanele cărora li s-au încredințat sarcini legate de respectarea de către o entitate obligată a cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să facă obiectul unei evaluări a aptitudinilor, cunoștințelor, expertizei, integrității și conduitei lor. Îndeplinirea de către angajați a sarcinilor legate de respectarea de către entitatea obligată a cadrului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește clienții cu care au o relație privată sau profesională apropiată poate duce la conflicte de interese și poate submina integritatea sistemului. Prin urmare, angajații aflați în astfel de situații ar trebui împiedicați să îndeplinească orice sarcini legate de respectarea de către entitatea obligată a cadrului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în legătură cu acești clienți.

(28) Punerea coerentă în aplicare a politicilor și a procedurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului la nivel de grup este esențială pentru gestionarea solidă și eficace a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în cadrul grupului. În acest scop, societatea-mamă ar trebui să adopte și să pună în aplicare politici, controale și proceduri la nivel de grup. Entitățile obligate din cadrul grupului ar trebui să aibă obligația de a face schimb de informații atunci când acest schimb este relevant pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. Schimbul de informații ar trebui să facă obiectul unor garanții suficiente în ceea ce privește confidențialitatea, protecția datelor și utilizarea informațiilor. AMLA ar trebui să aibă sarcina de a elabora proiecte de standarde de reglementare care să precizeze cerințele minime ale procedurilor și politicilor la nivel de grup, inclusiv standardele minime pentru schimbul de informații în cadrul grupului și rolul și responsabilitățile societăților-mamă care nu sunt ele însele entități obligate.

(29) În afară de grupuri există și alte structuri, cum ar fi rețelele sau parteneriatele, în care entitățile obligate ar putea deține în comun proprietatea, gestionarea și controalele de conformitate. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în toate sectoarele, evitând în același timp sarcinile excesive, AMLA ar trebui să identifice situațiile în care acestor structuri ar trebui să li se aplice politici similare la nivel de grup.

(30) Există circumstanțe în care sucursalele și filialele entităților obligate sunt situate în țări terțe în care cerințele minime în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării

terorismului, inclusiv obligațiile în materie de protecție a datelor, sunt mai puțin stricte decât cadrul CSB/CFT al Uniunii. În astfel de situații și pentru a preveni pe deplin utilizarea sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului și pentru a asigura cel mai înalt standard de protecție a datelor cu caracter personal ale cetățenilor Uniunii, sucursalele și filialele respective ar trebui să respecte cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului stabilite la nivelul Uniunii. În cazul în care legislația unei țări terțe nu permite respectarea acestor cerințe, de exemplu din cauza limitărilor capacității grupului de a accesa, de a prelucra sau de a face schimb de informații din cauza unui nivel insuficient de protecție a datelor sau a legislației privind secretul bancar din țara terță, entitățile obligate ar trebui să ia măsuri suplimentare pentru a se asigura că sucursalele și filialele situate în țara respectivă gestionează în mod eficace riscurile. AMLA ar trebui să aibă sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice care să precizeze tipul unor astfel de măsuri suplimentare.

(31) Cerințele de precauție privind clientela sunt esențiale pentru a se asigura că entitățile obligate identifică, verifică și monitorizează relațiile lor de afaceri cu clienții lor în ceea ce privește riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le prezintă. Identificarea exactă și verificarea datelor clienților potențiali și existenți sunt esențiale pentru înțelegerea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate clienților, indiferent dacă aceștia sunt persoane fizice sau juridice.

(32) Este necesar să se atingă un standard uniform și ridicat de precauție privind clientela în Uniune, care să se bazeze pe cerințe armonizate pentru identificarea clienților și verificarea identității acestora și să reducă divergențele naționale pentru a permite condiții de concurență echitabile pe piața internă și o aplicare coerentă a dispozițiilor în întreaga Uniune. În același timp, este esențial ca entitățile obligate să aplice cerințele de precauție privind clientela în funcție de riscuri. Abordarea bazată pe riscuri nu este o opțiune în mod nejustificat de permisivă pentru entitățile obligate. Această abordare implică recurgerea la un proces decizional bazat pe elemente de probă pentru a viza mai eficient riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă Uniunea și entitățile care funcționează în cadrul acesteia.

(33) Entitățile obligate nu ar trebui să aibă obligația de a aplica măsuri de precauție în raport cu clienții care efectuează tranzacții ocazionale sau tranzacții legate între ele a căror valoare se situează sub un anumit prag, cu excepția cazului în care există suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Întrucât pragul de 10 000 EUR se aplică majorității tranzacțiilor ocazionale, entitățile obligate care își desfășoară activitatea în sectoare sau efectuează tranzacții care prezintă un risc mai ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului ar trebui să aibă obligația de a aplica măsuri de precauție privind clientela în cazul tranzacțiilor cu praguri mai scăzute. Pentru a identifica sectoarele sau tranzacțiile, precum și pragurile adecvate pentru sectoarele sau tranzacțiile respective, AMLA ar trebui să elaboreze proiecte specifice de standarde tehnice de reglementare.

(34) Unele modele de afaceri au la bază o relație de afaceri a entității obligate cu un comerciant în vederea oferirii de servicii de inițiere a plății prin care comerciantul este plătit pentru furnizarea de bunuri sau servicii, și nu o relație de afaceri cu clientul comerciantului, care autorizează serviciul de inițiere a plății pentru a iniția o tranzacție unică sau cu caracter excepțional către comerciant. În contextul unui astfel de model de afaceri, clientul entității obligate în sensul normelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului este comerciantul, și nu clientul comerciantului.

Prin urmare, obligațiile de precauție privind clientela ar trebui să fie aplicate de entitatea obligată în raport cu comerciantul.

(35) Deși Directiva (UE) 2015/849 a armonizat într-o anumită măsură normele statelor membre în domeniul obligațiilor de identificare a clienților, directiva respectivă nu a stabilit norme detaliate cu privire la procedurile care trebuie urmate de entitățile obligate. Având în vedere importanța crucială a acestui aspect în prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, este oportun, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, să se introducă dispoziții mai specifice și mai detaliate privind identificarea clientului și verificarea identității clientului, indiferent dacă este vorba de persoane fizice sau juridice, de construcții juridice precum trusturile sau entitățile cu capacitate juridică în temeiul dreptului intern.

(36) Evoluțiile tehnologice și progresele înregistrate în domeniul digitalizării permit o identificare și o verificare sigură, la distanță sau electronică, a clienților potențiali și existenți și pot facilita aplicarea la distanță a măsurilor de precauție privind clientela. Soluțiile de identificare, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului și în propunerea de modificare a regulamentului respectiv în ceea ce privește un cadru pentru identitatea digitală europeană[15], asigură mijloace sigure și fiabile de identificare și verificare atât a clienților potențiali, cât și a clienților existenți, și pot facilita aplicarea la distanță a măsurilor de precauție privind clientela. Identificarea electronică, astfel cum este prevăzută în regulamentul respectiv, ar trebui să fie luată în considerare și acceptată de entitățile obligate pentru procesul de identificare a clienților. În cazul în care sunt instituite măsuri adecvate de reducere a riscurilor, aceste mijloace de identificare pot prezenta un nivel de risc standard sau chiar redus.

(37) Pentru a se asigura prevenirea de către cadrul CSB/CFT a intrării de fonduri ilicite în sistemul financiar, entitățile obligate ar trebui să aplice măsuri de precauție privind clientela înainte de a stabili relații de afaceri cu clienții potențiali, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri. Cu toate acestea, pentru a nu întârzia în mod inutil desfășurarea normală a activității, entitățile obligate pot colecta informațiile de la potențialul client în timpul stabilirii unei relații de afaceri. Instituțiile de credit și financiare pot obține informațiile necesare de la clienții potențiali odată ce relația este stabilită, cu condiția ca tranzacțiile să nu fie inițiate până la finalizarea cu succes a procesului de precauție privind clientela.

(38) Deponenții ale căror fonduri constau în produse ale spălării banilor ar trebui excluși de la rambursare printr-un sistem de garantare a depozitelor. Pentru a preveni rambursarea fondurilor ilicite către acești deponenți, instituțiile de credit ar trebui, sub supervizarea supraveghetorilor, să aplice măsuri de precauție privind clientela în raport cu clienții lor în cazul în care instituțiile de credit au fost identificate ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate sau atunci când depozitele sunt definite ca indisponibile. Instituțiile de credit ar trebui să raporteze unității de informații financiare orice tranzacție suspectă identificată în cadrul aplicării respectivelor măsuri de precauție privind clientela.

---

[15] Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73) și Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 în ceea ce privește instituirea unui cadru pentru identitatea digitală europeană, COM/2021/281 final.

(39) Procesul de precauție privind clientela nu se limitează la identificarea și verificarea identității clientului. Înainte de a stabili relații de afaceri sau de a efectua tranzacții ocazionale, entitățile obligate ar trebui să evalueze totodată scopul și natura unei relații de afaceri. Informațiile precontractuale sau alte informații cu privire la produsul sau serviciul propus care sunt comunicate clientului potențial pot contribui la înțelegerea scopului respectiv. Entitățile obligate ar trebui să fie întotdeauna în măsură să evalueze scopul și natura unei relații de afaceri potențiale într-un mod lipsit de ambiguitate. În cazul în care serviciul sau produsul oferit permite clienților să efectueze diferite tipuri de tranzacții sau activități, entitățile obligate ar trebui să obțină suficiente informații referitoare la intenția clientului în ceea ce privește utilizarea relației respective.

(40) Pentru a asigura eficacitatea cadrului de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, entitățile obligate ar trebui să revizuiască periodic informațiile obținute de la clienții lor, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri. Entitățile obligate ar trebui, de asemenea, să instituie un sistem de monitorizare pentru a detecta tranzacțiile atipice care ar putea genera suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Pentru a asigura eficacitatea monitorizării tranzacțiilor, activitatea de monitorizare a entităților obligate ar trebui să vizeze, în principiu, toate serviciile și produsele oferite clienților și toate tranzacțiile efectuate în numele clientului sau oferite clientului de către entitatea obligată. Cu toate acestea, nu toate tranzacțiile trebuie examinate individual. Intensitatea monitorizării ar trebui să respecte abordarea bazată pe riscuri și să fie concepută în jurul unor criterii precise și relevante, ținând seama, în special, de caracteristicile clienților și de nivelul de risc asociat acestora, de produsele și serviciile oferite și de țările sau zonele geografice în cauză. AMLA ar trebui să elaboreze orientări pentru a se asigura că intensitatea monitorizării relațiilor de afaceri și a tranzacțiilor este adecvată și proporțională cu nivelul de risc.

(41) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului regulament, AMLA ar trebui să aibă sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare referitoare la precauția privind clientela. Respectivele standarde tehnice de reglementare ar trebui să stabilească setul minim de informații care trebuie obținute de entitățile obligate pentru a stabili noi relații de afaceri cu clienții sau pentru a le evalua pe cele în curs, în funcție de nivelul de risc asociat fiecărui client. În plus, proiectele de standarde tehnice de reglementare ar trebui să ofere suficientă claritate pentru a permite actorilor de pe piață să dezvolte mijloace sigure, accesibile și inovatoare de verificare a identității clienților și de aplicare a măsurilor de precauție privind clientela, inclusiv de la distanță, respectând în același timp principiul neutralității tehnologice. Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare. Sarcinile specifice în cauză sunt în conformitate cu rolul și responsabilitățile AMLA, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de Combatere a Spălării Banilor – COM/2021/421 final]*.

(42) Armonizarea măsurilor de precauție privind clientela nu ar trebui să urmărească doar o înțelegere coerentă și consecventă eficace a riscurilor asociate unui client existent sau potențial, indiferent de locul în care relația de afaceri este inițiată în Uniune, iar armonizarea lor va contribui la atingerea acestui obiectiv. De asemenea, ar trebui să se asigure că informațiile obținute cu ocazia aplicării măsurilor de precauție privind clientela nu sunt utilizate de entitățile obligate pentru a aplica practici de eliminare a riscurilor care pot conduce la eludarea altor obligații legale, în special a celor

prevăzute în Directiva 2014/92 a Parlamentului European și a Consiliului[16] sau în Directiva 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului[17], fără a atinge obiectivele Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului. Pentru a permite supravegherea corespunzătoare a respectării obligațiilor de precauție privind clientela, este important ca entitățile obligate să țină evidența acțiunilor întreprinse și a informațiilor obținute în cursul procesului de precauție privind clientela, indiferent dacă se stabilește o nouă relație de afaceri și indiferent dacă au prezentat sau nu un raport de tranzacții suspecte atunci când își exprimă refuzul de a stabili o relație de afaceri. În cazul în care entitatea obligată ia decizia de a nu încheia o relație de afaceri cu un client potențial, evidențele referitoare la măsurile de precauție privind clientela ar trebui să includă motivele unei astfel de decizii. Acest lucru va permite autorităților de supraveghere să evalueze dacă entitățile obligate și-au calibrat în mod corespunzător practicile de precauție privind clientela și modul în care evoluează expunerea la risc a entității, precum și să contribuie la obținerea de date statistice referitoare la aplicarea normelor de precauție privind clientela de către entitățile obligate în întreaga Uniune.

(43) Abordarea pentru examinarea clienților existenți în cadrul CSB/CFT actual se bazează deja pe riscuri. Cu toate acestea, având în vedere gradul mai ridicat de risc al spălării banilor, al infracțiunilor premisă și al finanțării terorismului asociate anumitor structuri intermediare, este posibil ca această abordare să nu permită depistarea și evaluarea la timp a riscurilor. Prin urmare, este important să se asigure că anumite categorii bine definite de clienți existenți sunt, de asemenea, monitorizate periodic.

(44) Riscul în sine are un caracter variabil, iar variabilele, fie prin ele însele, fie în combinație cu altele, pot mări sau diminua riscul potențial prezentat, influențând astfel nivelul de măsuri preventive care este considerat adecvat, cum ar fi măsurile de precauție privind clientela.

(45) În situațiile care prezintă un risc redus, entitățile obligate ar trebui să poată aplica măsuri simplificate de precauție privind clientela. Aceasta nu echivalează cu o exceptare sau cu absența măsurilor de precauție privind clientela. Aceasta constă mai degrabă într-un set simplificat sau redus de măsuri de control, care ar trebui totuși să abordeze toate componentele procedurii standard de precauție privind clientela. În conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, entitățile obligate ar trebui, cu toate acestea, să fie în măsură să reducă frecvența sau intensitatea controlului clientului sau al tranzacției sau să se bazeze pe ipoteze adecvate cu privire la scopul relației de afaceri sau la utilizarea unor produse simple. Standardele tehnice de reglementare referitoare la precauția privind clientela ar trebui să stabilească măsurile simplificate specifice pe care entitățile obligate le pot pune în aplicare în cazul unor situații de risc mai redus identificate în evaluarea supranațională a riscurilor efectuată de Comisie. La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, AMLA ar trebui să acorde atenția cuvenită menținerii incluziunii sociale și financiare.

(46) Ar trebui să se recunoască faptul că anumite situații prezintă un risc mai mare de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Deși ar trebui să se stabilească

---

16 Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

17 Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

identitatea și profilul de activitate al tuturor clienților prin aplicarea periodică a cerințelor de precauție privind clientela, în anumite cazuri sunt necesare proceduri deosebit de riguroase de identificare și verificare a clientelei. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme detaliate privind astfel de măsuri de precauție sporite, inclusiv măsuri specifice de precauție sporite pentru relațiile transfrontaliere de corespondență.

(47) Relațiile transfrontaliere de corespondență cu instituțiile respondente dintr-o țară terță sunt repetitive și continue. În plus, nu toate serviciile bancare transfrontaliere de corespondență prezintă același nivel de riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Prin urmare, intensitatea măsurilor de precauție sporite ar trebui să fie determinată prin aplicarea principiilor abordării bazate pe riscuri. Cu toate acestea, abordarea bazată pe riscuri nu ar trebui aplicată atunci când se interacționează cu instituții respondente din țări terțe care nu au o prezență fizică în jurisdicția în care sunt constituite. Având în vedere riscul ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului inerent băncilor fictive, instituțiile de credit și instituțiile financiare ar trebui să se abțină de la orice relație de corespondență cu astfel de bănci fictive.

(48) În contextul măsurilor de precauție sporite, obținerea aprobării personalului de conducere de nivel superior pentru stabilirea relațiilor de afaceri nu trebuie să presupună în toate cazurile obținerea aprobării din partea consiliului de administrație. O astfel de aprobare ar trebui să poată fi acordată de către o persoană care deține cunoștințe suficiente privind expunerea entității la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a lua decizii care afectează expunerea la risc a entității.

(49) Pentru a proteja funcționarea corespunzătoare a sistemului financiar al Uniunii împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în scopul de a identifica țările terțe ale căror deficiențe în regimurile lor naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului reprezintă o amenințare la adresa integrității pieței interne a Uniunii. Natura schimbătoare a amenințărilor reprezentate de spălarea banilor și finanțarea terorismului din afara Uniunii, favorizată de evoluția constantă a tehnologiei și a mijloacelor aflate la dispoziția infractorilor, necesită adaptări rapide și permanente ale cadrului juridic referitor la țările terțe, în scopul de a aborda în mod eficient riscurile existente și de a preveni apariția unora noi. Comisia ar trebui să țină seama de informațiile furnizate de organizații și de organisme de standardizare internaționale din domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, cum ar fi declarații publice ale GAFI, rapoarte de evaluare reciprocă, rapoarte de evaluare detaliate sau rapoarte de monitorizare publicate, precum și să adapteze evaluările sale în funcție de schimbările prezentate în acestea, după caz.

(50) Țările terțe „care fac obiectul unei cereri de acțiune” din partea organismului internațional de standardizare relevant (GAFI) prezintă deficiențe strategice semnificative de natură persistentă în cadrele lor juridice și instituționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și în punerea în aplicare a acestor cadre, deficiențe care pot prezenta un risc ridicat la adresa sistemului financiar al Uniunii. Caracterul persistent al deficiențelor strategice semnificative, care reflectă lipsa angajamentului sau incapacitatea continuă a țării terțe de a le soluționa, semnalează un nivel crescut de amenințare din partea țărilor terțe respective, care necesită un răspuns de atenuare eficace, coerent și armonizat la nivelul Uniunii. Prin urmare, entitățile obligate ar trebui să aibă obligația de a aplica întregul set de măsuri de precauție sporite disponibile în raport cu tranzacțiile ocazionale și relațiile de afaceri care

implică respectivele țări terțe cu grad ridicat de risc pentru a gestiona și a atenua riscurile subiacente. În plus, nivelul ridicat de risc justifică aplicarea unor contramăsuri specifice suplimentare, fie la nivelul entităților obligate, fie la nivelul statelor membre. O astfel de abordare ar evita divergențele în ceea ce privește stabilirea contramăsurilor relevante, care ar expune întregul sistem financiar al Uniunii la riscuri. Având în vedere expertiza sa tehnică, AMLA poate oferi Comisiei o contribuție utilă la identificarea contramăsurilor adecvate.

(51) Deficiențele în materie de conformitate în cadrul CSB/CFT juridic și instituțional, precum și în punerea sa în aplicare în țările terțe care fac obiectul unei „monitorizări sporite” de către GAFI sunt susceptibile de a fi exploatate de infractori. Este probabil ca aceasta să reprezinte un risc pentru sistemul financiar al Uniunii, care trebuie gestionat și atenuat. Angajamentul acestor țări terțe de a remedia deficiențele identificate, fără a elimina însă riscul, justifică un răspuns de atenuare care este mai puțin sever decât cel aplicabil țărilor terțe cu grad ridicat de risc. În aceste cazuri, entitățile obligate din Uniune ar trebui să aplice măsuri de precauție sporite în cazul tranzacțiilor ocazionale și al relațiilor de afaceri atunci când au de a face cu persoane fizice sau entități juridice stabilite în țările terțe respective, măsuri care să fie adaptate la deficiențele specifice identificate în fiecare țară terță. O astfel de identificare granulară a măsurilor de precauție sporite care urmează să fie aplicate ar asigura, de asemenea, în conformitate cu abordarea bazată pe riscuri, faptul că măsurile sunt proporționale cu nivelul de risc. Pentru a asigura o astfel de abordare coerentă și proporțională, Comisia ar trebui să fie în măsură să identifice măsurile de precauție sporite specifice care sunt necesare pentru a atenua riscurile specifice fiecărei țări. Având în vedere expertiza sa tehnică, AMLA poate oferi Comisiei o contribuție utilă la identificarea măsurilor adecvate de precauție sporite.

(52) Țările care nu sunt identificate în mod public ca făcând obiectul unor cereri de acțiune sau al unei monitorizări sporite din partea organismelor internaționale de standardizare ar putea reprezenta în continuare o amenințare la adresa integrității sistemului financiar al Uniunii. Pentru a atenua aceste riscuri, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a întreprinde acțiuni prin identificarea, pe baza unui set clar de criterii și cu sprijinul AMLA, a țărilor terțe care reprezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii, care s-ar putea datora fie unor deficiențe în materie de conformitate, fie unor deficiențe strategice semnificative de natură persistentă în regimul lor CSB/CFT, precum și de a lua măsuri de atenuare relevante. Țările terțe respective ar trebui să fie identificate de către Comisie. În funcție de nivelul de risc pe care îl reprezintă pentru sistemul financiar al Uniunii, Comisia ar trebui să solicite fie aplicarea tuturor măsurilor de precauție sporite și a contramăsurilor specifice fiecărei țări, ca în cazul țărilor terțe cu risc ridicat, fie aplicarea măsurilor de precauție sporite privind clientela specifice fiecărei țări, ca în cazul țărilor terțe cu deficiențe în materie de conformitate.

(53) Având în vedere că pot surveni modificări în cadrele CSB/CFT ale țărilor terțe respective sau în punerea lor în aplicare, de exemplu ca urmare a angajamentului țării de a aborda deficiențele identificate sau a adoptării unor măsuri relevante de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru a remedia deficiențele identificate, care ar putea modifica natura și nivelul riscurilor generate de aceste cadre, Comisia ar trebui să revizuiască periodic identificarea măsurilor de precauție sporite specifice pentru a se asigura că sunt în continuare proporționale și adecvate.

(54) Potențialele amenințări externe la adresa sistemului financiar al Uniunii nu provin numai din țări terțe, ci pot apărea și în legătură cu anumiți factori de risc referitori la

clienți sau anumite produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție care sunt observate în legătură cu o anumită zonă geografică din afara Uniunii. Prin urmare, este necesar să se identifice tendințele, riscurile și metodele de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care pot fi expuse entitățile obligate din Uniune. AMLA este cel mai bine plasată pentru a detecta orice tipologii emergente de spălare de bani sau de finanțare a terorismului din afara Uniunii, pentru a monitoriza evoluția acestora, cu scopul de a oferi orientări entităților obligate din Uniune cu privire la necesitatea de a aplica măsuri de precauție sporite menite să atenueze riscurile respective.

(55) Relațiile cu persoane fizice care dețin sau au deținut funcții publice importante în Uniune sau la nivel internațional, și în special cu persoane din țări în care corupția este larg răspândită pot expune sectorul financiar la riscuri de reputație și riscuri juridice semnificative. Efortul internațional de combatere a corupției justifică, de asemenea, necesitatea de a acorda o atenție deosebită acestor persoane și de a aplica măsuri de precauție sporite privind clientela adecvate în ceea ce privește persoanele care dețin sau au deținut funcții publice importante și în ceea ce privește persoanele de rang înalt din cadrul organizațiilor internaționale. Prin urmare, este necesar să se specifice măsurile pe care entitățile obligate ar trebui să le aplice în ceea ce privește tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoane expuse politic. Pentru a facilita abordarea bazată pe riscuri, AMLA ar trebui să aibă sarcina de a emite orientări privind evaluarea nivelului de risc asociat unei anumite categorii de persoane expuse politic, membrilor familiilor acestora sau persoanelor cunoscute ca asociați apropiați.

(56) În vederea identificării persoanelor expuse politic în Uniune, ar trebui emise de către statele membre liste care să indice funcțiile specifice considerate funcții publice importante, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative interne. Statele membre ar trebui să solicite fiecărei organizații internaționale acreditate pe teritoriul lor să emită și să actualizeze o listă a funcțiilor publice importante în cadrul organizației internaționale respective. Comisia ar trebui să aibă sarcina de a elabora și de a publica o listă, care ar trebui să fie valabilă în întreaga Uniune, în ceea ce privește persoanele cărora li s-au încredințat funcții publice importante în cadrul instituțiilor sau organelor Uniunii.

(57) Atunci când clienților nu li se mai încredințează o funcție publică importantă, aceștia pot continua să prezinte un risc mai ridicat, de exemplu din cauza influenței informale pe care ar putea să o exercite în continuare sau din cauza faptului că funcțiile lor anterioare și actuale au legătură între ele. Este esențial ca entitățile obligate să ia în considerare respectivele riscuri continue și să aplice una sau mai multe măsuri de precauție sporite până în momentul în care se consideră că persoanele nu mai prezintă niciun risc și, în orice caz, nu mai puțin de 12 luni de la data la care nu li se mai încredințează o funcție publică importantă.

(58) Adesea, societățile de asigurare nu au relații de tipul relațiilor cu clienții cu beneficiarii polițelor de asigurare. Cu toate acestea, societățile de asigurare ar trebui să fie în măsură să identifice situațiile de risc mai ridicat, cum ar fi situațiile în care veniturile obținute din poliță aduc beneficii unei persoane expuse politic. Pentru a stabili dacă aceasta este situația, polița de asigurare ar trebui să includă măsuri rezonabile de identificare a beneficiarului, ca și cum persoana respectivă ar fi un client nou. Astfel de măsuri pot fi luate în momentul efectuării plății sau în momentul cesiunii poliței, dar nu mai târziu.

(59) Relațiile strânse private și profesionale pot fi utilizate în mod abuziv în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. Din acest motiv, măsurile privind persoanele

expuse politic ar trebui să se aplice și membrilor familiilor acestora și persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați. Identificarea corectă a membrilor de familie și a persoanelor cunoscute ca asociați apropiați poate depinde de structura socioeconomică și culturală a țării persoanei expuse politic. În acest context, AMLA ar trebui să aibă sarcina de a emite orientări privind criteriile care trebuie utilizate pentru a identifica persoanele care ar trebui considerate asociați apropiați.

(60) Cerințele referitoare la persoanele expuse politic, la membrii familiilor acestora și la asociații apropiați au un caracter preventiv și nu sunt de natură penală și nu ar trebui să fie interpretate ca o stigmatizare a persoanelor expuse politic ca fiind implicate în activități criminale. Refuzarea unei relații de afaceri cu o persoană doar pe baza stabilirii faptului că persoana respectivă este o persoană expusă politic este contrară literei și spiritului prezentului regulament.

(61) Pentru a evita repetarea procedurilor de identificare a clientelei, este oportun, sub rezerva unor garanții adecvate, să se permită entităților obligate să se bazeze pe informațiile privind clienții colectate de alte entități obligate. În cazul în care o entitate obligată recurge la o altă entitate obligată, responsabilitatea finală pentru aplicarea măsurilor de precauție privind clientela ar trebui să îi aparțină entității obligate care alege să recurgă la măsurile de precauție privind clientela aplicate de o altă entitate obligată. Entitatea obligată la care s-a recurs ar trebui, de asemenea, să își asume propria răspundere pentru respectarea cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv a cerinței de raportare a tranzacțiilor suspecte și de păstrare de evidențe.

(62) Entitățile obligate pot externaliza sarcini legate de aplicarea măsurilor de precauție privind clientela către agenți sau prestatori externi de servicii, cu excepția cazului în care aceștia sunt stabiliți în țări terțe care sunt desemnate ca având un grad ridicat de risc, deficiențe în materie de conformitate sau ca prezentând o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii. În cazul unei relații de reprezentare sau de externalizare pe bază contractuală între entități obligate și prestatori externi de servicii care nu sunt vizați de cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, orice obligații privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului care le revin agenților sau prestatorilor de servicii de externalizare respectivi ar putea decurge numai din contractul între părți, și nu din prezentul regulament. Prin urmare, responsabilitatea pentru respectarea cerințelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să rămână în întregime în sarcina entității obligate. Entitatea obligată ar trebui să se asigure, în special, că în cazul în care este implicat un prestator de servicii de externalizare în scopul identificării de la distanță a clienților, abordarea bazată pe riscuri este respectată.

(63) Pentru ca recurgerea la terți și relațiile de externalizare să funcționeze în mod eficient, este nevoie de mai multă claritate în ceea ce privește condițiile în care au loc acestea. AMLA ar trebui să aibă sarcina de a elabora orientări privind condițiile în care poate avea loc recurgerea la terți și externalizarea, precum și rolurile și responsabilitățile părților respective. Pentru a se asigura o supervizare coerentă a practicilor de recurgere la terți și de externalizare în întreaga Uniune, orientările ar trebui, de asemenea, să ofere claritate cu privire la modul în care supraveghetorii ar trebui să țină seama de astfel de practici și să verifice conformitatea cu cerințele în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului atunci când entitățile obligate recurg la astfel de practici.

(64) Conceptul de beneficiar real a fost introdus prin Directiva (UE) 2015/849 pentru a spori transparența structurilor corporative complexe. Necesitatea de a accesa informații corecte, actualizate și adecvate cu privire la beneficiarul real este un factor-cheie în depistarea infractorilor care, altfel, și-ar putea disimula identitatea în spatele unor astfel de structuri opace. În prezent, statele membre au obligația de a asigura faptul că atât entitățile corporative și alte entități juridice, cât și trusturile exprese și alte construcții juridice similare obțin și dețin informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real. Cu toate acestea, gradul de transparență impus de statele membre variază. Normele fac obiectul unor interpretări divergente, ceea ce conduce la metode diferite de identificare a beneficiarilor reali ai unei anumite entități sau construcții. Acest lucru se datorează, printre altele, metodelor inconsecvente de calculare a drepturilor indirecte de proprietate asupra unei entități sau construcții. Aceasta afectează nivelul de transparență care se dorea a se atinge. Prin urmare, este necesar să se clarifice normele pentru a se ajunge la o definiție coerentă a beneficiarului real și la aplicarea sa pe piața internă.

(65) Ar trebui prevăzute norme mai detaliate pentru identificarea beneficiarilor reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice și pentru armonizarea definițiilor beneficiarului real. Deși un anumit procent al acțiunilor deținute sau al participațiilor în capitalurile proprii nu conduce în mod automat la stabilirea beneficiarilor reali, acesta ar trebui să reprezinte unul dintre factorii care să fie luați în considerare. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată decide că un procent mai mic de 25 % poate constitui o indicație a dreptului de proprietate sau a controlului. Controlul printr-o participație la capitalurile proprii de 25 % plus o acțiune sau un drept de vot sau alte participații în capitalurile proprii ar trebui evaluat la fiecare nivel de proprietate, ceea ce înseamnă că acest prag ar trebui să se aplice fiecărei legături din structura de proprietate și că fiecare legătură din structura de proprietate și combinarea acestora ar trebui examinate în mod corespunzător.

(66) Pentru identificarea semnificativă a beneficiarilor reali este necesar să se stabilească dacă controlul se exercită sau nu prin alte mijloace. Stabilirea controlului prin intermediul unei participații în capitalurile proprii este necesară, dar nu suficientă și nu epuizează verificările necesare în vederea stabilirii beneficiarilor reali. Verificarea prin care se stabilește dacă o persoană fizică exercită sau nu controlul prin alte mijloace nu este o verificare subsecventă care trebuie efectuată numai atunci când nu este posibilă stabilirea unei participații în capitalurile proprii. Cele două verificări, și anume cea privind controlul prin participații în capitalurile proprii și cea privind controlul prin alte mijloace, ar trebui efectuate în paralel. Controlul prin alte mijloace poate include dreptul de a numi sau de a revoca din funcție mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație al entității corporative; capacitatea de a exercita o influență semnificativă asupra deciziilor luate de entitatea corporativă; controlul prin acorduri formale sau informale cu proprietarii, membrii sau entitățile corporative, precum și modalitățile de vot; legăturile cu membrii de familie ai directorilor sau administratorilor sau cu cei care dețin sau controlează entitatea corporativă; utilizarea unor acorduri formale sau informale de numire.

(67) Pentru a asigura transparența efectivă, cea mai largă gamă posibilă de entități și construcții juridice constituite sau create pe teritoriul statelor membre ar trebui să facă obiectul normelor privind proprietatea efectivă. Sunt incluse aici și alte entități juridice decât cele corporative și construcțiile similare trusturilor. Din cauza diferențelor dintre sistemele juridice ale statelor membre, aceste categorii largi cuprind o varietate de structuri organizaționale diferite. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei o listă a

tipurilor de entități corporative și de alte entități juridice ai căror beneficiari reali sunt identificați în conformitate cu normele de identificare a beneficiarilor reali ai entităților corporative. Comisia ar trebui să facă recomandări statelor membre cu privire la normele și criteriile specifice de identificare a beneficiarilor reali ai entităților juridice, altele decât entitățile corporative.

(68) Pentru a asigura identificarea consecventă a beneficiarilor reali ai trusturilor exprese și ai entităților juridice similare, cum ar fi fundațiile sau construcțiile juridice, este necesar să se stabilească norme armonizate privind proprietatea efectivă. Statele membre au obligația de a notifica Comisiei o listă a tipurilor de entități juridice și de construcții juridice similare trusturilor exprese ai căror beneficiari reali sunt identificați în conformitate cu identificarea beneficiarilor reali ai trusturilor exprese și ai entităților sau construcțiilor juridice similare. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a construcțiilor juridice și a entităților juridice reglementate de dreptul intern al statelor membre, care au o structură sau o funcție similară trusturilor exprese.

(69) O abordare coerentă a regimului de transparență a proprietății efective necesită, de asemenea, asigurarea faptului că sunt colectate aceleași informații cu privire la beneficiarii reali în întreaga piață internă. Este oportun să se introducă cerințe precise privind informațiile care ar trebui colectate în fiecare caz. Aceste informații includ un set minim de date cu caracter personal ale beneficiarului real, natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut în entitatea juridică sau construcția juridică și informații privind entitatea juridică sau construcția juridică.

(70) La baza unui cadru eficace privind transparența proprietății efective se află cunoștințele entităților corporative și ale altor entități juridice cu privire la persoanele fizice care sunt beneficiarii lor reali. Astfel, toate entitățile corporative și alte entități juridice din Uniune ar trebui să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul real. Informațiile respective ar trebui păstrate timp de cinci ani, iar identitatea persoanei responsabile cu păstrarea informațiilor ar trebui menționată în registre. Această perioadă de păstrare este corespunzătoare perioadei de păstrare a informațiilor obținute în cadrul aplicării cerințelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, cum ar fi măsurile de precauție privind clientela. Pentru a asigura posibilitatea verificării încrucișate și a verificării informațiilor, de exemplu prin intermediul mecanismului de raportare a discrepanțelor, este justificată asigurarea faptului că perioadele relevante de păstrare a datelor sunt aliniate.

(71) Entitățile corporative și alte entități juridice ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru identificarea beneficiarilor reali ai acestora. Cu toate acestea, pot exista cazuri în care nu poate fi identificată nicio persoană fizică ce deține, în ultimă instanță, o entitate sau exercită controlul asupra acesteia. În astfel de cazuri excepționale, dacă toate mijloacele de identificare au fost epuizate, atunci când se furnizează informații privind beneficiarii reali entităților obligate în cursul procesului de precauție privind clientela sau atunci când se transmit informațiile către registrul central se poate raporta personalul de conducere de nivel superior. Entitățile corporative și juridice ar trebui să țină evidența acțiunilor întreprinse pentru a identifica beneficiarii reali ai acestora, în special atunci când recurg la această măsură de ultimă instanță, care ar trebui să fie justificată și documentată în mod corespunzător.

(72) Este necesar să se asigure condiții de concurență echitabile între diferitele tipuri de forme juridice și să se evite utilizarea abuzivă a trusturilor și a construcțiilor juridice,

care sunt adesea stratificate în structuri complexe pentru a disimula și mai mult beneficiarii reali. Persoanele care dețin calitatea de trustee ai oricărui trust expres administrat într-un stat membru ar trebui, prin urmare, să fie responsabile de obținerea și deținerea de informații adecvate, corecte și actualizate privind beneficiarii reali ai trustului, precum și de divulgarea statutului lor și de furnizarea acestor informații entităților obligate care desfășoară activități de precauție privind clientela. Orice alt beneficiar real al trustului ar trebui să sprijine persoana care deține calitatea de trustee în demersul de obținere a acestor informații.

(73) Având în vedere structura specifică a anumitor entități juridice, cum ar fi fundațiile, și necesitatea de a asigura o transparență suficientă a proprietății efective a acestora, astfel de entități și construcții juridice similare trusturilor ar trebui să facă obiectul unor cerințe privind beneficiarii reali echivalente celor care se aplică în cazul trusturilor exprese.

(74) Acordurile de numire pot permite disimularea identității beneficiarilor reali, deoarece o persoană desemnată ar putea acționa în calitate de director sau acționar al unei entități juridice, în timp ce persoana care a desemnat-o nu este întotdeauna divulgată. Aceste acorduri ar putea disimula structura de proprietate efectivă și de control, atunci când beneficiarii reali nu doresc să își dezvăluie identitatea sau rolul în cadrul lor. Prin urmare, este necesar să se introducă cerințe de transparență pentru a evita utilizarea abuzivă a acestor acorduri și pentru a împiedica infractorii să se ascundă în spatele persoanelor care acționează în numele lor. Acționarii nominali și directorii nominali ai entităților corporative sau ai altor entități juridice ar trebui să păstreze suficiente informații cu privire la identitatea persoanei care îi desemnează, precum și a oricărui beneficiar real al persoanei care îi desemnează și să le facă cunoscute, concomitent cu statutul lor, entităților corporative sau altor entități juridice. Aceleași informații ar trebui, de asemenea, raportate entităților obligate de către entități corporative și alte entități juridice, atunci când se aplică măsuri de precauție privind clientela.

(75) Trebuie atenuate riscurile pe care le prezintă entitățile corporative și construcțiile juridice străine, care sunt utilizate în mod abuziv pentru a direcționa produsele activității infracționale către sistemul financiar al Uniunii. Întrucât standardele privind proprietatea efectivă în vigoare în țările terțe ar putea să nu fie suficiente pentru a permite același nivel de transparență și de disponibilitate în timp util a informațiilor privind beneficiarii reali ca în Uniune, este necesar să se asigure mijloace adecvate de identificare a beneficiarilor reali ai entităților corporative sau ai construcțiilor juridice străine în circumstanțe specifice. Prin urmare, entitățile juridice constituite în afara Uniunii și trusturile exprese sau construcțiile juridice similare administrate în afara Uniunii ar trebui să aibă obligația de a-și face cunoscuți beneficiarii reali ori de câte ori își desfășoară activitatea în Uniune prin stabilirea unei relații de afaceri cu o entitate obligată din Uniune sau prin achiziționarea de bunuri imobile în Uniune.

(76) Pentru a încuraja conformitatea și pentru a garanta eficacitatea transparenței proprietății efective, este necesar să se asigure aplicarea cerințelor privind proprietatea efectivă. În acest scop, statele membre ar trebui să aplice sancțiuni pentru încălcarea cerințelor respective. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive și nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a încuraja conformitatea. Sancțiunile introduse de statele membre ar trebui să aibă un efect de descurajare echivalent la nivelul întregii Uniuni în ceea ce privește încălcarea cerințelor privind proprietatea efectivă.

(77) Tranzacțiile suspecte, inclusiv tentativele de tranzacții, și alte informații relevante pentru cazurile de spălare a banilor, infracțiunile premisă asociate acestora și finanțarea terorismului ar trebui raportate unității de informații financiare, care ar trebui să servească drept unitate centrală națională unică de primire și analiză a suspiciunilor raportate, precum și de comunicare către autoritățile competente a rezultatelor analizelor lor. Toate tranzacțiile suspecte, inclusiv tentativele de tranzacții, ar trebui raportate indiferent de valoarea tranzacției. Informațiile raportate pot include, de asemenea, informații bazate pe pragul stabilit. Divulgarea de informații cu bună credință de către o entitate obligată ori de un angajat sau director al unei astfel de entități obligate către o unitate de informații financiare nu ar trebui să constituie o încălcare a niciunei restricții de divulgare a informațiilor și nu ar trebui să implice în niciun fel răspunderea entității obligate ori a directorilor sau angajaților acesteia.

(78) Diferențele dintre statele membre în materie de obligații de raportare a tranzacțiilor suspecte pot exacerba dificultățile în ceea ce privește conformitatea cu CSB/CFT cu care se confruntă entitățile obligate care sunt prezente sau desfășoară operațiuni la nivel transfrontalier. În plus, structura și conținutul rapoartelor privind tranzacțiile suspecte au un impact asupra capacității FIU de a efectua analize și asupra naturii acestei analize, afectând, de asemenea, capacitatea FIU de a coopera și de a face schimb de informații. Pentru a facilita conformitatea entităților obligate cu obligațiile lor de raportare și pentru a permite o funcționare mai eficace a activităților analitice și a cooperării unităților de informații financiare, AMLA ar trebui să elaboreze proiecte de standarde de reglementare care să specifice un model comun pentru raportarea tranzacțiilor suspecte, care să fie utilizat ca bază unitară în întreaga Uniune.

(79) Unitățile de informații financiare ar trebui să poată obține rapid de la orice entitate obligată toate informațiile necesare legate de exercitarea funcțiilor lor. Accesul nerestricționat și rapid al acestora la informații este esențial pentru a se asigura faptul că fluxurile de bani pot fi urmărite în mod corespunzător și că rețelele și fluxurile ilicite sunt detectate într-un stadiu incipient. Necesitatea ca unitățile de informații financiare să obțină informații suplimentare de la entitățile obligate pe baza unei suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului ar putea fi declanșată de un raport prealabil privind tranzacții suspecte prezentat unității de informații financiare, dar și prin alte mijloace, cum ar fi propria analiză a unității de informații financiare, informații furnizate de autoritățile competente sau informații deținute de altă unitate de informații financiare. Prin urmare, unitățile de informații financiare ar trebui să fie în măsură ca, în contextul funcțiilor lor, să obțină informații de la orice entitate obligată, chiar și fără prezentarea unui raport prealabil. Entitățile obligate ar trebui să răspundă la o solicitare de informații din partea FIU cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de cinci zile de la primirea solicitării. În cazuri justificate și urgente, entitatea obligată ar trebui să poată răspunde solicitării FIU în termen de 24 de ore. Acest lucru nu include solicitările aleatorii de informații către entitățile obligate în contextul analizei unităților de informații financiare, ci numai solicitările de informații bazate pe condiții definite suficient. De asemenea, o unitate de informații financiare ar trebui să fie în măsură să obțină astfel de informații pe baza unei cereri formulate de o altă unitate de informații financiare din Uniune și să facă schimb de informații cu unitatea de informații financiare solicitantă.

(80) În cazul anumitor entități obligate, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna un organism corespunzător de autoreglementare care să fie informat în primă instanță în locul unității de informații financiare. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, un sistem în care raportarea se face în primul

rând către un organism de autoreglementare constituie o garanție importantă pentru a menține protecția drepturilor fundamentale în ceea ce privește obligațiile de raportare aplicabile avocaților. Statele membre ar trebui să furnizeze mijloacele și modalitatea de păstrare a secretului profesional și a confidențialității și de respectare a vieții private.

(81) Atunci când un stat membru decide să desemneze un astfel de organism de autoreglementare, statul membru poate permite sau impune ca organismul respectiv să nu transmită unității de informații financiare informațiile obținute de la persoanele reprezentate de organismul respectiv, în cazul în care informațiile respective au fost primite de la unul dintre clienții săi sau obținute cu privire la acesta în cursul evaluării situației juridice a clientului său sau al îndeplinirii sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv în cadrul consilierii privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă informațiile sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau ulterior acestora.

(82) Entitățile obligate ar trebui, în mod excepțional, să poată efectua tranzacții suspecte înainte de a informa autoritățile competente, atunci când abținerea de la efectuarea tranzacțiilor respective este imposibilă sau poate zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor unei operațiuni suspecte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, excepția în cauză nu ar trebui să fie invocată în legătură cu tranzacțiile vizate de obligațiile internaționale acceptate de statele membre de a îngheța fără întârziere fondurile și alte active ale teroriștilor, ale organizațiilor teroriste sau ale persoanelor care finanțează terorismul, în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

(83) Confidențialitatea în ceea ce privește raportarea tranzacțiilor suspecte și furnizarea altor informații relevante către unitățile de informații financiare este esențială pentru a permite autorităților competente să înghețe și să pună sub sechestru activele potențial legate de spălarea banilor, de infracțiunile premisă ale acesteia sau de finanțarea terorismului. O tranzacție suspectă nu este un indiciu al unei activități infracționale. Divulgarea faptului că a fost raportată o suspiciune poate dăuna reputației persoanelor implicate în tranzacție și poate pune în pericol efectuarea de analize și investigații. Prin urmare, entitățile obligate, precum și directorii și angajații acestora nu ar trebui să aducă la cunoștința clientului vizat sau unui terț faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise către unitatea de informații financiare, fie direct, fie prin intermediul organismului de autoreglementare, sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului. Interzicerea divulgării nu ar trebui să se aplice în circumstanțe specifice, de exemplu în ceea ce privește divulgarea către autoritățile competente și către organismele de autoreglementare atunci când îndeplinesc funcții de supraveghere sau divulgarea în scopul aplicării legii sau atunci când divulgarea are loc între entități obligate care aparțin aceluiași grup.

(84) Infractorii mută veniturile ilicite prin numeroși intermediari pentru a evita detectarea. În consecință, este important să se permită entităților obligate realizarea unui schimb de informații nu numai între membrii grupului, ci și în anumite cazuri între instituții de credit și financiare și alte entități care își desfășoară activitatea în cadrul rețelelor, cu respectarea adecvată a normelor privind protecția datelor.

(85) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[18] se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament. Combaterea spălării de bani și a finanțării terorismului este considerată a fi un temei important de interes public de către toate statele membre.

(86) Este esențial ca alinierea cadrului CSB/CFT la recomandările GAFI revizuite să se desfășoare cu respectarea deplină a dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor și protecția drepturilor fundamentale consacrate în cartă. Anumite aspecte ale punerii în aplicare a cadrului CSB/CFT presupun colectarea, analizarea, stocarea și schimbul de date. O astfel de prelucrare a datelor cu caracter personal ar trebui permisă cu deplina respectare a drepturilor fundamentale și numai în scopurile prevăzute în prezentul regulament, pentru aplicarea măsurilor de precauție privind clientela, monitorizarea permanentă, analizarea și raportarea tranzacțiilor neobișnuite și suspecte, identificarea beneficiarului real al unei persoane juridice sau al unei construcții juridice, identificarea unei persoane expuse politic, precum și schimbul de informații de către instituțiile de credit și financiare și alte entități obligate. Colectarea și prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal de către entitățile obligate ar trebui limitate la ceea ce este necesar pentru respectarea cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, iar datele cu caracter personal nu ar trebui să facă obiectul unor prelucrări ulterioare într-un mod incompatibil cu scopurile respective. În mod special, ar trebui ca prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri comerciale să fie strict interzisă.

(87) Recomandările GAFI revizuite demonstrează că, pentru a fi în măsură să coopereze pe deplin și să dea un răspuns rapid solicitărilor de informații din partea autorităților competente în scopul prevenirii, al depistării sau al investigării activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, entitățile obligate ar trebui să păstreze, timp de cel puțin cinci ani, informațiile necesare obținute prin măsuri de precauție privind clientela, precum și evidențele privind tranzacțiile. Pentru a evita abordări diferite și pentru a îndeplini cerințele în materie de protecție a datelor cu caracter personal și de securitate juridică, perioada de păstrare ar trebui să fie fixată la cinci ani de la încetarea unei relații de afaceri sau a unei tranzacții ocazionale.

(88) Atunci când noțiunea de autorități competente se referă la autoritățile de cercetare și urmărire penală, aceasta se interpretează ca incluzând nivelurile centrale și descentralizate ale Parchetului European (EPPO) în ceea ce privește statele membre care participă la cooperarea consolidată privind instituirea EPPO.

(89) În scopul de a asigura administrarea eficientă și corespunzătoare a justiției în perioada cuprinsă între intrarea în vigoare și aplicarea prezentului regulament, precum și pentru a permite buna sa interacțiune cu dreptul procedural intern, informațiile și documentele relevante pentru procedurile judiciare în curs în scopul prevenirii, al depistării și al investigării cazurilor presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, care sunt pendinte în statele membre la data intrării în vigoare a prezentului regulament, ar trebui să fie păstrate pentru o perioadă de cinci ani de la acea dată, iar această perioadă ar trebui să poată fi prelungită cu încă cinci ani.

(90) Dreptul de acces la date al persoanelor vizate este aplicabil în cazul datelor cu caracter personal prelucrate în sensul prezentului regulament. Cu toate acestea, accesarea de

[18] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

către persoanele vizate a oricăror informații legate de un raport privind tranzacții suspecte ar afecta considerabil eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Prin urmare, ar putea fi justificate excepțări și restricționări ale acestui drept în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) 2016/679. Persoana vizată are dreptul de a solicita ca o autoritate de supraveghere menționată la articolul 51 din Regulamentul (UE) 2016/679 să verifice legalitatea prelucrării datelor, precum și dreptul la o cale de atac judiciară menționată la articolul 79 din regulamentul respectiv. Autoritatea de supraveghere poate acționa, de asemenea, din oficiu. Fără a aduce atingere restricțiilor dreptului de acces, autoritatea de supraveghere ar trebui să poată informa persoana vizată că autoritatea de supraveghere a efectuat toate verificările necesare, precum și cu privire la rezultat în ceea ce privește legalitatea prelucrării respective.

(91) Entitățile obligate ar putea recurge la serviciile altor operatori privați. Cu toate acestea, cadrul privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să se aplice numai entităților obligate, iar entitățile obligate ar trebui să rămână pe deplin răspunzătoare pentru respectarea cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Pentru a asigura securitatea juridică și pentru a evita ca unele servicii să fie incluse accidental în domeniul de aplicare al prezentului regulament, este necesar să se clarifice faptul că persoanele a căror activitate se limitează la transformarea documentelor pe suport de hârtie în date în format electronic și care acționează în temeiul unui contract încheiat cu o entitate obligată, persoanele care furnizează instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare doar sisteme de mesagerie sau alte sisteme de sprijin pentru transmiterea de fonduri sau sisteme de compensare și decontare nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(92) Entitățile obligate ar trebui să obțină și să dețină informații adecvate și corecte cu privire la beneficiarii reali și la controlul persoanelor juridice. Întrucât acțiunile la purtător conferă dreptul de proprietate persoanei care deține certificatul de acțiuni la purtător, acestea permit beneficiarului real să rămână anonim. Pentru a se asigura că aceste acțiuni nu sunt utilizate în mod abuziv în scopuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, societățile – altele decât cele ale căror titluri de valoare sunt cotate pe o piață reglementată sau ale căror acțiuni sunt emise ca titluri intermediate – ar trebui să convertească toate acțiunile existente la purtător în acțiuni nominative. În plus, ar trebui permise numai warante pe acțiuni la purtător în formă intermediată.

(93) Anonimatul criptoactivelor le expune la riscuri de utilizare abuzivă în scopuri infracționale. Portofelele anonime pentru criptoactive nu permit trasabilitatea transferurilor de criptoactive, îngreunând, în același timp, identificarea tranzacțiilor legate între ele care pot genera suspiciuni sau aplicarea unui nivel adecvat de precauție privind clientela. Pentru a asigura aplicarea eficace a cerințelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în cazul criptoactivelor, este necesar să se interzică furnizarea și custodia portofelelor anonime pentru criptoactive de către prestatorii de servicii de criptoactive.

(94) Utilizarea plăților mari în numerar este extrem de vulnerabilă la fenomenul spălării banilor și al finanțării terorismului; acest fapt nu a fost suficient atenuat de cerința ca comercianții de bunuri să fie supuși normelor de combatere a spălării banilor atunci când efectuează sau primesc plăți în numerar în valoare de 10 000 EUR sau mai mult. În același timp, diferențele de abordare dintre statele membre au subminat condițiile de concurență echitabile de pe piața internă în detrimentul întreprinderilor situate în statele membre cu controale mai stricte. Prin urmare, este necesar să se introducă o limită la nivelul Uniunii pentru plățile mari în numerar în valoare de 10 000 EUR.

Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta praguri mai mici și dispoziții suplimentare mai stricte.

(95) Comisia ar trebui să evalueze costurile, beneficiile și impactul reducerii limitei plăților mari în numerar la nivelul Uniunii, cu scopul de a crea condiții de concurență mai echitabile pentru întreprinderi și de a reduce posibilitățile infractorilor de a utiliza numerar pentru spălarea banilor. Această evaluare ar trebui să ia în considerare, în special, nivelul cel mai adecvat pentru o limită armonizată a plăților în numerar la nivelul Uniunii, având în vedere actualele limite existente pentru plățile în numerar în vigoare într-un număr mare de state membre, caracterul executoriu al unei astfel de limite la nivelul Uniunii și efectele unei astfel de limite asupra statutului de mijloc legal de plată al monedei euro.

(96) Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze costurile, beneficiile și impactul reducerii pragului de identificare a beneficiarilor reali atunci când controlul este exercitat prin intermediul dreptului de proprietate. Această evaluare ar trebui să ia în considerare în special lecțiile învățate din statele membre sau țările terțe care au introdus praguri mai mici.

(97) Pentru a asigura aplicarea consecventă a cerințelor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin adoptarea de acte delegate care să identifice țările terțe cu risc ridicat, țările terțe cu deficiențe în materie de conformitate și țările care reprezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii și care să definească măsuri de precauție sporite armonizate și proporționale, precum și, după caz, măsuri de atenuare, precum și standarde tehnice de reglementare care stabilesc cerințele minime ale politicilor, controalelor și procedurilor la nivel de grup și condițiile în care structurile care dețin în comun proprietatea, gestionarea sau controalele de conformitate trebuie să aplice politici, controale și proceduri la nivel de grup, acțiunile care trebuie întreprinse de grupuri atunci când legislația țărilor terțe nu permite aplicarea politicilor, controalelor și procedurilor la nivel de grup și a măsurilor de supraveghere, sectoarele și tranzacțiile care fac obiectul unor praguri mai mici pentru aplicarea măsurilor de precauție privind clientela și informațiile necesare pentru aplicarea măsurilor de precauție privind clientela. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[19]. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(98) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui investită cu competențe de executare pentru a identifica construcții juridice similare trusturilor exprese reglementate de legislația națională a statelor membre, precum și pentru a adopta standarde tehnice de punere în aplicare care să precizeze formatul care trebuie utilizat pentru raportarea tranzacțiilor suspecte.

[19] JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[20].

(99) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7 din cartă), dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16 din cartă).

(100) În conformitate cu articolul 21 din cartă, care interzice orice discriminare pe baza oricărui motiv, entitățile obligate ar trebui să efectueze evaluări ale riscurilor în contextul măsurilor de precauție privind clientela, fără discriminări.

(101) Atunci când elaborează un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor recunoscute de cartă.

(102) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, nu poate fi atins într-o măsură suficientă de către statele membre și, de aceea, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi atins mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

(103) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 [și a emis un aviz la ...[21]],

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind:

(a) măsurile care trebuie aplicate de entitățile obligate pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului;

(b) cerințele de transparență a proprietății efective pentru entitățile și construcțiile juridice;

(c) măsurile de limitare a utilizării abuzive a instrumentelor la purtător.

Articolul 2

[20] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

[21] JO C, , p. .

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „spălare de bani” înseamnă faptele prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (5) din Directiva (UE) 2018/1673, inclusiv complicitatea, instigarea și tentativa de a săvârși faptele respective, indiferent dacă activitățile care au generat bunurile care urmează a fi spălate au fost derulate pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe. Cunoașterea, intenția sau motivația necesară ca element al faptei respective poate fi dedusă din împrejurări practice obiective;

2. „finanțarea terorismului” înseamnă fapta prevăzută la articolul 11 din Directiva (UE) 2017/541, inclusiv complicitatea, instigarea și tentativa de a săvârși această faptă, indiferent dacă aceasta a fost derulată pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe. Cunoașterea, intenția sau motivația necesară ca element al faptei respective poate fi dedusă din împrejurări practice obiective;

3. „activitate infracțională” înseamnă activitatea infracțională astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/1673, precum și frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1371, corupția pasivă și activă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2), și deturnarea de fonduri, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din directiva respectivă;

4. „bunuri” înseamnă bunuri astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2018/1673;

5. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[22], inclusiv sucursalele acesteia, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din regulamentul respectiv, situată în Uniune, indiferent dacă sediul central este situat în Uniune sau într-o țară terță;

6. „instituție financiară” înseamnă:

   (a) o întreprindere, alta decât o instituție de credit sau o firmă de investiții, care efectuează una sau mai multe dintre activitățile enumerate la punctele 2-12, 14 și 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului[23], inclusiv activitățile caselor de schimb valutar (*bureaux de change*), sau a cărei activitate principală constă în achiziționarea de participații, inclusiv un holding financiar și un holding financiar mixt;

   (b) o întreprindere de asigurare astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului[24], în măsura în care desfășoară activități de asigurare de viață sau alte activități de asigurare legate de investiții reglementate de directiva respectivă, inclusiv holdinguri de

---

22 Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

23 Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

24 Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

asigurare și holdinguri mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) litera (f) și, respectiv, litera (g) din Directiva 2009/138/CE;

(c) un intermediar de asigurări astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului[25] atunci când acționează în legătură cu asigurările de viață și alte servicii legate de investiții;

(d) o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului[26];

(e) un organism de plasament colectiv, în special:

(i) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE, și societatea sa de administrare, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă, sau o societate de investiții autorizată în conformitate cu directiva respectivă și care nu a desemnat o societate de administrare, care pune la dispoziție pentru achiziționare unități ale OPCVM-urilor în Uniune;

(ii) un fond de investiții alternative, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, și administratorul fondului de investiții alternative, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă, care intră în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 2 din directiva respectivă;

(f) sucursale ale instituțiilor financiare, astfel cum sunt definite la literele (a)-(e), atunci când sunt situate în Uniune, indiferent dacă sediul lor central se află într-un stat membru sau într-o țară terță;

7. „prestator de servicii pentru trusturi sau societăți” înseamnă orice persoană care prestează unor terți, cu titlu profesional, oricare dintre următoarele servicii:

(a) constituirea de societăți sau alte persoane juridice;

(b) exercitarea funcției de director sau secretar al unei societăți, de partener în cadrul unei asocieri sau a unei funcții similare legate de alte persoane juridice ori efectuarea demersurilor pentru ca o altă persoană să exercite astfel de funcții;

(c) furnizarea unui sediu social, a unei adrese comerciale, poștale sau administrative și a oricăror altor servicii conexe pentru o societate, o asociere ori orice altă persoană juridică sau construcție juridică;

(d) acționarea în calitate de trustee în cadrul unui trust expres, sau efectuarea demersurilor pentru ca o altă persoană să acționeze în calitate de trustee, sau îndeplinirea unei funcții echivalente pentru o construcție juridică similară;

(e) exercitarea funcției de acționar nominal în numele unei alte persoane sau efectuarea demersurilor pentru ca o altă persoană să exercite o astfel de funcție;

---

[25] Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare) (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

[26] Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (reformare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

8. „servicii de jocuri de noroc” înseamnă un serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea, și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor;

9. „creditor ipotecar” înseamnă un creditor astfel cum este definit la articolul 4 punctul 2 din Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului[27];

10. „intermediar de credite ipotecare” înseamnă un intermediar de credite astfel cum este definit la articolul 4 punctul 5 din Directiva 2014/17/UE;

11. „creditor de consum” înseamnă un creditor astfel cum este definit la articolul 3 litera (b) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului[28];

12. „intermediar de credite de consum” înseamnă un intermediar de credite astfel cum este definit la articolul 3 litera (f) din Directiva 2008/48/CE;

13. „criptoactiv” înseamnă un criptoactiv astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul [a se introduce referința – Propunere de regulament privind piețele criptoactivelor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 – COM/2020/593 final], cu excepția cazului în care se încadrează în categoriile enumerate la articolul 2 alineatul (2) din regulamentul respectiv sau nu se califică în alt mod drept fonduri;

14. „prestator de servicii de criptoactive” înseamnă un prestator de servicii de criptoactive astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 8 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de regulament privind piețele criptoactivelor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 – COM/2020/593 final]* în cazul în care furnizează unul sau mai multe servicii de criptoactive, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 9 din regulamentul respectiv;

15. „monedă electronică” înseamnă moneda electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE[29], dar excluzând valoarea monetară prevăzută la articolul 1 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă;

16. „relație de afaceri” înseamnă o relație de afaceri, profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale unei entități obligate și despre care, la momentul stabilirii contactului, se consideră că va fi de durată, inclusiv o relație în care unei entități obligate i se solicită să formeze o societate sau să înființeze un trust pentru clientul său, indiferent dacă constituirea societății sau înființarea trustului este sau nu unica tranzacție efectuată pentru clientul respectiv;

---

27 Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, Text cu relevanță pentru SEE (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

28 Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

29 Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

17. „tranzacții legate între ele” înseamnă două sau mai multe tranzacții având origine și destinație identice sau similare, într-o anumită perioadă de timp;

18. „țară terță” înseamnă orice jurisdicție, stat independent sau teritoriu autonom care nu face parte din Uniunea Europeană, dar care are propria legislație sau propriul regim de aplicare în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

19. „relație de corespondență” înseamnă:

(a) furnizarea de servicii bancare de către o instituție de credit în calitate de corespondent către o altă instituție de credit în calitate de respondent, inclusiv furnizarea unui cont curent sau a unui alt cont de datorii și a serviciilor conexe, precum gestionarea numerarului, transferuri internaționale de fonduri, compensarea cecurilor, conturi corespondente de transfer și servicii de schimb valutar;

(b) relațiile între și dintre instituțiile de credit și instituțiile financiare, inclusiv atunci când se prestează servicii similare de către o instituție corespondentă către o instituție respondentă, și inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacțiile cu titluri de valoare sau transferurile de fonduri;

20. „bancă fictivă” înseamnă o instituție de credit sau o instituție financiară ori o instituție care desfășoară activități echivalente celor desfășurate de instituțiile de credit și instituțiile financiare, înregistrată într-o jurisdicție în care nu are prezență fizică prin care să se exercite o conducere și o gestiune veritabile și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat;

21. „identificatorul entității juridice” (*Legal Entity Identifier*) înseamnă un cod de referință alfanumeric unic conform standardului ISO 17442, care este atribuit unei entități juridice;

22. „beneficiar real” înseamnă orice persoană fizică care deține sau controlează în ultimă instanță o entitate juridică, un trust expres sau o construcție juridică similară, precum și orice persoană fizică în numele căreia sau în folosul căreia se realizează o tranzacție sau o activitate;

23. „construcție juridică” înseamnă un trust expres sau o construcție care are o structură sau o funcție similară cu cea a unui trust expres, inclusiv *fiducie* și anumite tipuri de *Treuhand* și *fideicomiso*;

24. „acord formal privind persoana desemnată” înseamnă un contract sau un acord formal cu o valoare juridică echivalentă unui contract încheiat între persoana desemnată și persoana care desemnează, în care persoana care desemnează este o entitate juridică sau o persoană fizică care emite instrucțiuni unei persoane desemnate de a acționa în numele său într-o anumită calitate, inclusiv în calitate de director sau acționar, iar persoana desemnată este o entitate juridică sau o persoană fizică mandatată de persoana care desemnează să acționeze în numele său;

25. „persoană expusă politic” înseamnă o persoană fizică căreia i se încredințează sau i s-au încredințat următoarele funcții publice importante:

(a) într-un stat membru:

(i) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri și miniștri adjuncți sau secretari de stat;

(ii) membri ai parlamentului sau ai unor organe legislative similare;

(iii) membri ai organelor de conducere ale partidelor politice;

(iv) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor instanțe judecătorești de nivel înalt ale căror hotărâri nu fac obiectul altor căi de atac decât în circumstanțe excepționale;

(v) membri ai curților de conturi sau ai consiliilor băncilor centrale;

(vi) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori în forțele armate;

(vii) membri ai organelor administrative, de conducere sau de control ale întreprinderilor deținute de stat;

(b) în cadrul unei organizații internaționale:

(i) funcționarul cu cel mai înalt rang, adjuncții acestuia și membri ai consiliului de administrație sau membri cu funcții echivalente în cadrul unei organizații internaționale;

(ii) reprezentanți într-un stat membru sau în Uniune;

(c) la nivelul Uniunii:

(i) funcții la nivelul instituțiilor și organelor Uniunii care sunt echivalente cu cele enumerate la litera (a) punctele (i), (ii), (iv), (v) și (vi);

(d) într-o țară terță:

(i) funcții echivalente celor enumerate la litera (a);

26. „membru de familie” înseamnă:

(a) soțul/soția sau persoana aflată într-un parteneriat înregistrat sau într-o uniune civilă sau într-un aranjament similar;

(b) copiii și soțul/soția sau persoanele aflate într-un parteneriat înregistrat sau într-o uniune civilă sau într-un aranjament similar cu copiii respectivi;

(c) părinții;

27. „persoane cunoscute ca asociați apropiați” înseamnă:

(a) persoanele fizice cunoscute ca fiind beneficiarii reali, împreună cu o persoană expusă politic, ai unei entități juridice sau ai unei construcții juridice sau ca având orice altă relație strânsă de afaceri cu o astfel de persoană;

(b) persoanele fizice care sunt singurii beneficiari reali ai unei entități juridice sau ai unei construcții juridice cunoscute ca fiind înființate în beneficiul de facto al unei persoane expuse politic;

28. „personal de conducere de nivel superior” înseamnă, pe lângă membrii executivi ai consiliului de administrație sau, în cazul în care nu există un consiliu de administrație, ai organului său de conducere echivalent, un responsabil sau un angajat care deține cunoștințe suficiente privind expunerea instituției la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a lua decizii cu efect asupra acestei expuneri;

29. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia și entități în cadrul cărora societatea-mamă sau filialele acesteia dețin o

participație, precum și întreprinderile legate între ele printr-o relație în sensul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului[30];

30. „numerar” înseamnă valută, instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și carduri preplătite, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) literele (c)-(f) din Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului[31];

31. „autoritate competentă” înseamnă:

(a) o unitate de informații financiare;

(b) o autoritate de supraveghere, astfel cum este definită la punctul 33;

(c) o autoritate publică care are funcția de cercetare sau urmărire penală a spălării banilor, a infracțiunilor premisă sau a finanțării terorismului sau care are funcția de urmărire, punere sub sechestru sau înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni;

(d) o autoritate publică căreia i-au fost desemnate responsabilități de combatere a spălării banilor sau a finanțării terorismului;

32. „supraveghetor” înseamnă organul căruia i s-au încredințat responsabilități menite să asigure respectarea de către entitățile obligate a cerințelor prezentului regulament, inclusiv Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (AMLA) în îndeplinirea sarcinilor care i-au fost încredințate la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de combatere a spălării banilor – COM/2021/421 final]*;

33. „autoritate de supraveghere” înseamnă un supraveghetor care este un organism public sau autoritatea publică care supraveghează organismele de autoreglementare în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere în temeiul articolului 29 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*;

34. „organism de autoreglementare” înseamnă un organism care reprezintă membrii unei profesii și care are un rol în reglementarea acestora, în îndeplinirea anumitor funcții de supraveghere sau de monitorizare și în asigurarea punerii în aplicare a normelor referitoare la aceștia;

35. „sancțiuni financiare specifice” înseamnă atât înghețarea activelor, cât și interdicțiile de a pune la dispoziție, direct sau indirect, fonduri sau alte active în beneficiul persoanelor și entităților desemnate în temeiul deciziilor Consiliului adoptate în baza articolului 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană și al regulamentelor Consiliului adoptate în baza articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

36. „sancțiuni financiare specifice legate de finanțarea proliferării” înseamnă sancțiunile financiare specifice menționate la punctul 35 care sunt impuse în temeiul Deciziei (PESC) 2016/849 a Consiliului și al Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului,

---

30 Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 1).

31 Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 (JO L 284, 12.11.2018, p. 6).

precum și în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1509 al Consiliului și al Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului.

Secțiunea 2

Domeniu de aplicare

Articolul 3

Entități obligate

Următoarele entități sunt considerate entități obligate în sensul prezentului regulament:

1. instituțiile de credit;

2. instituțiile financiare;

3. următoarele persoane fizice sau juridice, în exercitarea activităților lor profesionale:

(a) auditorii, experții contabili externi și consilierii fiscali și orice altă persoană fizică sau juridică, care se angajează să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane cu care persoana respectivă este afiliată, ajutor material, asistență sau consiliere cu privire la aspectele fiscale, ca activitate economică sau profesională principală;

(b) notarii și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, atunci când participă, în numele și pe seama clientului, la orice tranzacție financiară sau imobiliară, sau când acordă asistență pentru planificarea sau efectuarea tranzacțiilor pentru client referitoare la oricare dintre următoarele:

(i) cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile sau entități comerciale;

(ii) gestionarea banilor, a titlurilor de valoare sau a altor active ale clientului;

(iii) deschiderea sau gestionarea de conturi bancare, conturi de economii sau conturi de titluri de valoare;

(iv) organizarea contribuțiilor necesare pentru crearea, funcționarea sau gestionarea societăților;

(v) crearea, funcționarea sau administrarea de trusturi, societăți, fundații sau structuri similare;

(c) prestatorii de servicii pentru trusturi sau societăți;

(d) agenții imobiliari, inclusiv atunci când acționează în calitate de intermediari în închirierea de bunuri imobile în ceea ce privește tranzacțiile pentru care valoarea chiriei lunare este de 10 000 EUR sau mai mult, sau echivalentul în monedă națională;

(e) persoanele care comercializează metale și pietre prețioase;

(f) prestatorii de servicii de jocuri de noroc;

(g) prestatorii de servicii de criptoactive;

(h) furnizorii de servicii de finanțare participativă, alții decât cei reglementați prin Regulamentul (UE) 2020/1503;

(i) persoanele care comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul cu opere de artă, inclusiv atunci când această activitate este desfășurată de galerii de artă și case de licitații, în cazul în care valoarea tranzacției sau a

tranzacțiilor legate între ele este de cel puțin 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;

(j) persoanele care depozitează, comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul cu opere de artă, atunci când această activitate este desfășurată în zone libere și în antrepozite vamale, în cazul în care valoarea tranzacției sau a tranzacțiilor legate între ele este de cel puțin 10 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;

(k) creditorii pentru creditele ipotecare și creditele de consum, alții decât instituțiile de credit definite la articolul 2 punctul 5 și instituțiile financiare definite la articolul 2 punctul 6, precum și intermediarii de credite ipotecare și de consum;

(l) operatorii din domeniul migrației prin investiție autorizați să reprezinte ori să ofere servicii de intermediere resortisanților țărilor terțe care doresc să obțină drepturi de ședere într-un stat membru în schimbul oricărui tip de investiții, inclusiv transferuri de capital, achiziționarea sau închirierea de proprietăți, investiții în obligațiuni de stat, investiții în entități corporative, donații sau dotări ale unei activități care contribuie la binele public și contribuții la bugetul de stat.

Articolul 4

Exceptări pentru anumiți prestatori de servicii de jocuri de noroc

(1) Cu excepția cazinourilor, statele membre pot decide să excepteze, total sau parțial, prestatorii de servicii de jocuri de noroc de la cerințele prevăzute în prezentul regulament, pe baza riscului redus dovedit reprezentat de natura și, după caz, de amploarea operațiunilor acestor servicii.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre efectuează o evaluare a riscurilor serviciilor de jocuri de noroc, evaluând:

(a) vulnerabilitățile în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și circumstanțele atenuante ale serviciilor de jocuri de noroc;

(b) riscurile legate de dimensiunea tranzacțiilor și de metodele de plată utilizate;

(c) zona geografică în care este administrat serviciul de jocuri de noroc.

Atunci când efectuează astfel de evaluări ale riscurilor, statele membre țin seama de constatările evaluării riscurilor întocmite de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*.

(3) Statele membre stabilesc activități de monitorizare bazată pe risc sau adoptă alte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se face abuz de exceptările acordate în temeiul prezentului articol.

Articolul 5

Exceptări pentru anumite activități financiare

(1) Cu excepția persoanelor implicate în activitatea de remitere de bani, astfel cum este definită la articolul 4 punctul 22 din Directiva (UE) 2015/2366, statele membre pot decide să excepteze, ocazional sau foarte limitat, persoanele care desfășoară o activitate financiară, astfel cum este menționată în anexa I punctele 2-12, 14 și 15 la Directiva 2013/36/UE, de cerințele prevăzute în prezentul regulament, în cazul în

care există un risc redus de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, cu condiția să fie îndeplinite toate criteriile următoare:

(a) activitatea financiară este limitată în termeni absoluți;

(b) activitatea financiară este limitată la nivel de tranzacții;

(c) activitatea financiară nu constituie activitatea principală a persoanelor respective;

(d) activitatea financiară este auxiliară și direct legată de activitatea principală a persoanelor respective;

(e) activitatea principală a persoanelor respective nu este o activitate menționată la articolul 3 punctul 3 literele (a)-(d) sau (f);

(f) activitatea financiară este prestată numai pentru clienții activității principale a persoanelor respective și nu este oferită publicului în general.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), statele membre impun ca cifra de afaceri totală a activității financiare să nu depășească un prag care trebuie să fie suficient de scăzut. Pragul respectiv se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), statele membre aplică un prag maxim pe client și pe tranzacție unică, indiferent dacă tranzacția este efectuată într-o singură operațiune sau în mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele. Pragul maxim respectiv se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară. Pragul maxim trebuie să fie suficient de scăzut, pentru a se asigura faptul că tipurile de tranzacții în cauză constituie o metodă nepractică și ineficientă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, și nu trebuie să depășească 1 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.

(4) În sensul alineatului (1) litera (c), statele membre impun ca cifra de afaceri a activității financiare să nu depășească 5 % din cifra de afaceri totală a persoanei fizice sau juridice în cauză.

(5) Atunci când evaluează riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în sensul prezentului articol, statele membre acordă o atenție specială oricărei activități financiare care este considerată, prin natura sa, deosebit de susceptibilă să facă obiectul unei utilizări sau al unui abuz în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

(6) Statele membre stabilesc activități de monitorizare bazată pe risc sau adoptă alte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se face abuz de exceptările acordate în temeiul prezentului articol.

Articolul 6

Notificarea prealabilă a exceptărilor

(1) Statele membre notifică fără întârziere Comisiei orice exceptare pe care intenționează să o acorde în conformitate cu articolele 4 și 5. Notificarea include o justificare pe baza evaluării riscurilor relevante pentru exceptare.

(2) În termen de două luni de la notificarea menționată la alineatul (1), Comisia întreprinde una dintre următoarele acțiuni:

(a) confirmă că exceptarea poate fi acordată;

(b) prin decizie motivată, declară că exceptarea nu poate fi acordată.

(3) La primirea unei decizii a Comisiei în temeiul alineatului (2) litera (a), statele membre pot adopta decizia de acordare a exceptării. Decizia respectivă menționează motivele pe care se întemeiază. Statele membre revizuiesc aceste decizii în mod regulat și, în orice caz, atunci când își actualizează evaluarea națională a riscurilor în temeiul articolului 8 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*.

(4) Până la *[3 luni de la data aplicării prezentului regulament]*, statele membre notifică Comisiei exceptările acordate în temeiul articolului 2 alineatele (2) și (3) din Directiva (UE) 2015/849 în vigoare la data aplicării prezentului regulament.

(5) Comisia publică anual lista exceptărilor acordate în temeiul prezentului articol în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

CAPITOLUL II

POLITICILE, CONTROALELE ȘI PROCEDURILE INTERNE ALE ENTITĂȚILOR OBLIGATE

SECȚIUNEA 1

Proceduri interne, evaluarea riscurilor și personal

Articolul 7

Domeniul de aplicare al politicilor, controalelor și procedurilor interne

(1) Entitățile obligate instituie politici, controale și proceduri pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament și, în special:

(a) pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului identificate la nivelul Uniunii, al statului membru și al entității obligate;

(b) în plus față de obligația de a aplica sancțiuni financiare specifice, pentru a atenua și a gestiona riscurile de nepunere în aplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice legate de finanțarea proliferării.

Politicile, controalele și procedurile respective trebuie să fie proporționale cu natura și dimensiunea entității obligate.

(2) Politicile, controalele și procedurile menționate la alineatul (1) cuprind:

(a) elaborarea de politici, controale și proceduri interne, inclusiv practici de gestionare a riscurilor, măsuri de precauție privind clientela, raportare, recurgere la terți și ținerea evidențelor, monitorizarea și gestionarea respectării acestor politici, controale și proceduri, precum și politici legate de prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul articolului 55;

(b) politici, controale și proceduri de identificare, control și gestionare a relațiilor de afaceri sau a tranzacțiilor ocazionale care prezintă un risc mai ridicat sau mai redus de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;

(c) o funcție de audit independentă în scopul testării politicilor, controalelor și procedurilor interne menționate la litera (a);

(d) verificarea, în momentul recrutării și repartizării personalului pentru anumite sarcini și funcții și în momentul numirii agenților și distribuitorilor, a faptului

că persoanele respective au o bună reputație, proporțională cu riscurile asociate sarcinilor și funcțiilor care trebuie îndeplinite;

(e) comunicarea internă a politicilor, controalelor și procedurilor interne ale entității obligate, inclusiv către agenții și distribuitorii acesteia;

(f) o politică privind formarea angajaților și, după caz, a agenților și distribuitorilor cu privire la măsurile instituite în cadrul entității obligate pentru a se conforma cerințelor prezentului regulament.

Politicile, controalele și procedurile interne prevăzute la primul paragraf literele (a)-(f) se înregistrează în scris. Personalul de conducere de nivel superior aprobă respectivele politici, controale și proceduri.

(3) Entitățile obligate actualizează politicile, controalele și procedurile și le consolidează în cazul în care sunt identificate deficiențe.

(4) Până la *[2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA emite orientări cu privire la elementele pe care entitățile obligate ar trebui să le ia în considerare atunci când decid cu privire la amploarea politicilor, controalelor și procedurilor lor interne.

Articolul 8

Evaluarea riscurilor

(1) Entitățile obligate iau măsuri adecvate, proporționale cu natura și dimensiunea lor, pentru a identifica și a evalua riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care sunt expuse, precum și riscurile de neimplementare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice legate de finanțarea proliferării, ținând seama de:

(a) variabilele de risc prevăzute în anexa I și factorii de risc prevăzuți în anexele II și III;

(b) constatările evaluării supranaționale a riscurilor întocmite de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*;

(c) constatările evaluărilor naționale ale riscurilor întocmite de statele membre în temeiul articolului 8 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*;

(2) Evaluarea riscurilor întocmită de entitatea obligată în temeiul alineatului (1) trebuie să fie documentată, actualizată și pusă la dispoziția supraveghetorilor.

(3) Supraveghetorii pot decide că nu sunt necesare evaluări individuale documentate ale riscurilor în cazul în care riscurile specifice inerente unui sector sunt clare și bine înțelese.

Articolul 9

Funcțiile de conformitate

(1) Entitățile obligate numesc un membru executiv al consiliului lor de administrație sau, în cazul în care nu există un consiliu de administrație, al organului de conducere echivalent, care este responsabil cu punerea în aplicare a măsurilor de asigurare a

respectării prezentului regulament („manager responsabil cu funcția de conformitate”). În cazul în care entitatea nu are niciun organ de conducere, funcția ar trebui îndeplinită de un membru al personalului de conducere de nivel superior.

(2) Managerul responsabil cu funcția de conformitate este responsabil de punerea în aplicare a politicilor, controalelor și procedurilor entității obligate și de primirea informațiilor cu privire la deficiențele semnificative sau materiale ale acestor politici, controale și proceduri. Managerul responsabil cu funcția de conformitate raportează periodic cu privire la aceste aspecte consiliului de administrație sau organului de conducere echivalent. În cazul societăților-mamă, persoana respectivă este responsabilă, de asemenea, de supravegherea politicilor, a controalelor și a procedurilor la nivel de grup.

(3) Entitățile obligate trebuie să aibă un coordonator al funcției de conformitate, numit de consiliul de administrație sau de organul de conducere, care să fie responsabil de funcționarea curentă a politicilor entității obligate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT). Persoana respectivă trebuie să fie, de asemenea, responsabilă de raportarea tranzacțiilor suspecte către unitatea de informații financiare (FIU), în conformitate cu articolul 50 alineatul (6).

În cazul entităților obligate care fac obiectul verificărilor privind personalul de conducere de nivel superior sau beneficiarii reali în temeiul articolului 6 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]* sau în temeiul altor acte ale Uniunii, coordonatorii funcției de conformitate trebuie să fie supuși verificării conformității cu cerințele respective.

O entitate obligată care face parte dintr-un grup poate numi drept coordonator al funcției de conformitate o persoană care îndeplinește această funcție într-o altă entitate din cadrul grupului respectiv.

(4) Entitățile obligate trebuie să pună la dispoziția funcțiilor de conformitate resurse adecvate, inclusiv personal și tehnologie, proporțional cu dimensiunea, natura și riscurile entității obligate pentru aplicarea funcțiilor de conformitate și trebuie să se asigure că persoanelor responsabile de aceste funcții li se acordă competențele de a propune orice măsuri necesare care să garanteze eficacitatea politicilor, controalelor și procedurilor interne ale entității obligate.

(5) Managerul responsabil cu funcția de conformitate prezintă organului de conducere o dată pe an sau, dacă este cazul, mai frecvent, un raport privind punerea în aplicare a politicilor, controalelor și procedurilor interne ale entității obligate și informează organul de conducere cu privire la rezultatul revizuirilor. Organul de conducere ia măsurile necesare pentru a remedia eventualele deficiențe identificate în timp util.

(6) Funcțiile menționate la alineatele (1) și (3) pot fi îndeplinite de aceeași persoană fizică dacă dimensiunea entității obligate justifică acest lucru.

În cazul în care entitatea obligată este o persoană fizică sau o persoană juridică ale cărei activități sunt desfășurate de o singură persoană fizică, persoana respectivă este responsabilă de îndeplinirea sarcinilor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 10

Cunoașterea cerințelor

Entitățile obligate iau măsuri pentru a se asigura că angajații a căror funcție impune acest lucru, precum și agenții și distribuitorii lor au luat cunoștință de cerințele care decurg din prezentul regulament și de politicile, controalele și procedurile interne în vigoare în cadrul entității obligate, inclusiv în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.

Măsurile menționate la primul paragraf includ participarea angajaților la programe specifice de formare permanentă, menite să îi ajute să recunoască operațiunile care pot avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului și să îi învețe cum să procedeze în astfel de cazuri. Astfel de programe de formare trebuie documentate în mod corespunzător.

Articolul 11

Integritatea angajaților

(1) Orice angajat al unei entități obligate căruia i s-au încredințat sarcini legate de respectarea de către entitatea obligată a prezentului regulament și a Regulamentului *[a se introduce referința – Propunere de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847 – COM/2021/422 final]* este supus unei evaluări aprobate de coordonatorul funcției de conformitate în ceea ce privește:

(a) competențele, cunoștințele și expertiza individuale pentru a-și îndeplini funcțiile în mod eficace;

(b) buna reputație, onestitatea și integritatea.

(2) Angajații cărora li s-au încredințat sarcini legate de respectarea de către entitatea obligată a prezentului regulament trebuie să îl informeze pe coordonatorul funcției de conformitate cu privire la orice relație privată sau profesională apropiată stabilită cu clienții sau potențialii clienți ai entității obligate și nu trebuie să li se îngăduie să îndeplinească nicio sarcină legată de conformitatea entității obligate în raport cu acești clienți.

(3) Entitățile obligate trebuie să instituie proceduri corespunzătoare pentru angajații lor sau persoanele aflate într-o poziție similară privind raportarea încălcărilor prezentului regulament, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și anonim, proporțional cu natura și dimensiunea entității obligate în cauză.

Entitățile obligate iau măsuri pentru a se asigura că angajații, cadrele de conducere sau agenții care raportează încălcări în temeiul primului paragraf sunt protejați împotriva represaliilor, a discriminării și a oricărui alt tratament inechitabil.

(4) Prezentul articol nu se aplică entităților obligate care sunt comercianți persoane fizice.

Articolul 12

Situația anumitor angajați

În cazul în care o persoană fizică, care se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 3 punctul 3, își desfășoară activitatea profesională ca angajat al unei persoane juridice, cerințele prevăzute de prezenta secțiune se aplică persoanei juridice respective, și nu persoanei fizice.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții aplicabile grupurilor

Articolul 13

Cerințe la nivel de grup

(1) O societate-mamă se asigură că cerințele privind procedurile interne, evaluarea riscurilor și personalul menționate în secțiunea 1 din prezentul capitol se aplică tuturor sucursalelor și filialelor grupului din statele membre și, în cazul grupurilor a căror societate-mamă este stabilită în Uniune, din țări terțe. Politicile, controalele și procedurile la nivel de grup includ, de asemenea, politici în materie de protecție a datelor, precum și politici, controale și proceduri pentru schimbul de informații în cadrul grupului în scopuri de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(2) Politicile, controalele și procedurile referitoare la schimbul de informații menționate la alineatul (1) impun obligativitatea entităților obligate din cadrul grupului de a face schimb de informații atunci când acest schimb este relevant pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. Schimbul de informații în cadrul grupului se referă în special la identitatea și caracteristicile clientului, ale beneficiarilor săi reali sau ale persoanei în numele căreia acționează clientul, la natura și scopul relației de afaceri și la suspiciunile potrivit cărora fondurile sunt produse ale activității infracționale ori sunt legate de finanțarea terorismului raportate către FIU în temeiul articolului 50, cu excepția cazului în care unitatea de informații financiare dispune altfel.

Grupurile instituie politici, controale și proceduri la nivel de grup pentru a se asigura că informațiile schimbate în temeiul primului paragraf fac obiectul unor garanții suficiente în ceea ce privește confidențialitatea, protecția datelor și utilizarea informațiilor, inclusiv pentru a preveni divulgarea acestora.

(3) Până la *[2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare specifică cerințele minime ale politicilor la nivel de grup, inclusiv standardele minime pentru schimbul de informații în cadrul grupului, rolul și responsabilitățile societăților-mamă care nu sunt ele însele entități obligate în ceea ce privește asigurarea conformității la nivel de grup cu cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și condițiile în care dispozițiile prezentului articol se aplică entităților care fac parte din structuri care dețin în comun proprietatea, gestionarea sau controlul conformității, inclusiv rețele sau parteneriate.

(4) Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (3) din prezentul articol în conformitate cu articolele 38-41 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de Combatere a Spălării Banilor – COM/2021/421 final]*.

Articolul 14

Sucursale și filiale în țări terțe

(1) În cazul în care sucursalele sau filialele entităților obligate sunt situate în țări terțe în care cerințele minime privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului

sunt mai puțin stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament, entitatea obligată în cauză se asigură că respectivele sucursale sau filiale respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament, inclusiv cerințele privind protecția datelor, sau cerințe echivalente.

(2) În cazul în care legislația unei țări terțe nu permite respectarea cerințelor prevăzute în prezentul regulament, entitățile obligate iau măsuri suplimentare pentru a se asigura că sucursalele și filialele din țara terță respectivă fac față în mod eficace riscului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, iar sediul central informează supraveghetorii din statul membru de origine. În cazul în care supraveghetorii din statul membru de origine consideră că măsurile suplimentare nu sunt suficiente, autoritățile respective exercită acțiuni suplimentare de supraveghere, inclusiv impunând grupului să nu stabilească nicio relație de afaceri, să pună capăt celor existente ori să nu efectueze tranzacții sau să își închidă operațiunile în țara terță.

(3) Până la *[2 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare precizează tipul de măsuri suplimentare menționate la alineatul (2), inclusiv măsurile minime care trebuie luate de entitățile obligate în cazul în care dreptul țării terțe nu permite punerea în aplicare a măsurilor necesare în temeiul articolului 13 și acțiunile suplimentare de supraveghere necesare în astfel de cazuri.

(4) Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (3) din prezentul articol în conformitate cu articolele 38-41 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de Combatere a Spălării Banilor – COM/2021/421 final]*.

CAPITOLUL III

PRECAUȚIA PRIVIND CLIENTELA

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 15

Aplicarea măsurilor de precauție privind clientela

(1) Entitățile obligate aplică măsuri de precauție privind clientela în oricare dintre următoarele situații:

(a) la stabilirea unei relații de afaceri;

(b) atunci când sunt implicate într-o tranzacție ocazională sau atunci când efectuează o tranzacție ocazională în valoare de 10 000 EUR sau mai mult ori echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția respectivă se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele, sau un prag mai scăzut stabilit în temeiul alineatului (5);

(c) atunci când există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, indiferent de orice derogare, exceptare sau prag;

(d) atunci când există îndoieli privind veridicitatea sau adecvarea datelor de identificare a clientului obținute anterior.

(2) Pe lângă circumstanțele menționate la alineatul (1), instituțiile de credit și financiare și prestatorii de servicii de criptoactive aplică măsuri de precauție privind clientela atunci când inițiază sau execută o tranzacție ocazională care constituie un transfer de fonduri, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 9 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847 – COM/2021/422 final]*, sau un transfer de criptoactive, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 10 din regulamentul respectiv, a cărei valoare depășește 1 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.

(3) Prestatorii de servicii de jocuri de noroc aplică măsurile de precauție privind clientela în momentul colectării câștigurilor, în momentul punerii unei mize ori în ambele cazuri, atunci când efectuează tranzacții în valoare de cel puțin 2 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin tranzacții legate între ele.

(4) În cazul instituțiilor de credit, aplicarea măsurilor de precauție privind clientela are loc, de asemenea, sub supervizarea supraveghetorilor, în momentul în care s-a stabilit că instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în temeiul articolului 32 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului[32] sau în momentul în care depozitele sunt indisponibile în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului[33]. Supraveghetorii decid cu privire la intensitatea și sfera de aplicare a acestor măsuri de precauție privind clientela, ținând seama de circumstanțele specifice ale instituției de credit.

(5) Până la *[2 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective precizează:

(a) entitățile obligate, sectoarele sau tranzacțiile care sunt asociate unui risc mai ridicat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și care respectă praguri mai mici decât cele stabilite la alineatul (1) litera (b);

(b) pragurile aferente tranzacțiilor ocazionale;

(c) criteriile de identificare a tranzacțiilor legate.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, AMLA ține seama în mod corespunzător de următoarele elemente:

(a) nivelurile inerente ale riscurilor modelelor de afaceri ale diferitelor tipuri de entități obligate;

(b) evaluarea supranațională a riscurilor elaborată de Comisie în temeiul articolului 7 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*.

(6) Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (5) din prezentul articol

[32] Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

[33] Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

în conformitate cu articolele 38-41 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de Combatere a Spălării Banilor – COM/2021/421 final]*.

Articolul 16

Măsuri de precauție privind clientela

(1) În scopul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, entitățile obligate aplică toate măsurile care urmează:

(a) identificarea clientului și verificarea identității clientului;

(b) identificarea beneficiarului (beneficiarilor) real (reali) în conformitate cu articolele 42 și 43 și verificarea identității acestuia (acestora), astfel încât entitatea obligată să aibă convingerea că știe cine este beneficiarul real și că înțelege structura de proprietate și de control a clientului;

(c) evaluarea și, după caz, obținerea de informații privind scopul și natura dorită a relației de afaceri;

(d) realizarea unei monitorizări continue a relației de afaceri, inclusiv controlul tranzacțiilor efectuate pe toată durata relației de afaceri, pentru a se asigura că tranzacțiile efectuate sunt în concordanță cu cunoștințele pe care entitatea obligată le are cu privire la client, la activitate și la profilul de risc, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor.

La aplicarea măsurilor menționate la literele (a) și (b) de la primul paragraf, entitățile obligate verifică, de asemenea, dacă o persoană care pretinde că acționează în numele clientului este autorizată în acest sens și identifică și verifică identitatea persoanei respective în conformitate cu articolul 18.

(2) Entitățile obligate stabilesc amploarea măsurilor menționate la alineatul (1) pe baza unei analize individuale a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, având în vedere caracteristicile specifice ale clientului și ale relației de afaceri sau ale tranzacției ocazionale și ținând seama de evaluarea riscurilor efectuată de entitatea obligată în temeiul articolului 8 și de variabilele privind spălarea banilor și finanțarea terorismului prevăzute în anexa I, precum și de factorii de risc prevăzuți în anexele II și III.

În cazul în care entitățile obligate identifică un risc crescut de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, acestea iau măsuri de precauție sporite în temeiul secțiunii 4 din prezentul capitol. În cazul în care sunt identificate situații cu risc mai redus, entitățile obligate pot aplica măsuri de precauție simplificate în temeiul secțiunii 3 din prezentul capitol.

(3) Până la *[2 ani de la data aplicării prezentului regulament]*, AMLA emite orientări privind variabilele de risc și factorii de risc care trebuie luați în considerare de entitățile obligate atunci când stabilesc relații de afaceri sau efectuează tranzacții ocazionale.

(4) Entitățile obligate trebuie să fie în măsură să demonstreze în orice moment supraveghetorilor lor că măsurile luate sunt corespunzătoare din punctul de vedere al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care au fost identificate.

Articolul 17

Incapacitatea de a respecta cerința de aplicare a măsurilor de precauție privind clientela

(1) În cazul în care o entitate obligată nu este în măsură să respecte măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 16 alineatul (1), aceasta se abține de la efectuarea unei tranzacții sau de la stabilirea unei relații de afaceri și pune capăt relației de afaceri și are în vedere depunerea la unitatea de informații financiare a unui raport privind tranzacțiile suspecte în legătură cu clientul, în conformitate cu articolul 50.

Primul paragraf nu se aplică notarilor, avocaților și altor persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali în măsura strictă în care aceștia evaluează situația juridică a clientului lor sau îndeplinesc sarcina de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv de consiliere privind inițierea sau evitarea acestor proceduri.

(2) În cazul în care entitățile obligate acceptă sau refuză să intre într-o relație de afaceri, acestea țin evidența măsurilor luate pentru a se conforma cerinței de aplicare a măsurilor de precauție privind clientela, inclusiv evidențe ale deciziilor luate și documentele justificative relevante. Documentele, datele sau informațiile deținute de entitatea obligată se actualizează ori de câte ori măsurile de precauție privind clientela sunt revizuite în temeiul articolului 21.

Articolul 18

Identificarea și verificarea identității clientului

(1) Cu excepția cazurilor de risc mai redus cărora li se aplică măsurile prevăzute în secțiunea 3 și indiferent de aplicarea de măsuri suplimentare în cazurile de risc mai ridicat în temeiul secțiunii 4, entitățile obligate obțin cel puțin următoarele informații pentru a identifica clientul și persoana care acționează în numele acestuia:

(a) în cazul unei persoane fizice:

(i) prenumele și numele;

(ii) locul și data nașterii;

(iii) cetățenia sau cetățeniile ori statutul de apatrid și statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, după caz, și numărul național de identificare, dacă este cazul;

(iv) locul de reședință obișnuit sau, în cazul în care nu există o adresă de reședință fixă cu reședință legitimă în Uniune, adresa poștală la care poate fi contactată persoana fizică și, dacă este posibil, ocupația, profesia sau statutul profesional și codul de identificare fiscală;

(b) în cazul unei entități juridice:

(i) forma juridică și denumirea entității juridice;

(ii) adresa sediului social sau oficial și, dacă este diferită, adresa sediului principal al activității și țara de înregistrare;

(iii) numele reprezentanților legali, precum și, dacă sunt disponibile, numărul de înregistrare, codul de identificare fiscală și identificatorul entității juridice. Entitățile obligate verifică, de asemenea, dacă entitatea juridică desfășoară

activități pe baza documentelor contabile pentru ultimul exercițiu financiar sau a altor informații relevante;

(c) pentru o persoană care deține calitatea de trustee în cadrul unui trust expres sau o persoană care deține o poziție echivalentă în cadrul unei construcții juridice similare:

(i) informațiile menționate la articolul 44 alineatul (1) literele (a) și (b) și la prezentul alineat litera (b) pentru toate persoanele identificate ca beneficiari reali;

(ii) adresa de reședință a persoanei (persoanelor) care deține (dețin) calitatea de trustee sau a persoanei (persoanelor) care deține (dețin) o poziție echivalentă în cadrul unei construcții juridice similare și competențele care reglementează construcțiile juridice și conferă caracter obligatoriu acestora, precum și, dacă sunt disponibile, codul de identificare fiscală și identificatorul entității juridice;

(d) pentru alte organizații care au capacitate juridică în temeiul dreptului intern:

(i) denumirea, adresa sediului social sau echivalentul acestuia;

(ii) numele persoanelor împuternicite să reprezinte organizația, precum și, după caz, forma juridică, codul de identificare fiscală, numărul de înregistrare, identificatorul entității juridice și actele constitutive sau echivalentul acestora.

(2) În scopul identificării beneficiarului real al unei entități juridice, entitățile obligate colectează informațiile menționate la articolul 44 alineatul (1) litera (a) și informațiile menționate la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol.

În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile de identificare în temeiul primului paragraf, nu se identifică nicio persoană fizică drept beneficiar real sau în cazul în care există orice îndoială că persoana (persoanele) identificată (identificate) este (sunt) beneficiarul (beneficiarii) real (reali), entitățile obligate identifică persoana (persoanele) fizică (fizice) care deține (dețin) funcția (funcțiile) de personal de conducere de nivel superior în cadrul entității corporative sau al altei entități juridice și verifică identitatea acestora. Entitățile obligate țin evidența acțiunilor întreprinse, precum și a dificultăților întâmpinate în cursul procesului de identificare care au condus la identificarea unui membru al personalului de conducere de nivel superior.

(3) În cazul beneficiarilor trusturilor sau ai altor entități ori construcții juridice similare care sunt desemnați prin caracteristici sau categorii particulare, o entitate obligată trebuie să obțină informații suficiente cu privire la beneficiar, astfel încât să se asigure că va fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau al exercitării de către beneficiar a drepturilor sale dobândite.

(4) Entitățile obligate obțin informațiile, documentele și datele necesare pentru verificarea identității clientului și a beneficiarului real prin oricare dintre următoarele metode:

(a) prezentarea documentului de identitate, a pașaportului sau a unui document echivalent și obținerea de informații din surse fiabile și independente, indiferent dacă sunt accesate direct sau furnizate de client;

(b) utilizarea mijloacelor de identificare electronică și a serviciilor de încredere relevante, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014.

În scopul verificării informațiilor privind beneficiarul (beneficiarii) real (reali), entitățile obligate consultă, de asemenea, registrele centrale menționate la articolul 10 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423],* precum și informații suplimentare. Entitățile obligate stabilesc amploarea informațiilor suplimentare care trebuie consultate, având în vedere riscurile pe care le prezintă tranzacția sau relația de afaceri și beneficiarul real.

Articolul 19

Calendarul verificării identității clientului și a beneficiarului real

(1) Verificarea identității clientului și a beneficiarului real au loc înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea unei tranzacții ocazionale. O astfel de obligație nu se aplică situațiilor de risc mai redus în temeiul secțiunii 3 din prezentul capitol, cu condiția ca riscul mai redus să justifice amânarea acestei verificări.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), verificarea identității clientului și a beneficiarului real poate fi realizată în timpul stabilirii unei relații de afaceri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a nu întrerupe desfășurarea normală a activității și în cazul în care riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este redus. În astfel de situații, procedurile respective se realizează cât mai curând posibil după contactul inițial.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), o instituție de credit sau o instituție financiară poate deschide un cont, inclusiv conturi care permit tranzacții cu valori mobiliare, astfel cum poate fi solicitat de un client, cu condiția să fie aplicate garanții corespunzătoare care să asigure realizarea tranzacțiilor de către client sau în numele clientului numai după respectarea în totalitate a cerințelor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 16 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b).

(4) Ori de câte ori încep o nouă relație de afaceri cu o entitate juridică sau cu persoana care deține calitatea de trustee al unui trust expres sau cu persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară menționată la articolele 42, 43 și 48 și sub rezerva înregistrării informațiilor privind beneficiarul real în temeiul articolului 10 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*, entitățile obligate trebuie să obțină o dovadă a înregistrării sau un extras din registru.

Articolul 20

Identificarea scopului și a naturii dorite a unei relații de afaceri sau a unei tranzacții ocazionale

Înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională, o entitate obligată trebuie să obțină cel puțin următoarele informații pentru a înțelege scopul și natura dorită a acesteia:

(a) scopul contului, al tranzacției sau al relației de afaceri avute în vedere;

(b) valoarea estimată și justificarea economică a tranzacțiilor sau activităților avute în vedere;

(c) sursa fondurilor;

(d) destinația fondurilor.

Articolul 21

Monitorizarea permanentă a relației de afaceri și monitorizarea tranzacțiilor efectuate de clienți

(1) Entitățile obligate efectuează o monitorizare permanentă a relației de afaceri, inclusiv a tranzacțiilor efectuate de client pe parcursul relației respective, pentru a controla dacă tranzacțiile respective sunt în concordanță cu cunoștințele pe care entitatea obligată le are cu privire la client, activitatea economică și profilul de risc ale clientului și, dacă este necesar, cu informațiile privind originea fondurilor și pentru a detecta tranzacțiile care vor face obiectul unei analize mai aprofundate în temeiul articolului 50.

(2) În contextul monitorizării permanente menționate la alineatul (1), entitățile obligate se asigură că documentele, datele sau informațiile relevante referitoare la client sunt actualizate.

Frecvența actualizării informațiilor referitoare la clienți în temeiul primului paragraf are la bază riscul pe care îl prezintă relația de afaceri. Frecvența actualizării informațiilor referitoare la clienți nu depășește în niciun caz cinci ani.

(3) În plus față de cerințele prevăzute la alineatul (2), entitățile obligate examinează și, după caz, actualizează informațiile referitoare la clienți în cazul în care:

(a) există o modificare a circumstanțelor relevante ale unui client;

(b) entitatea obligată are, în cursul anului calendaristic relevant, obligația legală de a contacta clientul pentru a examina toate informațiile relevante referitoare la beneficiarul (beneficiarii) real (reali) sau de a se conforma Directivei 2011/16/UE a Consiliului[34];

(c) acestea iau cunoștință de un fapt relevant care se referă la client.

(4) Până la *[2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA emite orientări privind monitorizarea permanentă a unei relații de afaceri și monitorizarea tranzacțiilor efectuate în contextul unei astfel de relații.

Articolul 22

Standarde tehnice de reglementare privind informațiile necesare aplicării măsurilor de precauție privind clientela

(1) Până la *[2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Proiectele de standarde tehnice de reglementare respective precizează:

(a) cerințele care se aplică entităților obligate în temeiul articolului 16 și informațiile care trebuie colectate în scopul aplicării măsurilor de precauție standard, simplificate și sporite privind clientela în temeiul articolelor 18 și 20, al articolului 27 alineatul (1) și al articolului 28 alineatul (4), inclusiv cerințele minime în situații de risc mai redus;

(b) tipul măsurilor simplificate de precauție pe care entitățile obligate le pot aplica în situații de risc mai redus în temeiul articolului 27 alineatul (1), inclusiv

[34] Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

măsurile aplicabile unor categorii specifice de entități obligate și de produse sau servicii, având în vedere rezultatele evaluării supranaționale a riscurilor întocmite de Comisie în temeiul articolului 7 din *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*;

(c) sursele fiabile și independente de informații care pot fi utilizate pentru a verifica datele de identificare ale persoanelor fizice sau juridice în sensul articolului 18 alineatul (4);

(d) lista atributelor pe care trebuie să le aibă mijloacele de identificare electronică și serviciile de încredere relevante menționate la articolul 18 alineatul (4) litera (b) pentru a îndeplini cerințele de la articolul 16 literele (a), (b) și (c) în cazul măsurilor de precauție standard, simplificate și sporite privind clientela.

(2) Cerințele și măsurile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) se bazează pe următoarele criterii:

(a) riscul inerent pe care îl implică serviciul furnizat;

(b) natura, cuantumul și recurența tranzacției;

(c) canalele utilizate pentru desfășurarea relației de afaceri sau a tranzacției ocazionale.

(3) AMLA revizuiește periodic standardele tehnice de reglementare și, dacă este necesar, pregătește și transmite Comisiei proiectul de actualizare a standardelor respective, pentru a ține seama, printre altele, de inovare și de evoluțiile tehnologice.

(4) Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatele (1) și (3) din prezentul articol în conformitate cu articolele 38-41 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de Combatere a Spălării Banilor – COM/2021/421 final]*.

SECȚIUNEA 2

Politica țărilor terțe și amenințările SB/FT din afara Uniunii

Articolul 23

Identificarea țărilor terțe cu deficiențe strategice semnificative în regimurile lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului

(1) Țările terțe cu deficiențe strategice semnificative în regimurile lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sunt identificate de Comisie și desemnate drept „țări terțe cu risc ridicat”.

(2) În vederea identificării țărilor menționate la alineatul (1), Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 60, acte delegate de completare a prezentului regulament, în cazul în care:

(a) au fost identificate deficiențe strategice semnificative în cadrul juridic și instituțional al țării terțe în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

(b) au fost identificate deficiențe strategice semnificative în ceea ce privește eficacitatea sistemului din țara terță de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

(c) deficiențele strategice semnificative identificate la literele (a) și (b) sunt de natură persistentă și nu au fost luate sau nu se iau măsuri de atenuare a acestora.

Actele delegate respective se adoptă în termen de o lună de la data la care Comisia a constatat că sunt îndeplinite criteriile de la litera (a), (b) sau (c).

(3) În sensul alineatului (2), Comisia ia în considerare cererile de aplicare a unor măsuri de precauție sporite și a unor măsuri de atenuare suplimentare („contramăsuri”) din partea organizațiilor și a organismelor de standardizare internaționale cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, precum și evaluările, analizele, rapoartele sau declarațiile publice relevante elaborate de acestea.

(4) În cazul în care o țară terță este identificată în conformitate cu criteriile menționate la alineatul (3), entitățile obligate aplică măsurile de precauție sporite enumerate la articolul 28 alineatul (4) literele (a)-(g) în ceea ce privește relațiile de afaceri sau tranzacțiile ocazionale în care sunt implicate persoane fizice sau juridice din țara terță respectivă.

(5) Actul delegat menționat la alineatul (2) identifică, printre contramăsurile enumerate la articolul 29, contramăsurile specifice de atenuare a riscurilor specifice fiecărei țări care provin din țări terțe cu risc ridicat.

(6) Comisia revizuiește periodic actele delegate menționate la alineatul (2) pentru a se asigura că contramăsurile specifice identificate în temeiul alineatului (5) țin seama de modificările cadrului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului din țara terță și sunt proporționale și adecvate riscurilor.

Articolul 24

Identificarea țărilor terțe cu deficiențe în materie de conformitate în regimurile lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului

(1) Țările terțe cu deficiențe în materie de conformitate în regimurile lor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului trebuie identificate de Comisie.

(2) În vederea identificării țărilor menționate la alineatul (1), Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 60, acte delegate de completare a prezentului regulament, în cazul în care:

(a) au fost identificate deficiențe în materie de conformitate în cadrul juridic și instituțional al țării terțe în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

(b) au fost identificate deficiențe în materie de conformitate în ceea ce privește eficacitatea sistemului din țara terță de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Actele delegate respective se adoptă în termen de o lună de la data la care Comisia a constatat că sunt îndeplinite criteriile prevăzute la litera (a) sau (b).

(3) Atunci când elaborează actele delegate menționate la alineatul (2), Comisia ia în considerare informațiile privind jurisdicțiile care fac obiectul unei monitorizări sporite din partea organizațiilor și a organismelor de standardizare internaționale cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării

terorismului, precum și evaluările, analizele, rapoartele sau declarațiile publice relevante elaborate de acestea.

(4) Actul delegat menționat la alineatul (2) identifică măsurile de precauție sporite specifice dintre cele enumerate la articolul 28 alineatul (4) literele (a)-(g) pe care entitățile obligate le aplică pentru a atenua riscurile legate de relațiile de afaceri sau tranzacțiile ocazionale care implică persoane fizice sau juridice din țara terță respectivă.

(5) Comisia revizuiește periodic actele delegate menționate la alineatul (2) pentru a se asigura că măsurile de precauție sporite specifice identificate în temeiul alineatului (4) țin seama de modificările cadrului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului din țara terță și sunt proporționale și adecvate riscurilor.

Articolul 25

Identificarea țărilor terțe care reprezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii

(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 60, acte delegate care să identifice țările terțe care reprezintă o amenințare specifică și gravă la adresa sistemului financiar al Uniunii și a bunei funcționări a pieței interne, altele decât cele care intră sub incidența articolelor 23 și 24.

(2) La elaborarea actelor delegate menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare în special următoarele criterii:

(a) cadrul juridic și instituțional al țării terțe în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în special:

(i) incriminarea spălării banilor și a finanțării terorismului;

(ii) măsurile de precauție privind clientela;

(iii) cerințele legate de păstrarea evidențelor;

(iv) cerințele de raportare a tranzacțiilor suspecte;

(v) disponibilitatea pentru autoritățile competente a unor informații exacte și oportune privind beneficiarii reali ai persoanelor și construcțiilor juridice;

(b) competențele și procedurile de care dispun autoritățile competente din țara terță în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv sancțiunile suficient de eficace, proporționale și disuasive, precum și practicile țării terțe în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații cu autoritățile competente din statele membre;

(c) eficacitatea sistemului din țara terță de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(3) În scopul stabilirii nivelului de amenințare menționat la alineatul (1), Comisia poate solicita AMLA să adopte un aviz menit să evalueze impactul specific asupra integrității sistemului financiar al Uniunii din cauza nivelului de amenințare reprezentat de o țară terță.

(4) Atunci când elaborează actele delegate menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare, în special, evaluări, analize sau rapoarte relevante elaborate de organizații și de organisme de standardizare internaționale cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului.

(5) În cazul în care amenințarea specifică și gravă identificată din țara terță în cauză constituie o deficiență strategică semnificativă, se aplică articolul 23 alineatul (4), iar actul delegat menționat la alineatul (2) trebuie să identifice contramăsuri specifice, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (5).

(6) În cazul în care amenințarea specifică și gravă identificată din țara terță în cauză constituie o deficiență în materie de conformitate, actul delegat menționat la alineatul (2) trebuie să identifice măsuri de precauție sporite specifice, astfel cum se menționează la articolul 24 alineatul (4).

(7) Comisia revizuiește periodic actele delegate menționate la alineatul (2) pentru a se asigura că măsurile prevăzute la alineatele (5) și (6) țin seama de modificările cadrului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului din țara terță și sunt proporționale și adecvate riscurilor.

Articolul 26

Orientări privind riscurile, tendințele și metodele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului

(1) Până la *[3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA adoptă orientări care definesc tendințele, riscurile și metodele de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care implică orice zonă geografică din afara Uniunii la care sunt expuse entitățile obligate. AMLA ia în considerare, în special, factorii de risc enumerați în anexa III. În cazul în care sunt identificate situații de risc mai ridicat, orientările includ măsuri sporite de precauție pe care entitățile obligate trebuie să le aplice pentru atenuarea unor astfel de riscuri.

(2) AMLA examinează orientările menționate la alineatul (1) cel puțin o dată la doi ani.

(3) Atunci când elaborează și examinează orientările menționate la alineatul (1), AMLA ia în considerare evaluări, analize sau rapoarte elaborate de organizații și de organisme de standardizare internaționale cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului.

SECȚIUNEA 3

Măsuri de precauție simplificate privind clientela

Articolul 27

Măsuri de precauție simplificate privind clientela

(1) În cazul în care, luând în considerare factorii de risc prevăzuți în anexele II și III, relația de afaceri sau tranzacția prezintă un grad redus de risc, entitățile obligate pot aplica următoarele măsuri de precauție simplificate privind clientela:

(a) verificarea identității clientului și a beneficiarului real după stabilirea relației de afaceri, cu condiția ca riscul specific mai redus identificat să justifice o astfel de amânare, dar în orice caz nu mai târziu de 30 de zile de la stabilirea relației;

(a) reducerea frecvenței actualizărilor privind identificarea clientului;

(b) reducerea volumului de informații colectate pentru a identifica scopul și natura dorită a relației de afaceri sau deducerea acestora din tipul de tranzacții sau relații de afaceri stabilite;

(c) reducerea frecvenței sau a gradului de control al tranzacțiilor efectuate de client;

(d) aplicarea oricăror altor măsuri relevante de precauție simplificate identificate de AMLA în temeiul articolului 22.

Măsurile menționate la primul paragraf sunt proporționale cu natura și dimensiunea întreprinderii și cu elementele specifice de risc mai redus identificate. Cu toate acestea, entitățile obligate efectuează o monitorizare suficientă a tranzacțiilor și a relației de afaceri pentru a permite detectarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

(2) Entitățile obligate se asigură că procedurile interne instituite în temeiul articolului 7 conțin măsurile specifice de verificare simplificată care se iau în legătură cu diferitele tipuri de clienți care prezintă un risc mai redus. Entitățile obligate documentează deciziile de luare în considerare a factorilor suplimentari de risc mai redus.

(3) În scopul aplicării măsurilor de precauție simplificate menționate la alineatul (1) litera (a), entitățile obligate adoptă proceduri de gestionare a riscurilor în ceea ce privește condițiile în care pot presta servicii sau efectua tranzacții pentru un client înainte ca verificarea să aibă loc, inclusiv prin limitarea cuantumului, numărului sau tipurilor tranzacțiilor care pot fi efectuate sau prin monitorizarea tranzacțiilor pentru a se asigura că acestea sunt în conformitate cu normele preconizate pentru relația de afaceri în cauză.

(4) Entitățile obligate verifică periodic dacă există în continuare condiții de aplicare a măsurilor de precauție simplificate. Frecvența acestor verificări trebuie să fie proporțională cu natura și dimensiunea întreprinderii și cu riscurile pe care le prezintă relația specifică.

(5) Entitățile obligate se abțin de la aplicarea măsurilor de precauție simplificate în oricare dintre următoarele situații:

(a) entitățile obligate au îndoieli cu privire la veridicitatea informațiilor furnizate de client sau de beneficiarul real în etapa de identificare sau detectează neconcordanțe în ceea ce privește informațiile respective;

(b) factorii care indică un risc mai redus nu mai sunt prezenți;

(c) monitorizarea tranzacțiilor clientului și informațiile colectate în contextul relației de afaceri exclud un scenariu cu risc mai redus;

(d) există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

SECȚIUNEA 4

Măsuri de precauție sporite privind clientela

Articolul 28

Domeniul de aplicare al măsurilor de precauție sporite privind clientela

(1) În cazurile menționate la articolele 23, 24, 25 și 30-36, precum și în alte cazuri de risc mai ridicat identificate de entitățile obligate în temeiul articolului 16 alineatul (2) al doilea paragraf („cazuri de risc mai ridicat”), entitățile obligate aplică măsuri de precauție sporite privind clientela pentru a gestiona și a atenua riscurile respective în mod corespunzător.

(2) Entitățile obligate examinează originea și destinația fondurilor implicate în toate tranzacțiile care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții, precum și scopul acestora:

(a) tranzacțiile sunt de natură complexă;

(b) tranzacțiile au valori neobișnuit de mari;

(c) tranzacțiile sunt efectuate într-un mod neobișnuit;

(d) tranzacțiile nu au un scop economic sau legal evident.

(3) Cu excepția cazurilor reglementate de secțiunea 2 din prezentul capitol, în momentul evaluării riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le prezintă o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională, entitățile obligate iau în considerare cel puțin factorii cu risc potențial mai mare prevăzuți în anexa III și orientările adoptate de AMLA în temeiul articolului 26.

(4) Cu excepția cazurilor reglementate de secțiunea 2 din prezentul capitol, în cazul unui risc mai ridicat, entitățile obligate pot aplica oricare dintre următoarele măsuri de precauție sporite privind clientela, proporționale cu riscurile mai ridicate identificate:

(a) obținerea de informații suplimentare privind clientul și beneficiarul (beneficiarii) real (reali);

(b) obținerea de informații suplimentare privind natura avută în vedere a relației de afaceri;

(c) obținerea de informații privind sursa fondurilor și sursa averii clientului și a beneficiarului (beneficiarilor) real (reali);

(d) obținerea de informații privind justificarea tranzacțiilor avute în vedere sau realizate și coerența acestora cu relația de afaceri;

(e) obținerea aprobării personalului de conducere de nivel superior pentru stabilirea sau continuarea relației de afaceri;

(f) realizarea unei monitorizări sporite a relației de afaceri, prin creșterea numărului și frecvenței controalelor aplicate și prin selectarea tiparelor de tranzacții care necesită o examinare suplimentară;

(g) solicitarea ca prima plată să fie efectuată printr-un cont deschis în numele clientului la o instituție de credit supusă unor standarde de precauție privind clientela care nu sunt mai puțin stringente decât cele prevăzute în prezentul regulament.

(5) Cu excepția cazurilor reglementate de secțiunea 2 din prezentul capitol, în cazul în care statele membre identifică, în temeiul articolului 8 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*, cazurile de risc mai ridicat, acestea pot solicita entităților obligate să aplice măsuri de precauție sporite și, după caz, să specifice măsurile respective. Statele membre notifică Comisiei și AMLA cerințele de precauție sporite impuse entităților obligate stabilite pe teritoriul lor în termen de o lună de la adoptarea lor, însoțite de o justificare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care stau la baza acestei decizii.

În cazul în care riscurile identificate de statele membre în temeiul primului paragraf sunt de natură să afecteze sistemul financiar al Uniunii, AMLA ia în considerare, la cererea Comisiei sau din proprie inițiativă, actualizarea orientărilor adoptate în temeiul articolului 26.

(6) Măsurile de precauție sporite privind clientela nu sunt aplicate automat în ceea ce privește sucursalele și filialele entităților obligate stabilite în Uniune care sunt situate în țările terțe menționate la articolele 23, 24 și 25, în cazul în care sucursalele și

filialele respective respectă integral politicile, controalele și procedurile aplicabile la nivelul grupului, în conformitate cu articolul 14.

Articolul 29

Contramăsuri pentru atenuarea amenințărilor SB/FT din afara Uniunii

În sensul articolelor 23 și 25, Comisia poate alege dintre următoarele contramăsuri:

(a) contramăsuri pe care entitățile obligate trebuie să le aplice persoanelor și entităților juridice cu legături cu țări terțe cu risc ridicat și, după caz, cu alte țări care reprezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii, constând în:

(i) aplicarea unor elemente suplimentare ale precauției sporite;

(ii) introducerea unor mecanisme relevante de raportare consolidate sau raportarea sistematică a tranzacțiilor financiare;

(iii) limitarea relațiilor de afaceri sau a tranzacțiilor cu persoane fizice sau cu entități juridice din țările terțe în cauză;

(b) contramăsuri pe care statele membre urmează să le aplice în ceea ce privește țările terțe cu risc ridicat și, după caz, alte țări care reprezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii, constând în:

(i) refuzul stabilirii filialelor, sucursalelor sau reprezentanțelor entităților obligate din țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că entitatea obligată relevantă provine dintr-o țară terță care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

(ii) interzicerea stabilirii de către entitățile obligate a unor sucursale sau reprezentanțe ale entităților obligate în țara terță în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că sucursala sau reprezentanța relevantă s-ar afla într-o țară terță care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

(iii) impunerea unor cerințe sporite de examinare prudențială sau de audit extern pentru sucursalele și filialele entităților obligate situate în țara terță în cauză;

(iv) impunerea unor cerințe sporite de audit extern pentru grupurile financiare în ceea ce privește oricare dintre sucursalele și filialele lor situate în țara terță în cauză;

(v) impunerea obligației instituțiilor de credit și financiare de a revizui și de a modifica sau, dacă este necesar, de a înceta relațiile de corespondență cu instituțiile respondente din țara terță în cauză.

Articolul 30

Măsuri de precauție sporite specifice pentru relațiile transfrontaliere de corespondență

În ceea ce privește relațiile transfrontaliere de corespondență, inclusiv relațiile stabilite pentru tranzacțiile cu titluri de valoare sau transferurile de fonduri, care implică executarea de plăți cu instituții respondente din țări terțe, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 16, atunci când se angajează într-o relație de afaceri, instituțiile de credit și instituțiile financiare au următoarele obligații:

(a) să culeagă informații suficiente despre o instituție respondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității acesteia și pentru a stabili, din informațiile disponibile public, reputația instituției și calitatea supravegherii;

(b) să evalueze controalele efectuate de instituția respondentă cu privire la spălarea banilor și finanțarea terorismului;

(c) să obțină aprobarea personalului de conducere de nivel superior înainte de stabilirea unor noi relații de corespondență;

(d) să documenteze responsabilitățile fiecărei instituții;

(e) în ceea ce privește conturile prin care se pot efectua plăți, să se asigure că instituția respondentă a verificat identitatea clienților care au acces direct la conturile instituției corespondente, a aplicat măsuri permanente de precauție privind clientela cu privire la acești clienți și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cerere, date relevante referitoare la precauția privind clientela.

În cazul în care instituțiile de credit și instituțiile financiare decid să înceteze relațiile transfrontaliere de corespondență din motive legate de politica de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, acestea își documentează decizia.

Articolul 31

Interzicerea relațiilor corespondente cu băncile fictive

Se interzice instituțiilor de credit și instituțiilor financiare să stabilească sau să continue o relație de corespondență cu o bancă fictivă. Instituțiile de credit și instituțiile financiare iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că nu inițiază sau nu continuă relații de corespondență cu o instituție de credit sau o instituție financiară despre care se știe că permite unei bănci fictive să îi utilizeze conturile.

Articolul 32

Dispoziții specifice privind persoanele expuse politic

(1) În plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 16, entitățile obligate instituie sisteme adecvate de gestionare a riscurilor, inclusiv proceduri bazate pe evaluarea riscurilor, pentru a stabili dacă un client sau beneficiarul real al unui client este o persoană expusă politic.

(2) În ceea ce privește tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoane expuse politic, entitățile obligate aplică următoarele măsuri:

(a) obținerea aprobării personalului de conducere de nivel superior pentru stabilirea sau continuarea relațiilor de afaceri cu persoane expuse politic;

(b) adoptarea de măsuri adecvate pentru a stabili sursa patrimoniului și sursa fondurilor implicate în relații de afaceri sau în tranzacții cu persoane expuse politic;

(c) efectuarea unei monitorizări permanente sporite a respectivelor relații de afaceri.

(3) Până la *[3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA emite orientări cu privire la următoarele aspecte:

(a) criteriile de identificare a persoanelor care intră sub incidența definiției persoanelor cunoscute a fi asociați apropiați;

(b) nivelul de risc asociat unei anumite categorii de persoane expuse politic, membrilor familiilor acestora sau persoanelor cunoscute a fi asociați apropiați, inclusiv orientări privind modul în care astfel de riscuri urmează să fie evaluate după ce persoana nu mai deține o funcție publică importantă în sensul articolului 35.

Articolul 33

Lista funcțiilor publice importante

(1) Fiecare stat membru emite și actualizează o listă cu funcțiile exacte care, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern, sunt considerate funcții publice importante în sensul articolului 2 punctul 25. Statele membre solicită fiecărei organizații internaționale acreditate pe teritoriul lor să emită și să actualizeze o listă cu funcțiile publice importante din cadrul respectivei organizații internaționale în sensul articolului 2 punctul 25. Aceste liste includ, de asemenea, orice funcție care poate fi încredințată unor reprezentanți ai țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale acreditați la nivelul statului membru. Statele membre notifică aceste liste, precum și orice modificări aduse acestora, Comisiei și AMLA.

(2) Comisia elaborează și actualizează lista cu funcțiile exacte care se califică drept funcții publice importante la nivelul Uniunii. Această listă include, de asemenea, orice funcție care poate fi încredințată unor reprezentanți ai țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale acreditați la nivelul Uniunii.

(3) Comisia compilează, pe baza listelor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, o listă unică a tuturor funcțiilor publice importante în sensul articolului 2 punctul 25. Comisia publică lista unică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. AMLA publică lista pe site-ul său internet.

Articolul 34

Persoane expuse politic care beneficiază de polițe de asigurare

Entitățile obligate iau măsuri rezonabile pentru a stabili dacă beneficiarii unei polițe de asigurare de viață sau de altă asigurare legată de investiții sau, după caz, beneficiarul real al beneficiarului sunt persoane expuse politic. Măsurile respective se adoptă cel mai târziu la momentul plății sau la momentul cesiunii, totale sau parțiale, a poliței. În cazul în care s-au identificat riscuri mai mari, în plus față de aplicarea măsurilor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 16, entitățile obligate trebuie:

(a) să informeze personalul de conducere de nivel superior înainte de plata veniturilor corespunzătoare poliței de asigurare;

(b) să efectueze un control consolidat al întregii relații de afaceri cu deținătorul poliței.

Articolul 35

Măsuri în privința persoanelor care încetează să mai fie expuse politic

(1) În cazul în care unei persoane expuse politic nu i se mai încredințează o funcție publică importantă de către Uniune, un stat membru, o țară terță sau o organizație internațională, entitățile obligate iau în considerare riscul continuu pe care îl prezintă

persoana respectivă atunci când evaluează riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în conformitate cu articolul 16.

(2) Entitățile obligate aplică una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 28 alineatul (4) pentru a atenua riscurile prezentate de relația de afaceri, până în momentul în care se consideră că persoana respectivă nu mai prezintă niciun risc suplimentar, dar, în orice caz, nu mai puțin de 12 luni de la data la care persoanei nu i se mai încredințează o funcție publică importantă.

(3) Obligația menționată la alineatul (2) se aplică în consecință în cazul în care o entitate obligată intră într-o relație de afaceri cu o persoană căreia, în trecut, i-a fost încredințată o funcție publică importantă de către Uniune, un stat membru, o țară terță sau o organizație internațională.

Articolul 36

Membrii de familie și asociații apropiați ai persoanelor expuse politic

Măsurile prevăzute la articolele 32, 34 și 35 se aplică, de asemenea, membrilor de familie sau persoanelor cunoscute a fi asociați apropiați ai persoanelor expuse politic.

SECȚIUNEA 5

Dispoziții specifice referitoare la precauția privind clientela

Articolul 37

Specificații pentru sectorul asigurărilor de viață și al altor tipuri de asigurări legate de investiții

În cazul asigurărilor de viață sau al altor tipuri de asigurări legate de investiții, pe lângă măsurile de precauție privind clientela impuse în ceea ce privește clientul și beneficiarul real, entitățile obligate aplică următoarele măsuri de precauție privind clientela în cazul beneficiarilor de polițe de asigurare de viață și de alte polițe de asigurare legată de investiții, de îndată ce beneficiarii sunt identificați sau desemnați:

(a) în cazul beneficiarilor identificați ca persoane sau construcții juridice cu denumire specifică, consemnarea numelui persoanei sau al construcției;

(b) în cazul beneficiarilor desemnați prin caracteristici sau categorie ori prin alte mijloace, obținerea unor informații suficiente privind beneficiarii respectivi, astfel încât, la momentul plății, să se poată stabili identitatea beneficiarului.

În sensul primului paragraf literele (a) și (b), verificarea identității beneficiarilor și, după caz, a beneficiarilor reali ai acestora are loc la momentul plății. În caz de cesiune, totală sau parțială, a unei asigurări de viață sau a unui alt tip de asigurare legată de investiții către un terț, entitățile obligate care au cunoștință de cesiunea respectivă identifică beneficiarul real la momentul cesiunii către persoana fizică sau juridică sau către construcția juridică care primește, pentru beneficiul propriu, valoarea poliței cesionate.

SECȚIUNEA 6

Execuția de către terți

Articolul 38

Dispoziții generale privind recurgerea la alte entități obligate

(1) Entitățile obligate pot recurge la alte entități obligate, indiferent dacă sunt situate într-un stat membru sau într-o țară terță, pentru a îndeplini cerințele de precauție privind clientela prevăzute la articolul 16 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), atunci când:

(a) celelalte entități obligate aplică cerințele de precauție privind clientela și cerințele de păstrare a evidențelor prevăzute în prezentul regulament sau cerințe echivalente atunci când celelalte entități obligate sunt stabilite sau își au reședința într-o țară terță;

(b) respectarea cerințelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului de către celelalte entități obligate este supravegheată în conformitate cu capitolul IV din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*.

Responsabilitatea finală pentru îndeplinirea cerințelor de precauție privind clientela revine în continuare entității obligate care recurge la o altă entitate obligată.

(2) Atunci când decid să recurgă la alte entități obligate situate în țări terțe, entitățile obligate iau în considerare factorii de risc geografic enumerați în anexele II și III și orice informații sau orientări relevante furnizate de Comisie, de AMLA sau de alte autorități competente.

(3) În cazul entităților obligate care fac parte dintr-un grup, respectarea cerințelor prevăzute la prezentul articol și la articolul 39 poate fi asigurată prin politici, controale și proceduri la nivel de grup, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor care urmează:

(a) entitatea obligată se bazează pe informațiile furnizate exclusiv de către o entitate obligată care face parte din același grup;

(b) grupul aplică politici și proceduri în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, măsuri de precauție privind clientela și norme privind păstrarea evidențelor care sunt în deplină conformitate cu prezentul regulament sau cu norme echivalente în țări terțe;

(c) punerea în aplicare efectivă a cerințelor menționate la litera (b) este supravegheată la nivel de grup de către autoritatea de supraveghere din statul membru de origine în conformitate cu capitolul IV din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]* sau din țara terță în conformitate cu normele țării terțe respective.

(4) Entitățile obligate nu recurg la entitățile obligate stabilite în țări terțe identificate în temeiul secțiunii 2 din prezentul capitol. Cu toate acestea, entitățile obligate stabilite în Uniune ale căror sucursale și filiale sunt stabilite în țările terțe respective pot recurge la sucursalele și filialele respective, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (3) literele (a)-(c).

Articolul 39

Procesul de recurgere la o altă entitate obligată

(1) Entitățile obligate obțin de la entitatea obligată la care au recurs toate informațiile necesare privind cerințele de precauție privind clientela prevăzute la articolul 16 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) sau privind activitatea care se introduce.

(2) Entitățile obligate care recurg la alte entități obligate iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că entitatea obligată la care s-a recurs furnizează, la cerere:

(a) copii ale informațiilor colectate pentru identificarea clientului;

(b) toate documentele justificative sau sursele fiabile de informații care au fost utilizate pentru a verifica identitatea clientului și, după caz, a beneficiarilor reali ai clientului sau a persoanelor în numele cărora acționează clientul, inclusiv datele obținute prin mijloace de identificare electronică și serviciile de încredere relevante, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 și

(c) orice informații colectate privind scopul și natura dorită a relației de afaceri.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt furnizate fără întârziere de entitatea obligată la care s-a recurs și, în orice caz, în termen de cinci zile lucrătoare.

(4) Condițiile pentru transmiterea informațiilor și a documentelor menționate la alineatele (1) și (2) se specifică într-un acord scris încheiat între entitățile obligate.

(5) În cazul în care entitatea obligată recurge la o entitate obligată care face parte din grupul său, acordul scris poate fi înlocuit cu o procedură internă stabilită la nivel de grup, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 38 alineatul (2).

Articolul 40

Externalizarea

(1) Entitățile obligate pot externaliza sarcini care decurg din cerințele prevăzute în prezentul regulament în scopul aplicării măsurilor de precauție privind clientela către un agent sau un prestator extern de servicii, indiferent dacă este o persoană fizică sau juridică, cu excepția persoanelor fizice sau juridice rezidente sau stabilite în țări terțe identificate în temeiul secțiunii 2 din prezentul capitol.

Entitatea obligată rămâne pe deplin răspunzătoare pentru orice acțiune a agenților sau a prestatorilor externi de servicii către care sunt externalizate activități.

(2) Sarcinile externalizate în temeiul alineatului (1) nu se îndeplinesc într-un mod care să afecteze semnificativ calitatea măsurilor și a procedurilor entității obligate în vederea respectării cerințelor prezentului regulament și ale Regulamentului *[a se introduce referința – Propunere de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847 – COM/2021/422 final]*. Următoarele sarcini nu pot fi externalizate în nicio situație:

(a) aprobarea evaluării riscurilor entității obligate;

(b) controalele interne instituite în temeiul articolului 7;

(c) elaborarea și aprobarea politicilor, controalelor și procedurilor entității obligate pentru a se conforma cerințelor prezentului regulament;

(d) atribuirea unui profil de risc unui client potențial și inițierea unei relații de afaceri cu clientul respectiv;

(e) identificarea criteriilor de detectare a tranzacțiilor și activităților suspecte sau neobișnuite;

(f) raportarea către unitatea de informații financiare a activităților suspecte sau a declarațiilor bazate pe praguri, în conformitate cu articolul 50.

(3) În cazul în care o entitate obligată externalizează o sarcină în temeiul alineatului (1), aceasta se asigură că agentul sau prestatorul extern de servicii aplică măsurile și procedurile adoptate de entitatea obligată. Condițiile pentru efectuarea acestor sarcini se stabilesc printr-un acord scris încheiat între entitatea obligată și entitatea căreia i-au fost externalizate sarcinile. Entitatea obligată efectuează controale periodice pentru a stabili punerea efectivă în aplicare a acestor măsuri și proceduri de către entitatea căreia i-au fost externalizate sarcinile. Frecvența acestor controale se stabilește pe baza naturii critice a sarcinilor externalizate.

(4) Entitățile obligate se asigură că externalizarea nu este realizată într-un mod care să afecteze semnificativ capacitatea autorităților de supraveghere de a monitoriza și a reconstitui respectarea de către entitatea obligată a tuturor cerințelor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 41

Orientări privind execuția de către terți

Până la *[3 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA emite orientări adresate entităților obligate cu privire la:

(a) condițiile care sunt acceptabile pentru ca entitățile obligate să se bazeze pe informațiile colectate de o altă entitate obligată, inclusiv în cazul aplicării de la distanță a măsurilor de precauție privind clientela;

(b) stabilirea de relații de externalizare în conformitate cu articolul 40, guvernanța acestora și procedurile de monitorizare a punerii în aplicare a funcțiilor de către entitățile cărora le-au fost externalizate activități, în special a acelor funcții care trebuie considerate esențiale;

(c) rolurile și responsabilitățile fiecărui actor, indiferent dacă se află în situația de a recurge la o altă entitate obligată sau de externalizare;

(d) abordări în materie de supraveghere în ceea ce privește recurgerea la alte entități obligate și externalizarea.

CAPITOLUL IV

TRANSPARENȚA PROPRIETĂȚII EFECTIVE

Articolul 42

Identificarea beneficiarilor reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice

(1) În cazul entităților corporative, beneficiarul (beneficiarii) real (reali), astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 22, reprezintă persoana (persoanele) fizică (fizice) care controlează, direct sau indirect, entitatea corporativă, fie prin participații în capitalurile proprii, fie prin control prin alte mijloace.

În sensul prezentului articol, „control prin participații în capitalurile proprii” înseamnă deținerea a 25 % plus o acțiune sau drepturi de vot sau alte participații în

capitalurile proprii ale entității corporative, inclusiv prin acțiuni la purtător, la fiecare nivel de proprietate.

În sensul prezentului articol, „control prin alte mijloace” include cel puțin unul dintre următoarele elemente:

(a) dreptul de a numi sau de a revoca din funcție mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație sau membri cu funcții similare ai entității corporative;

(b) capacitatea de a exercita o influență semnificativă asupra deciziilor luate de entitatea corporativă, inclusiv drepturile de veto, drepturile decizionale și orice decizii privind repartizarea profitului sau care conduc la o schimbare a activelor;

(c) controlul, partajat sau nu, prin acorduri formale sau informale cu proprietarii, membrii sau entitățile corporative, dispoziții din statut, acorduri de parteneriat, acorduri de sindicalizare sau documente echivalente, în funcție de caracteristicile specifice ale entității juridice, precum și modalitățile de vot;

(d) legăturile cu membrii de familie ai directorilor sau administratorilor/celor care dețin sau controlează entitatea corporativă;

(e) utilizarea unor acorduri formale sau informale de numire.

Controlul prin alte mijloace poate fi definit, de asemenea, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 22 alineatele (1)-(5) din Directiva 2013/34/UE.

(2) În cazul altor entități juridice decât entitățile corporative, beneficiarul (beneficiarii) real (reali), astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 22, reprezintă persoana fizică identificată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, cu excepția cazului în care se aplică articolul 43 alineatul (2).

(3) Statele membre notifică Comisiei, până la *[3 luni de la data aplicării prezentului regulament]*, o listă a tipurilor de entități corporative și de alte entități juridice existente în temeiul dreptului lor intern al (ai) căror beneficiar (beneficiari) real (reali) este (sunt) identificat (identificați) în conformitate cu alineatul (1). Notificarea include categoriile specifice de entități, descrierea caracteristicilor, denumirile și, după caz, temeiul juridic în baza dreptului intern al statelor membre. Notificarea include, de asemenea, o indicație a aplicării sau nu a mecanismului prevăzut la articolul 45 alineatul (3), având în vedere forma și structurile specifice ale entităților juridice, altele decât entitățile corporative, însoțită de o justificare detaliată a motivelor în acest sens.

(4) Comisia formulează recomandări statelor membre cu privire la normele și criteriile specifice de identificare a beneficiarului (beneficiarilor) real (reali) al (ai) entităților juridice, altele decât entitățile corporative, până la *[1 an de la data aplicării prezentului regulament]*. În cazul în care statele membre decid să nu pună în aplicare niciuna dintre recomandări, acestea notifică acest lucru Comisiei și furnizează o justificare pentru decizia respectivă.

(5) Dispozițiile prezentului capitol nu se aplică:

(a) societăților cotate pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de publicare consecvente cu legislația Uniunii sau supusă unor standarde internaționale echivalente și

(b) organismelor de drept public, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului[35].

Articolul 43

Identificarea beneficiarilor reali ai trusturilor exprese și ai entităților sau construcțiilor juridice similare

(1) În cazul trusturilor exprese, beneficiarii reali sunt toate persoanele fizice următoare:

(a) constituitorul (constituitorii);

(b) persoana (persoanele) care deține (dețin) calitatea de trustee;

(c) protectorul (protectorii), dacă există;

(d) beneficiarii sau, în cazul în care există o categorie de beneficiari, persoanele din acea categorie care primesc un beneficiu din construcția sau entitatea juridică, indiferent de orice prag, precum și categoria de beneficiari. Cu toate acestea, în cazul sistemelor de pensii care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului[36] și care prevăd o categorie de beneficiari, numai categoria de beneficiari reprezintă beneficiarul;

(e) oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra trustului expres prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace, inclusiv prin intermediul unui lanț de control sau de proprietate.

(2) În cazul entităților juridice și al construcțiilor juridice similare trusturilor exprese, beneficiarii reali sunt persoanele fizice care dețin poziții echivalente sau similare celor menționate la alineatul (1).

Statele membre notifică Comisiei, până la *[3 luni de la data aplicării prezentului regulament]*, o listă a construcțiilor juridice și a entităților juridice similare trusturilor exprese al (ai) căror beneficiar (beneficiari) real (reali) este (sunt) identificat (identificați) în conformitate cu alineatul (1).

(3) Comisia este împuternicită să adopte, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă a construcțiilor juridice și a entităților juridice reglementate de legislația statelor membre, care ar trebui să facă obiectul acelorași cerințe de transparență a proprietății efective ca și trusturile exprese. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 61 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 44

[35] Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

[36] Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

Informații privind beneficiarul real

(1) În sensul prezentului regulament, informațiile privind beneficiarii reali trebuie să fie adecvate, exacte și actuale și trebuie să includă următoarele:

(a) prenumele și numele, locul și data nașterii complete, adresa de reședință, țara de reședință și cetățenia sau cetățeniile beneficiarului real, numărul național de identificare și sursa acestuia, cum ar fi pașaportul sau documentul național de identitate și, după caz, codul de identificare fiscală sau alt număr echivalent atribuit persoanei de către țara în care aceasta își are reședința obișnuită;

(b) natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut în entitatea juridică sau construcția juridică, fie prin participații în capitalurile proprii, fie prin control prin alte mijloace, precum și data dobândirii interesului generator de beneficii deținut;

(c) informații privind entitatea juridică sau construcția juridică al cărei beneficiar real este persoana fizică, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (b), precum și descrierea structurii de control și de proprietate.

(2) Informațiile privind beneficiarii reali se obțin în termen de 14 zile calendaristice de la crearea entităților juridice sau a construcțiilor juridice. Acestea sunt actualizate cu promptitudine și, în orice caz, în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la orice schimbare a beneficiarului (beneficiarilor) real (reali) și anual.

Articolul 45

Obligațiile entităților juridice

(1) Toate entitățile corporative și alte entități juridice constituite în Uniune trebuie să obțină și să dețină informații adecvate, exacte și actuale cu privire la beneficiarul real.

Entitățile juridice furnizează entităților obligate, pe lângă informațiile privind proprietarul (proprietarii) lor legal (legali), informații privind beneficiarul (beneficiarii) real (reali), atunci când entitățile obligate iau măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III.

Beneficiarul (beneficiarii) real (reali) al (ai) entităților corporative sau ai altor entități juridice furnizează entităților respective toate informațiile necesare pentru entitatea corporativă sau altă entitate juridică.

(2) În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor de identificare posibile în temeiul articolelor 42 și 43, nu se identifică nicio persoană ca beneficiar real sau în cazul în care există orice îndoială că persoana (persoanele) identificată (identificate) este (sunt) beneficiarul (beneficiarii) real (reali), entitățile corporative sau alte entități juridice țin evidența măsurilor luate în vederea identificării beneficiarului (beneficiarilor) real (reali).

(3) În cazurile menționate la alineatul (2), atunci când se furnizează informații privind beneficiarii reali în conformitate cu articolul 16 din prezentul regulament și cu articolul 10 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*, entitățile corporative sau alte entități juridice furnizează următoarele:

(a) o declarație, însoțită de o justificare, din care să reiasă că nu există niciun beneficiar real sau că beneficiarul (beneficiarii) real (reali) nu a (au) putut fi identificat (identificați) și verificat (verificați);

(b) informații detaliate privind persoana (persoanele) fizică (fizice) care deține (dețin) funcții de conducere de nivel superior în cadrul entității corporative sau juridice echivalente cu informațiile solicitate în temeiul articolului 44 alineatul (1) litera (a).

(4) Entitățile juridice pun la dispoziția autorităților competente, la cerere și fără întârziere, informațiile colectate în temeiul prezentului articol.

(5) Informațiile menționate la alineatul (4) se păstrează timp de cinci ani de la data la care entitățile juridice sunt dizolvate sau încetează să existe în alt mod, fie de către persoane desemnate de entitate să păstreze documentele, fie de către administratori, lichidatori sau alte persoane implicate în dizolvarea entității. Identitatea și datele de contact ale persoanei responsabile cu păstrarea informațiilor se raportează registrelor menționate la articolul 10 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*.

Articolul 46

Obligațiile persoanelor care dețin calitatea de trustee

(1) Persoanele care dețin calitatea de trustee ai oricărui trust expres administrat într-un stat membru și persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară trebuie să obțină și să dețină informații adecvate, exacte și actuale privind beneficiarii reali ai construcției juridice. Aceste informații se păstrează timp de cinci ani de la încetarea implicării lor în trustul expres sau în construcția juridică similară.

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) dezvăluie statutul lor și furnizează informații privind beneficiarul (beneficiarii) real (reali) entităților obligate atunci când entitățile obligate iau măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III.

(3) Beneficiarul (beneficiarii) real (reali) ai unui trust expres sau ai unei construcții juridice similare, alții decât persoana care deține calitatea de trustee sau persoana care deține o poziție echivalentă, furnizează persoanei care deține calitatea de trustee sau persoanei care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară toate informațiile necesare pentru a respecta cerințele prezentului capitol.

(4) Persoanele care dețin calitatea de trustee ai unui trust expres și persoanele care dețin o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară pun la dispoziția autorităților competente informațiile colectate în temeiul prezentului articol, la cerere și fără întârziere.

Articolul 47

Obligațiile persoanelor desemnate

Acționarii nominali și directorii nominali ai unei entități corporative sau ai altor entități juridice trebuie să păstreze informații adecvate, exacte și actuale cu privire la identitatea persoanei care îi desemnează și a beneficiarului (beneficiarilor) real (reali) al (ai) persoanei care îl (îi) desemnează și să le prezinte, precum și statutul lor, entităților corporative sau altor entități juridice. Entitățile corporative sau alte entități juridice raportează aceste informații registrelor create în temeiul articolului 10 din Directiva – *[a se introduce referința –*

Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final].

Entitățile corporative și alte entități juridice raportează, de asemenea, aceste informații entităților obligate atunci când entitățile obligate iau măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul III.

Articolul 48

Entități și construcții juridice străine

(1) Informațiile privind beneficiarii reali ai entităților juridice constituite în afara Uniunii ori ai trusturilor exprese sau ai construcțiilor juridice similare administrate în afara Uniunii se păstrează în registrul central menționat la articolul 10 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*, instituit de statul membru în care respectivele entități sau persoane care dețin calitatea de trustee ai trusturilor exprese ori persoane care dețin poziții echivalente în construcții juridice similare:

(a) încheie o relație de afaceri cu o entitate obligată;

(b) achiziționează bunuri imobile.

(2) În cazul în care entitatea juridică, persoana care deține calitatea de trustee al unui trust expres sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară încheie relații de afaceri multiple sau achiziționează bunuri imobile în diferite state membre, un certificat de dovadă a înregistrării informațiilor privind beneficiarul real păstrate într-un registru central deținut de unul dintre statele membre este considerat o dovadă suficientă a înregistrării.

Articolul 49

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile care se aplică pentru încălcările dispozițiilor prezentului capitol și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și disuasive.

Statele membre notifică aceste norme privind sancțiunile Comisiei până la *[6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]*, împreună cu temeiul juridic al acestora, și informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

CAPITOLUL V
OBLIGAȚII DE RAPORTARE

Articolul 50

Raportarea tranzacțiilor suspecte

(1) Entitățile obligate raportează FIU toate tranzacțiile suspecte, inclusiv tentativele de tranzacții.

Entitățile obligate și, după caz, directorii și angajații acestora cooperează pe deplin, procedând cu promptitudine la următoarele acțiuni:

(a) raportarea către unitatea de informații financiare, din proprie inițiativă, în cazul în care entitatea obligată are cunoștință, suspectează sau are motive întemeiate să suspecteze că fondurile, indiferent de suma în cauză, reprezintă produse ale

activității infracționale sau au legătură cu finanțarea terorismului, precum și prin transmiterea unui răspuns la cererile de informații suplimentare formulate de unitatea de informații financiare în astfel de cazuri;

(b) furnizarea către unitatea de informații financiare, în mod direct, la cererea acesteia, a tuturor informațiilor necesare.

În sensul literelor (a) și (b), entitățile obligate răspund unei solicitări de informații formulată de FIU în termen de 5 zile. În cazuri justificate și urgente, unitățile de informații financiare au posibilitatea de a scurta acest termen până la 24 de ore.

(2) În sensul alineatului (1), entitățile obligate evaluează tranzacțiile identificate în temeiul articolului 20 ca fiind atipice pentru a depista tranzacțiile care pot fi suspectate de a fi legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului.

O suspiciune se bazează pe caracteristicile clientului, dimensiunea și natura tranzacției sau a activității, legătura dintre mai multe tranzacții sau activități și orice altă circumstanță cunoscută entității obligate, inclusiv coerența tranzacției sau a activității cu profilul de risc al clientului.

(3) Până la *[doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]*, AMLA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare și le înaintează Comisiei spre adoptare. Aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare specifică formatul care trebuie utilizat pentru raportarea tranzacțiilor suspecte în temeiul alineatului (1).

(4) Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (3) din prezentul articol, în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de instituire a unei Autorități de Combatere a Spălării Banilor – COM/2021/421 final]*.

(5) AMLA emite și actualizează periodic orientări privind indicatorii activităților sau comportamentelor neobișnuite sau suspecte.

(6) Persoana desemnată în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) transmite informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol către unitatea de informații financiare a statului membru pe al cărui teritoriu este stabilită entitatea obligată care transmite informațiile.

Articolul 51

Dispoziții specifice privind raportarea tranzacțiilor suspecte de către anumite categorii de entități obligate

(1) Prin derogare de la articolul 50 alineatul (1), statele membre pot permite entităților obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a), (b) și (d) să transmită informațiile menționate la articolul 50 alineatul (1) unui organism de autoreglementare desemnat de statul membru.

Organismul de autoreglementare desemnat transmite informațiile menționate la primul paragraf către unitatea de informații financiare cu promptitudine și sub formă nefiltrată.

(2) Notarii, avocații și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorii, experții contabili externi și consilierii fiscali sunt exceptați de la cerințele prevăzute la articolul 50 alineatul (1), în măsura în care această exceptare se referă la informațiile pe care aceștia le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în

legătură cu acesta în cursul evaluării situației juridice a clientului lor sau al îndeplinirii sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv în cadrul consilierii privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau ulterior acestora.

Articolul 52

Consimțământul FIU pentru executarea unei tranzacții

(1) Entitățile obligate se abțin de la efectuarea tranzacțiilor despre care cunosc sau bănuiesc că sunt legate de produsele unei activități infracționale sau de finanțarea terorismului, până când finalizează acțiunile necesare în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și până când duc la îndeplinire orice instrucțiuni specifice suplimentare primite de la unitatea de informații financiare sau de la altă autoritate competentă în conformitate cu legislația aplicabilă.

(2) În cazul în care abținerea de la realizarea tranzacțiilor menționate la alineatul (1) este imposibilă sau este de natură să împiedice eforturile de urmărire a beneficiarilor unei tranzacții suspecte, entitățile obligate în cauză informează unitatea de informații financiare imediat după aceasta.

Articolul 53

Divulgarea de informații unității de informații financiare

Divulgarea de informații cu bună credință de către o entitate obligată sau de un angajat sau director al unei astfel de entități obligate în conformitate cu articolele 50 și 51 nu constituie încălcare a niciunei restricții de divulgare a informațiilor impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege sau act administrativ, și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea obligată ori pentru directorii sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu aveau cunoștință exactă de activitatea infracțională subiacentă și indiferent dacă activitatea ilegală respectivă a avut efectiv loc sau nu.

Articolul 54

Interzicerea divulgării de informații

(1) Entitățile obligate și directorii și angajații acestora nu divulgă clientului vizat și nici altor terți faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise în conformitate cu articolele 50 sau 51 sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(2) Alineatul (1) nu se aplică divulgărilor de informații către autoritățile competente și către organismele de autoreglementare în cazul în care acestea îndeplinesc funcții de supraveghere sau divulgării de informații în scopul cercetării și urmăririi penale a spălării de bani, a finanțării terorismului și a altor activități infracționale.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), divulgarea de informații poate avea loc între entitățile obligate care aparțin aceluiași grup sau între respectivele entități și sucursalele și filialele acestora stabilite în țări terțe, cu condiția ca respectivele sucursale și filiale să respecte pe deplin politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de informații în cadrul grupului, în conformitate cu articolul 13, și ca politicile și procedurile la nivel de grup să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), divulgarea de informații poate avea loc între entitățile obligate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b), sau între entitățile din țări terțe care impun cerințe echivalente celor prevăzute în prezentul regulament, care își desfășoară activitățile profesionale, ca angajați sau nu, în cadrul aceleiași persoane juridice sau al unei structuri mai largi de care aparține persoana și care are în comun proprietatea, gestiunea sau controlul conformității, inclusiv rețele sau parteneriate.

(5) În ceea ce privește entitățile obligate menționate la articolul 3 punctele 1 și 2 și punctul 3 literele (a) și (b), în cazurile privind același client și aceeași tranzacție care implică două sau mai multe entități obligate, și prin derogare de la alineatul (1), divulgarea poate avea loc între entitățile obligate relevante, cu condiția ca acestea să fie localizate în Uniune, sau cu entitățile dintr-o țară terță care impune cerințe echivalente celor prevăzute în prezentul regulament și cu condiția să aparțină aceleiași categorii de entități obligate și să se supună unor cerințe în materie de secret profesional și protecție a datelor cu caracter personal.

(6) În cazul în care entitățile obligate menționate la articolul 3 punctul 3 literele (a) și (b) încearcă să descurajeze un client de la a participa la activități ilegale, aceasta nu reprezintă divulgare în sensul alineatului (1).

CAPITOLUL VI

PROTECȚIA DATELOR ȘI PĂSTRAREA EVIDENȚELOR

Articolul 55

Prelucrarea anumitor categorii de date cu caracter personal

(1) În măsura în care acest lucru este strict necesar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, entitățile obligate pot prelucra categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și datele cu caracter personal privind condamnări penale și infracțiuni menționate la articolul 10 din regulamentul respectiv, sub rezerva garanțiilor prevăzute la alineatele (2) și (3).

(2) Entitățile obligate trebuie să poată să prelucreze datele cu caracter personal care intră sub incidența articolului 9 din Regulamentul (UE) 2016/679, în condițiile în care:

(a) entitățile obligate își informează clienții sau clienții potențiali că astfel de categorii de date pot fi prelucrate în scopul respectării cerințelor prezentului regulament;

(b) datele provin din surse fiabile, sunt corecte și actualizate;

(c) entitatea obligată adoptă măsuri cu un nivel ridicat de securitate în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (UE) 2016/679, în special în ceea ce privește confidențialitatea.

(3) În plus față de alineatul (2), entitățile obligate trebuie să poată să prelucreze datele cu caracter personal care intră sub incidența articolului 10 din Regulamentul (UE) 2016/679, în condițiile în care:

(a) aceste date cu caracter personal se referă la spălarea banilor, infracțiunile premisă sau finanțarea terorismului;

(b) entitățile obligate dispun de proceduri care permit, în cadrul prelucrării acestor date, distincția între acuzații, anchete, proceduri și condamnări, ținând seama

de dreptul fundamental la un proces echitabil, de dreptul la apărare și de prezumția de nevinovăție.

(4) Datele cu caracter personal trebuie prelucrate de entitățile obligate în baza prezentului regulament doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului și nu trebuie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu acest scop. Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal în baza prezentului regulament în scopuri comerciale.

Articolul 56

Păstrarea evidențelor

(1) Entitățile obligate păstrează următoarele documente și informații, în conformitate cu dreptul intern, în scopul prevenirii, depistării și investigării de către unitatea de informații financiare sau de către alte autorități competente a posibilelor cazuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului:

(a) o copie a documentelor și a informațiilor obținute în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela în temeiul capitolului III, inclusiv informațiile obținute prin mijloace de identificare electronică, precum și rezultatele analizelor efectuate în temeiul articolului 50;

(b) documente justificative și evidențe ale tranzacțiilor, constând în documente originale sau copii admise în procedurile judiciare în temeiul dreptului intern aplicabil, necesare pentru identificarea tranzacțiilor.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), entitățile obligate pot decide să înlocuiască păstrarea copiilor informațiilor cu păstrarea trimiterilor la astfel de informații, cu condiția ca natura și metoda de păstrare a acestor informații să asigure faptul că entitățile obligate pot furniza imediat autorităților competente informațiile și că informațiile nu pot fi modificate sau schimbate.

Entitățile obligate care recurg la derogarea menționată la primul paragraf definesc în procedurile lor interne elaborate în temeiul articolului 7 categoriile de informații pentru care vor păstra o trimitere în locul unei copii sau al unui original, precum și procedurile de recuperare a informațiilor, astfel încât acestea să poată fi furnizate autorităților competente la cerere.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) se păstrează pentru o perioadă de cinci ani de la încetarea relației de afaceri cu clientul lor sau de la data unei tranzacții ocazionale. La expirarea acestei perioade de păstrare, entitățile obligate șterg datele cu caracter personal.

Perioada de păstrare menționată la primul paragraf se aplică, de asemenea, în cazul datelor accesibile prin mecanismele centralizate menționate la articolul 14 din Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]*.

(4) În cazul în care, la *[data aplicării prezentului regulament]*, într-un stat membru sunt în desfășurare proceduri judiciare care vizează prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a unor cazuri presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și o entitate obligată deține informații sau documente referitoare la respectivele proceduri în curs, entitatea obligată poate păstra informațiile sau documentele respective în conformitate cu dreptul intern pentru o perioadă de cinci ani de la *[data aplicării prezentului regulament]*.

Fără a aduce atingere dispozițiilor din dreptul penal intern privind mijloacele de probă aplicabile anchetelor penale și procedurilor judiciare în curs, statele membre pot permite sau solicita păstrarea unor astfel de informații sau documente pentru o perioadă suplimentară de cinci ani, în cazul în care a fost stabilită necesitatea și proporționalitatea unei astfel de păstrări suplimentare pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a cazurilor presupuse de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Articolul 57

Punerea evidențelor la dispoziția autorităților competente

Entitățile obligate instituie sisteme care să le permită să răspundă în integralitate și cu celeritate la solicitările unității de informații financiare sau ale altor autorități competente, în conformitate cu dreptul lor intern, prin care se urmărește să se stabilească dacă entitățile obligate au sau au avut în decursul unei perioade de cinci ani anterioare datei solicitării o relație de afaceri cu anumite persoane și care este natura relației respective, prin canale sigure și într-un mod care să garanteze confidențialitatea deplină a solicitărilor.

CAPITOLUL VII

Măsuri de atenuare a riscurilor care decurg din instrumente anonime

Articolul 58

Conturi anonime, acțiuni la purtător și warante pe acțiuni la purtător

(1) Se interzice instituțiilor de credit, instituțiilor financiare și prestatorilor de servicii de criptoactive să dețină conturi anonime, carnete de economii anonime, casete de valori anonime sau portofele anonime pentru criptoactive, precum și orice alt cont care permite anonimizarea titularului contului de client.

Titularii și beneficiarii conturilor anonime, ai carnetelor de economii anonime, ai casetelor de valori anonime sau ai portofelelor anonime pentru criptoactive existente trebuie să fie supuși măsurilor de precauție privind clientela înainte ca respectivele conturi, carnete de economii, casete de valori sau portofele pentru criptoactive să fie folosite în vreun fel.

(2) Instituțiile de credit și instituțiile financiare care acționează în calitate de achizitori nu acceptă plățile efectuate cu carduri preplătite anonime emise în țări terțe, cu excepția cazului în care se prevede altfel în standardele tehnice de reglementare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 22 pe baza unui risc redus dovedit.

(3) Societăților li se interzice să emită acțiuni la purtător și convertesc toate acțiunile existente la purtător în acțiuni nominative până la *[2 ani de la data aplicării prezentului regulament]*. Cu toate acestea, societățile care dețin titluri de valoare cotate pe o piață reglementată sau ale căror acțiuni sunt emise ca titluri intermediate sunt autorizate să mențină acțiuni la purtător.

Se interzice societăților să emită warante pe acțiuni la purtător care nu sunt în formă intermediată.

Articolul 59

Limite ale plăților mari în numerar

(1) Persoanele care comercializează bunuri sau prestează servicii pot accepta sau efectua o plată în numerar numai până la concurența sumei de 10 000 EUR sau a unei sume echivalente în moneda națională sau în valută, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele.

(2) Statele membre pot adopta limite inferioare în urma consultării Băncii Centrale Europene, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Decizia 98/415/CE a Consiliului[37]. Aceste limite inferioare sunt notificate Comisiei în termen de 3 luni de la introducerea măsurii la nivel național.

(3) În cazul în care la nivel național există deja limite inferioare limitei stabilite la alineatul (1), acestea continuă să se aplice. Statele membre notifică aceste limite în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(4) Limita menționată la alineatul (1) nu se aplică:

(a) plăților între persoane fizice care nu exercită o funcție profesională;

(b) plăților sau depozitelor efectuate la sediile instituțiilor de credit. În astfel de cazuri, instituția de credit raportează unității de informații financiare plata sau depunerea care depășește limita.

(5) Statele membre se asigură că se iau măsuri adecvate, inclusiv sancțiuni, împotriva persoanelor fizice sau juridice care acționează în exercițiul funcției lor profesionale și care sunt suspectate de o încălcare a limitei stabilite la alineatul (1) sau a unei limite inferioare adoptate de statele membre.

(6) Nivelul global al sancțiunilor se calculează, în conformitate cu dispozițiile relevante din legislația națională, astfel încât să producă rezultate proporționale cu gravitatea încălcării, descurajând astfel în mod eficient alte infracțiuni de același tip.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 60

Acte delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 23, 24 și 25 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 23, 24 și 25 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

[37] Decizia Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare (JO L 189, 3.7.1998, p. 42).

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia se consultă cu experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 23, 24 și 25 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de o lună de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu o lună la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 61

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, instituit prin articolul 28 din Regulamentul *[a se introduce referința – Propunere de reformare a Regulamentului (UE) 2015/847 – COM/2021/422 final]*. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 62

Revizuire

Până la *[5 ani de la data aplicării prezentului regulament]* și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

Articolul 63

Rapoarte

Până la *[3 ani de la data aplicării prezentului regulament]*, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte de evaluare a necesității și proporționalității în ceea ce privește următoarele:

(a) reducerea procentului de identificare a beneficiarilor reali ai entităților juridice;

(b) reducerea în continuare a limitei pentru plățile mari în numerar.

Articolul 64

Legătura cu Directiva 2015/849

Trimiterile la Directiva (UE) 2015/849 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și la Directiva *[a se introduce referința – Propunerea referitoare la A 6-a directivă privind combaterea spălării banilor – COM/2021/423 final]* și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

Articolul 65

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la *[*3 *ani de la intrarea sa în vigoare]*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*